

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักศึกษานอกโรงเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร

นางสาว เพ็ญแข ดวงขวัญ

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาจากระบบโรงเรียน ภาควิชาโนบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2548

ISBN 974-14-2242-3

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

FACTORS AFFECTING BASIC SUBJECT LEARNING ACHIEVEMENT OF LOWER SECONDARY
NON-FORMAL EDUCATION STUDENTS IN NON-FORMAL EDUCATION CENTERS,
BANGKOK METROPOLIS

Miss Penkhae Duangkwan

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Non-Formal Education

Department of Educational Policy, Management, and Leadership

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2005

ISBN 974-14-2242-3

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักศึกษานอกโรงเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
กรุงเทพมหานคร

โดย

นางสาว เพ็ญแข ดวงขวัญ

สาขาวิชา

การศึกษานอกระบบโรงเรียน

อาจารย์ที่ปรึกษา

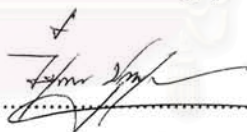
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชัญญา รัตนอุบล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เกียรติวรรณ อมาตยกุล)

เพ็ญแข ดวงขวัญ : ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักเรียนนอก
โรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร. (FACTORS
AFFECTING BASIC SUBJECT LEARNING ACHIEVEMENT OF LOWER SECONDARY NON-
FORMAL EDUCATION STUDENTS IN NON-FORMAL EDUCATION CENTERS, BANGKOK
METROPOLIS) อ. ที่ปรึกษา : ผศ. ดร. วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา, 169 หน้า. ISBN 974-14-2242-3.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาตัวแปร อายุ การประกอบอาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว
จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน สื่อการเรียน การใช้เวลาเพื่อการเรียนรู้ คุณภาพการพบกลุ่ม ทักษะคิดและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่
ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักเรียนนอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
กรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างจำแนกจำแนกตามรายวิชา 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร อายุ การประกอบอาชีพ รายได้
สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน สื่อการเรียน การใช้เวลาเพื่อการเรียนรู้ คุณภาพการพบ
กลุ่ม ทักษะคิด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักเรียนนอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายวิชา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 410 คน
ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

วิชาภาษาไทย ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ได้แก่
คุณภาพการพบกลุ่ม ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ได้แก่ทักษะคิด
ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน การประกอบอาชีพ และการใช้เวลาเพื่อการเรียนรู้ (สถิติการพบกลุ่ม)

วิชาคณิตศาสตร์ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การ
ประกอบอาชีพ ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน สถานภาพสมรส คุณภาพการพบกลุ่ม การใช้เวลาเพื่อการเรียนรู้ (สถิติการพบ
กลุ่ม) และสื่อการเรียน (สื่อสิ่งพิมพ์)

วิชาวิทยาศาสตร์ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ได้แก่การใช้
เวลาเพื่อการเรียนรู้ (สถิติการพบกลุ่ม) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ
.05 ได้แก่ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน คุณภาพการพบกลุ่ม สถานภาพในครอบครัว และสื่อการเรียน (สื่อคอมพิวเตอร์)

วิชาภาษาอังกฤษ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ได้แก่
สถานภาพสมรส สื่อการเรียน (สื่อบุคคล) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ
.05 ได้แก่คุณภาพการพบกลุ่ม ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน ทักษะคิด การใช้เวลาเพื่อการเรียนรู้ (สถิติการพบกลุ่ม)

ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา
สาขาวิชาการศึกษาอกระบบโรงเรียน
ปีการศึกษา 2548

ลายมือชื่อผู้คิด..... ๒๕๔๘
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

4683727027 : MAJOR NON-FORMAL EDUCATION

KEY WORD: BASIC SUBJECT ACHIEVEMENT / NON-FORMAL EDUCATION STUDENT / NON-FORMAL EDUCATION CENTERS / FACTORS AFFECTING / BANGKOK METROPOLIS

MISS PENKHAE DUANGKWAN: FACTORS AFFECTING BASIC SUBJECT LEARNING ACHIEVEMENT OF LOWRE SECONDARY NON-FORMAL EDUCATION STUDENTS IN NON-FORMAL EDUCATION CENTERS, BANGKOK METROPOLIS. THESIS ADVISOR: ASS.PROF.WIRATHEP PATHUMCHAROENWATTANA, Ph.D,169 pp.
ISBN 974-14-2242-3

The objectives of this research were 1) to study the variables including age, occupation, income, marital status, status in their families, leave of absence study years, educational media, time spending for studying, effectiveness of group participation, attitude, and achievement motivation of lower secondary non-formal education students in non-formal education centers, Bangkok metropolis. 2) to study the relationship among each variable namely age, occupation, income, marital status, family dependent status, leave of absence study years, educational media, time spending for studying, effectiveness of group participation, attitude, and achievement motivation, and the result of study of each basic subject of lower secondary non-formal education students in non-formal education centers, Bangkok metropolis. In this study the survey method was used with closed-end questionnaires as a research tool. Data were gathered from 410 samples and analyzed by using Pearson's product moment correlation coefficient model.

The results were as follows:

The variable effectiveness of group participation was statistically significant at the .01 level and variables attitude, leave of absence study years, occupation, and time spending for studying (statistic from group participation) were statistically significant at the .05 level in there relationship to Thai achievement.

The variables occupation, leave of absence study years, marital status, effectiveness of group participation, time spending for studying (statistic from group participation) and educational media (printed media) were statistically significant at the .05 level in there relationship to Mathematics achievement.

The variable time spending for studying (statistic from group participation) was statistically significant at the .01 level and variables leave of absence study years, effectiveness of group participation, marital status, and educational media (computer media) were statistically significant at the .05 level in there relationship to Science achievement.

The variables marital status and educational media (Human media) were statistically significant at the .01 level and variables effectiveness of group participation, leave of absence study years, attitude, and time spending for studying (statistic from group participation) were statistically significant at the .05 level in there relationship to English achievement.

Department Educational Policy, Management, and Leadership

Field of study Non-Formal Education

Academic year 2005

Student's signature...P. Duangkwan..

Advisor's signature...Wiratthep Pathumcharoenwattana

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องด้วยผู้วิจัยได้รับคำแนะนำ และการช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งท่านได้ให้โอกาส ให้ความรู้ ความคิด และคำแนะนำ ตลอดจนให้การสนับสนุนต่างๆ ในการทำวิจัยด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ตลอดจนอาจารย์ทุกท่านในสาขาวิชาการศึกษาในกระบวนโรงเรียน ที่กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความรู้และข้อเสนอแนะด้านวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยเป็นอย่างยิ่ง รวมทั้งผู้อำนวยการศูนย์ การศึกษานอกโรงเรียนทุกท่าน อาจารย์ประจำศูนย์การเรียนรู้ทั้ง 40 ศูนย์ และผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือและมีส่วนช่วยให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย ที่ให้ทุนส่วนหนึ่งเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยครั้งนี้

ขอบคุณกัลยาณมิตรทุกท่าน พี่ๆและเพื่อนๆ ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือผู้วิจัย เป็นอย่างดีโดยตลอด

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณสมาชิกในครอบครัวทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุน ห่วงใยและให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจ และเป็นแรงผลักดันให้ผู้วิจัยสามารถประสบความสำเร็จทางการศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฌ
สารบัญแผนภูมิ	ฎ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	13
สมมติฐานของการวิจัย	13
ขอบเขตของการวิจัย	14
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	15
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	17
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน	
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	19
1.1 ความหมายของศึกษานอกระบบโรงเรียน	19
1.2 การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามหลักสูตร	
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	21
1.3 การจัดการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	24
1.4 การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน	27
ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	29
ตอนที่ 3 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร	47
ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
กรอบแนวคิดการวิจัย	50

บทที่	หน้า
3	51
วิธีการดำเนินการวิจัย	51
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	51
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล	60
การวิเคราะห์ข้อมูล	61
4	65
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
5	89
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	89
สรุปผลการวิจัย	90
อภิปรายผลการวิจัย	95
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้	109
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	110
รายการอ้างอิง	111
ภาคผนวก	123
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม	124
ภาคผนวก ข จดหมายขอความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บข้อมูลการวิจัย	126
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	130
ภาคผนวก ง รายชื่อศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน 40 เขต	163
ภาคผนวก จ สถานที่พบกลุ่มและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง แต่ละศูนย์การเรียนรู้ชุมชน	166
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	169

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน ปีการศึกษา 1/2548	3
2 แนวคิดในการกำหนดตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนัศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร	5
3 จำนวนนัศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ลงทะเบียนเรียน ปีการศึกษา 2/2548	51
4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากรศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร ตามลำดับ	52
5 โครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถาม	59
6 ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถาม	60
7 เกณฑ์การแปลความคิดเห็นของคะแนนเฉลี่ยคุณภาพการพบกลุ่ม	61
8 เกณฑ์การแปลความแบบวัดทัศนคติในการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน	62
9 เกณฑ์การแปลความแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน ...	62
10 เกณฑ์การแปลความค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และระดับความสัมพันธ์	63
11 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	66
12 จำนวนและร้อยละของสื่อการเรียน และการใช้เวลาเพื่อการเรียนวิชาภาษาไทย	69
13 จำนวนและร้อยละของสื่อการเรียน และการใช้เวลาเพื่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์	71
14 จำนวนและร้อยละของสื่อการเรียน และการใช้เวลาเพื่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์	73
15 จำนวนและร้อยละของสื่อการเรียน และการใช้เวลาเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	76
16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพ การพบกลุ่ม ทัศนคติ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ วิชาภาษาไทย	78
17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพ การพบกลุ่ม ทัศนคติ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ วิชาคณิตศาสตร์	79
18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพ การพบกลุ่ม ทัศนคติ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ วิชาวิทยาศาสตร์	79
19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพ การพบกลุ่ม ทัศนคติ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ วิชาภาษาอังกฤษ	80

ตาราง	หน้า
20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย	81
21 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์	83
22 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์วิชาวิทยาศาสตร์	85
23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ	87

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
1 โครงสร้างหลักสูตรตามหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการศึกษานอกโรงเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น	26
2 องค์ประกอบของทัศนคติ	42

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาของประเทศไทยยังคงเป็นประเด็นที่น่าห่วงใยยิ่ง เพราะแม้หน่วยงานของรัฐจะเป็นหน่วยงานหลักในการจัดให้บริการด้านการศึกษา ใน พ.ศ.2543 ยังมีประชากรอีกถึง 5.2 ล้านคนที่ยังไม่มีโอกาสเข้ารับการศึกษาในระบบ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544) เมื่อคำนึงถึงเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (2545) ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี และการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปีให้แก่เด็กอายุย่างเข้าปีที่เจ็ดได้เข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น ปรากฏว่า ในปี 2543 มีเด็กและเยาวชนกลุ่มอายุ 6-17 ปี ยังไม่ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และในจำนวนนี้ 0.3 ล้านคน ยังไม่ได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มาจากครอบครัวยากจน เป็นเด็กเร่ร่อนอาศัยอยู่ในท้องถิ่นห่างไกล และขาดโอกาสทางการศึกษา (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2545-2559, 2545)

เมื่อมีการสำรวจสภาพการทำงานของประชากรที่ว่างอาณัติจักร ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ.2545 : (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2546) พบว่า แรงงานไทยในภาคอุตสาหกรรมและบริการ ส่วนใหญ่ร้อยละ 59.27 จบเพียงแค่ระดับประถมศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผลของการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนยังไม่เป็นไปในระดับที่น่าพอใจ ดังนั้น จึงได้มีการเปิดโอกาสที่สองให้กับประชาชน คือ การศึกษาในรูปแบบของการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพื่อรองรับประชาชนที่พลาดโอกาสและพ้นจากการศึกษาในระบบ เพื่อให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง เพิ่มพูนความรู้และทักษะทางด้านอาชีพอย่างต่อเนื่องตามความต้องการ

ในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนที่ดำเนินการจัดอยู่ในปัจจุบันนั้น เป็นการดำเนินการตามหลักเกณฑ์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ประกอบด้วย หลักสูตรการส่งเสริมการรู้หนังสือ หลักสูตรระดับประถมศึกษา หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน, 2546) ซึ่งในส่วนของการจัดการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในทักษะวิชาชีพ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ

ในภาคแรงงาน และพัฒนาด้านวิชาการอย่างมีคุณภาพเพียงพอที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อขยายผลการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และในระดับที่สูงขึ้นไป และพัฒนาให้ผู้เรียนระดับนี้มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรม จริยธรรมมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ ซึ่งโครงสร้างหลักสูตรดังกล่าวที่จัดให้กับประชาชน ประกอบด้วยกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน กลุ่มหมวดวิชาประสบการณ์ และกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต สำหรับกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานนั้น เป็นกลุ่มหมวดวิชาที่มีความจำเป็นในการที่จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้แขนงอื่นๆ ซึ่งประกอบด้วยวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และภาษาต่างประเทศ (สำนักบริหารงานการศึกษาเอกชนโรงเรียน, 2546)

ถึงแม้ว่า ทั้งสี่วิชาข้างต้นจะเป็นวิชาในกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานเหมือนกัน แต่ลักษณะของแต่ละวิชาต่างก็มีลักษณะเฉพาะ ที่เป็นจุดมุ่งหมายให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายนอกระบบโรงเรียนมีสมรรถภาพตามที่สำนักบริหารงานการศึกษาเอกชนโรงเรียน (2546) ได้คาดหวังไว้ คือ 1) หมวดวิชาภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการติดต่อสื่อสาร 2) หมวดวิชาคณิตศาสตร์ เพื่อพัฒนาทักษะในทางคณิตศาสตร์เกี่ยวกับเรื่อง จำนวน การวัด เรขาคณิต พีชคณิต และข้อมูลสถิติ 3) หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาทักษะในการคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหาด้วยหลักของความเป็นเหตุเป็นผล การเชื่อมโยงความรู้กับกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยนำหลักการทางวิทยาศาสตร์ มาประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมกับสภาวะการต่างๆ 4) วิชาภาษาต่างประเทศ เพื่อพัฒนาทักษะในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลและสืบค้นข้อมูลข่าวสารกับสังคมโลกตลอดจนการแสวงหาความรู้ เพื่ออาชีพที่ทำอยู่ให้ก้าวหน้าทันกับยุคสมัย สาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กำหนดให้เรียนวิชาภาษาอังกฤษทุกระดับ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นๆสามารถเลือกจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสมและตามต้องการของผู้เรียน

เนื่องจากสำนักบริหารงานการศึกษาเอกชนโรงเรียน เพิ่งได้เริ่มดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรขั้นพื้นฐานดังกล่าวเมื่อ ปีการศึกษา 2546 และยังไม่ครอบคลุมทั่วประเทศ โดยในระยะเริ่มแรก ได้เริ่มใช้กับศูนย์การศึกษาเอกชนโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 ศูนย์ และศูนย์การศึกษาเอกชนจังหวัดและอำเภอใหญ่ก่อน (สำนักบริหารงานการศึกษาเอกชน, 2546) และในการนำร่องใช้หลักสูตรใหม่ดังกล่าว ได้มีการประเมินคุณภาพการเรียนการสอนโดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (Achievement) เป็นตัววัด ซึ่ง สุนันท์ ศลโกสุม (2525) ได้กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนการสอน

การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถ หรือระดับความสัมฤทธิ์ของบุคคล ว่าเรียนแล้วได้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อยแค่ไหน นอกจากนี้ หน่วยนิเทศก์ สำนักบริหารงาน การศึกษานอกโรงเรียนได้มีการตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับคุณภาพการประเมินผลของผู้เรียนว่า ควรมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับไม่น้อยกว่า 60 ของคะแนนเต็ม (หน่วยศึกษานิเทศก์, สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน, 2546)

ทั้งนี้กรุงเทพมหานคร นับว่าเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีประชาชนสนใจลงทะเบียนเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด และยังเป็นจังหวัดที่ถือว่านำร่องการใช้หลักสูตรใหม่ดังกล่าว และจากการสำรวจข้อมูลการสอบวัดผลการเรียนรู้การสอนในหมวดวิชาพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และวิชาภาษาต่างประเทศ จากจำนวนนักศึกษา 4,238 คน ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1, 2, 3 และ 4 ปีการศึกษา 1/2548 ปรากฏผลดังตารางที่ 1 คือ

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน ปีการศึกษา 1/2548

วิชา	จำนวนผู้ลงทะเบียน (คน)	จำนวนผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน น้อยกว่า 60 คะแนน(คน)	ร้อยละ
ภาษาไทย	1,122	592	52.76
คณิตศาสตร์	1,085	553	50.96
วิทยาศาสตร์	1,042	636	61.03
ภาษาต่างประเทศ	989	581	58.74
รวม	4,238	2,362	55.73

(ศบข. จอมทอง, บางกอกใหญ่, บางพลัด, ปทุมวัน, ดินแดง, บางรัก, ลาดพร้าว, คลองเตย, บางกะปิ, บึงกุ่ม, บางเขน, ม.ป.ป.)

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2548 มีนักศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน เขตกรุงเทพมหานคร ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาภาษาไทย ร้อยละ 52.76 วิชาคณิตศาสตร์ ร้อยละ 50.96 วิชาวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 61.03 และ วิชาภาษาต่างประเทศ ร้อยละ 58.74 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ถึงร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม ซึ่งถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ตามความคาดหวังที่สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียนได้ตั้งเป้าหมายไว้ ดังนั้นจึงควรต้องมีการศึกษาว่าปัจจัย หรือสาเหตุใดบ้างที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ของนักศึกษานอกโรงเรียนต่ำ หากทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อกลุ่มหมวดวิชานี้ ก็จะเป็นผลดีต่อนักศึกษา ในการที่ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะร่วมมือกันแก้ปัญหาต่อไป

แต่ในการพัฒนาคุณภาพนั้นต้องขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ซึ่ง เบนจามิน เอส บลูม (Benjamin S. Bloom, 1976) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มี 3 ตัวแปร คือ 1) ตัวแปรที่เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง การเรียนรู้จำเป็นต่อการเรียนและมีมาก่อนการเรียน 2) ตัวแปรที่เกี่ยวกับลักษณะด้านจิตพิสัย (Affective Entry Characteristic) หมายถึง สภาพการณ์ที่ผู้เรียนจะแสดงออกเป็นผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ ได้แก่ ความสนใจและเจตคติต่อเนื้อหาที่เรียน การยอมรับความสามารถและบุคลิกภาพ 3) คุณภาพการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง ประสิทธิภาพซึ่งผู้เรียนได้รับผลสำเร็จในการเรียนรู้ ได้แก่ การได้รับการแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และการเรียนรู้ผลสะท้อนกลับของการกระทำว่าถูกต้องหรือไม่

เฮอริชโลด ซี แวกซ์แมน และ เฮอริเบิร์ท เจ วอลเบิร์ก (Hersholt C. Waxman and Herbert J. Welberg, 1986 อ้างถึงใน ดาร์ตัน กาญจนภา, 2540) ได้ตั้งผลผลิตทางการศึกษา (A Theory of Education Productivity) ขึ้น บนพื้นฐานของงานวิจัยทางจิตวิทยาและการศึกษา ซึ่งกล่าวถึงองค์ประกอบที่มีความจำเป็นและมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเรียนทั้งทางด้านจริยศึกษา พฤติกรรม และพุทธิศึกษา สรุปได้ว่า มีองค์ประกอบ 9 ประการคือ

- 1) ความสามารถหรือผลการเรียนเดิม ซึ่งวัดได้โดยแบบทดสอบมาตรฐาน
- 2) การพัฒนาการใช้อายุจริงตามปฏิทิน
- 3) แรงจูงใจหรือมโนคติซึ่งวัดได้โดยแบบทดสอบบุคลิกภาพ หรือความตั้งใจ
- 4) ความพากเพียรพยายามในการเรียนของนักเรียน
- 5) คุณภาพการเรียนการสอนในห้องเรียน รวมถึงจิตวิทยาและหลักสูตรที่ใช้
- 6) จำนวนเวลาที่นักเรียนใช้ในการเรียน
- 7) สภาพแวดล้อมทางบ้าน
- 8) สภาพสังคมภายในห้องเรียน
- 9) กลุ่มเพื่อนภายในโรงเรียน
- 10) การใช้เวลาภายนอกห้องเรียน

นอกจากนี้ ดาร์ตัน กาญจนภา (2540) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครปฐม พบว่า 1) อาชีพ 2) การใช้สื่อ 3) อายุ 4) การใช้เวลาในการทบทวนบทเรียน 5) สถานภาพในครอบครัว เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ของ บลูม (Benjamin S. Bloom, 1976) และ เฮอริชโลด ซี แวกซ์แมน และ เฮอริเบิร์ท เจ วอลเบิร์ก (Hersholt C. Waxman and Herbert J. Welberg, 1986) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แนวคิดในการกำหนดตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักเรียนนอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร

Bloom	Waxman& Walberg	ดาร์ตัน กาญจนภา
1. ความรู้เดิม	1. ความรู้เดิม	1. เพศ
2. ความสนใจ เจตคติ บุคลิกภาพ	2. พัฒนาการของผู้เรียน 3. แรงจูงใจ	2. อายุ 3. อาชีพ
3. คุณภาพการสอน	4. คุณภาพการสอน 5. จำนวนเวลาที่ใช้ใน การเรียน 6. สภาพแวดล้อมที่บ้าน 7. สภาพสังคมในห้องเรียน 8. กลุ่มเพื่อนในโรงเรียน 9. การใช้เวลากายนอก โรงเรียน	4. รายได้ 5. สถานภาพในครอบครัว 6. จำนวนปีที่ขาดความต่อ เนื่องในการศึกษา 7. การใช้เวลาในการฟังวิทยุ เพื่อการศึกษา 8. การใช้สื่อ 9. ทักษะคติ 10. การใช้เวลาในการอ่าน หนังสือทบทวนบทเรียน

จากตารางที่ 2 พบว่า แนวคิดและทฤษฎีของนักการศึกษาและข้อค้นพบจากงานวิจัย สามารถนำมาเป็นแนวทางในการคัดเลือกตัวแปรที่จะศึกษาในครั้งนี้ อย่างไรก็ตาม โอเฟิล (Woefle, 1969 อ้างถึงใน ศิริพร เลิศนุวัฒน์, 2538) กล่าวว่า สิ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นประกอบด้วยหลายปัจจัย ซึ่งการศึกษาสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส และสถานภาพในครอบครัวก็เป็นปัจจัยที่สำคัญ แต่เนื่องจากงานวิจัยของดาร์ตัน กาญจนภา (2540) เน้นศึกษาวิธีเรียนแบบทางไกล ดังนั้นผู้วิจัยจึงปรับตัวแปรที่เป็นลักษณะเฉพาะของการศึกษาทางไกล มาเป็นลักษณะเฉพาะของการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยการพบกลุ่มตามที่ผู้วิจัยสนใจจะศึกษา ตัวแปรดังกล่าวได้แก่ สถิติการพบกลุ่ม คุณภาพการพบกลุ่ม กิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง และจำนวนที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน ซึ่งยึดตามลักษณะของสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน (2546) และได้กำหนดออกมาเป็นตัวแปรที่ผู้วิจัยเห็นควรว่าจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. อายุ ซึ่ง พูลทอง ปิยะอนันต์ (2526) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 5 ของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า อายุของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดุลย์ เขียวอ่อน (2526) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ค้นพบว่า หลายปัจจัยมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมทั้งปัจจัยด้านอายุ สมศักดิ์ พวงมาลี (2532) ได้ค้นพบว่า อายุของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมวดวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต ส่วน แพทตัน (Patton, 1998) ได้ศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับอายุกับการอธิบายซับซ้อนของบทเรียน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวน 250 คนที่มีระดับอายุแตกต่างกัน ตั้งแต่ 13-18 ปี ในเมืองโตรอนโต ประเทศแคนาดา พบว่านักเรียนที่มีอายุมากกว่าจะมีความเข้าใจ และสามารถอธิบายความซับซ้อน ความยาก ความง่ายของบทเรียนได้มากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า ซึ่งเขายังได้กล่าวด้วยว่าภาวะของการเรียนรู้ของบุคคลนั้นจะมีพัฒนาการขึ้นตามอายุ

2. การประกอบอาชีพ มีนักสังคมศาสตร์ได้ให้คำจำกัดความของผู้ใหญ่ไว้ว่า ผู้ใหญ่คือผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้ที่ทำงานหาเลี้ยงชีพเอง มีบทบาทเป็นผู้ผลิตทางสังคม ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่าลักษณะหนึ่งของผู้ใหญ่ก็คือการมีอาชีพของตนเอง อัมพร ตันเจริญ (2538) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของนักศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิธีเรียนด้วยตนเอง ในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า ความแตกต่างระหว่างอาชีพมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่นเดียวกับ ดารัตน์ กาญจนภา (2540) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ด้วยวิธีเรียนทางไกล ของนักศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนครปฐม พบว่า อาชีพเกษตรกรรมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

3. รายได้ เป็นตัวแปรหนึ่งซึ่งมักถูกนำมาศึกษาถึงอิทธิพลที่จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียน ศรีเชาว์ วิหคโต (2526) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะด้านสื่อการเรียนและสถานภาพของผู้เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3-4 ทางวิทยุและไปรษณีย์ พบว่า รายได้ของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรียนได้

ส่วน เดียร์ (Dear, 1975) ได้ทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง 240 คนในประเทศสหรัฐอเมริกา เกี่ยวกับอิทธิพลของฐานะเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อผลการเรียนของนักเรียน พบว่า รายได้ของบิดามารดาส่งผลต่อผลการเรียนของนักเรียน นั่นคือ นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูงมักจะมีเกรดเฉลี่ยในการเรียนสูงด้วย

4. สถานภาพสมรส กรองแก้ว เงินศรี (2527) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ทางวิทยุและไปรษณีย์ประเภทมีครูประจำกลุ่ม ในจังหวัดอุบลราชธานี มุกดาหาร และร้อยเอ็ด ในวิชาภาษาไทย 2 พบว่า สถานภาพสมรสของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ ศิริพร เลิศนุวัฒน์ (2538) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายวิธีเรียนด้วยตนเอง ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ อัมพร ต้นเจริญ (2538) พบว่า สถานภาพสมรสไม่มีส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิธีเรียนด้วยตนเอง ในเขตกรุงเทพมหานครด้วยเช่นกัน

5. สถานภาพในครอบครัว หมายถึง ตำแหน่งของบุคคลในครอบครัว เช่น หัวหน้าครอบครัว ภรรยา บุตร ธาตุ ผู้อยู่อาศัย เป็นต้น และสถานภาพของบุคคลในครอบครัวเป็นสิ่งที่กำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคคลในครอบครัว เช่น ผู้ที่เป็นหัวหน้าครอบครัว คือผู้ที่มีอำนาจและรับผิดชอบในทางเศรษฐกิจและสังคมในครอบครัว และยังมีบทบาทในการตัดสินใจทุกอย่างในครอบครัวอีกด้วย ส่วนผู้ที่มีสถานภาพเป็นภรรยาหรือบุตร ความเป็นอิสระและหน้าที่ก็จะแตกต่างกันออกไป ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียน พบว่ามีความแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่เข้ามาศึกษามีความแตกต่างกันทั้ง อายุ อาชีพ วุฒิภาวะและประสบการณ์ ดังนั้นความรับผิดชอบในครอบครัวของแต่ละคนจึงมีความแตกต่างกันด้วย

6. จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน ดารัตน์ กาญจนภา (2540) ได้กล่าวไว้ว่า ระยะเวลาที่ว่างเว้นจากการเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากผู้เรียนมีระยะเวลาเรียนต่างกันทำให้ผลการเรียนแตกต่างกันด้วย โดยเฉพาะการศึกษานอกโรงเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกเพศ ทุกวัยและทุกระดับเข้าสมัครเรียนได้ นอกจากนี้ เขายังได้ศึกษาและพบว่า จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

7. สื่อการเรียน ซึ่ง อาชัญญา รัตนอุบล (2539) ได้ให้ความหมายของสื่อ (Media) ว่าหมายถึง ตัวกลางที่ช่วยในการเรียน สื่อความหมาย ถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ เนื้อหาสาระจากผู้ส่งไปยังผู้รับ ด้วยเหตุนี้ สื่อการเรียนนอกระบบโรงเรียน หมายถึง ตัวกลางที่ใช้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้จากครู วิทยากร หรือนักการศึกษานอกระบบโรงเรียน ไปสู่ผู้เรียน หรือกลุ่มเป้าหมายการศึกษานอกระบบโรงเรียน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งประเภทของสื่อที่ใช้ในกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน คือ 1) สื่อบุคคล ได้แก่ วิทยากร ครูอาสา ครูประจำกลุ่มการศึกษาทางไกล 2) สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ คู่มือหลักสูตร แบบเรียน ตำราต่างๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอนการศึกษานอกระบบโรงเรียน ภาพพลิก ภาพโปสเตอร์ หนังสือพิมพ์แผ่นพับ เป็นต้น 3) สื่อโสตทัศนศึกษา ได้แก่ ภาพยนตร์ วิดิทัศน์ แถบบันทึกเสียง ฯลฯ 4) สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หอกระจายข่าวสาร 5) สื่อที่เป็นของจริง และของจำลอง ได้แก่ ศูนย์บริการเพื่อการศึกษา พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ การจัดนิทรรศการ การจัดพิพิธภัณฑ์ เป็นต้น 6) สื่อพื้นบ้าน ได้แก่ การแสดงการเล่นต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ลิเก หมอลำ ละครหูน การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาพื้นเมือง เป็นต้น

สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน (2546) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อที่หลากหลาย ได้แก่ 1) สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น แบบเรียน ชุดวิชา หนังสือ และเอกสารเผยแพร่ของหน่วยงานต่างๆ 2) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น วิดิทัศน์ แผ่นเสียง เทปเสียง วิทยุ โทรทัศน์ 3) สื่อคอมพิวเตอร์ เช่น ซีดีรอม ซีดีไอ และอินเทอร์เน็ต ซึ่งถือว่าเป็นแหล่งความรู้และข้อมูลที่สำคัญในยุคที่โลกมีความเจริญทางเทคโนโลยีอย่างมากเช่นปัจจุบัน 4) สื่อบุคคล เช่น ผู้รู้ ผู้ชำนาญการ ภูมิปัญญา ปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรู้ความสามารถ เฉพาะด้าน 5) แหล่งการเรียนรู้ ได้แก่ ศูนย์บริการสื่อการศึกษานอกโรงเรียน หอสมุดประชาชน ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา พิพิธภัณฑ์ สถานประกอบการ แหล่งท่องเที่ยว และสวนพฤกษชาติ

ศรีเชาวน์ วิหคโต (2526) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านสื่อในการเรียนและสถานภาพของนักศึกษาของนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3-4 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 293 คน พบว่า ตัวแปรด้านสื่อในการเรียนและสถานภาพของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

8. การใช้เวลาเพื่อการเรียนรู้ วัลลภา จันทร์เพ็ญ (2527) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงใช้เวลาในการเรียนร้อยละ 41.17 ต่อวัน ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำใช้เวลาในการเรียนร้อยละ 30.13 ต่อวัน อภิรัตน์ สถิติโรภาส (2530) ได้ศึกษาการใช้เวลาร่วมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า การใช้เวลาการอ่านหนังสือหรือตำราเรียนในเวลาว่างส่งผลในเชิงบวกต่อการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือการใช้เวลาร่วมในการอ่านหรือศึกษาตำราเรียนในเวลาว่าง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า นักเรียนที่ใช้เวลาร่วมในการอ่านหรือศึกษาตำราเรียนสูงย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย ดารัตน์ กาญจนานา (2540) ได้ศึกษาและพบว่า การใช้สื่อเทปในการเรียนของเพศหญิง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปว่า การใช้เวลาในการเรียนของนักเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

9. คุณภาพการพบกลุ่ม เนื่องจากในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 นั้น การให้บริการการศึกษาจะเริ่มดำเนินการให้การเรียนทั้งหมดใช้วิธีการพบกลุ่ม เพื่อต้องการให้การเรียนการสอนของการศึกษานอกโรงเรียนมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น (สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน, 2546) ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอน หรือผู้ถ่ายทอดความรู้จะต้องช่วยหรืออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใหญ่ที่มาร่วมกิจกรรมได้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งโนลส์ (Knowles, 1975 อ้างถึงใน สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, 2547) ได้เสนอกระบวนการเรียนการสอนว่าประกอบด้วยขั้นตอน คือ

- 1) การสร้างบรรยากาศที่จะกระตุ้นความต้องการในการเรียนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ใหญ่
- 2) การกำหนดโครงสร้างในการเรียน เป็นการวางแผนร่วมกันระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน
- 3) การศึกษาวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน 4) การกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้
- 5) การวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอน 6) การดำเนินการเรียนการสอน หรือการนำแผนกิจกรรมไปปฏิบัติการประเมินผลการเรียน ซึ่งเป็นการทบทวนความต้องการของผู้เรียนด้วย

การสอนผู้ใหญ่จะต้องมีลักษณะที่แตกต่างจากการสอนเด็ก โดยทฤษฎี Andragogy หรือทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ จะเป็นหลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าผู้ใหญ่แต่ละคนเป็นผู้ซึ่งมีวุฒิภาวะที่สมบูรณ์ ด้วยเหตุนี้จึงมีความต้องการและความสามารถที่จะเป็นผู้ชี้นำตนเองในการใช้ประสบการณ์เรียนรู้ ในการระบุนความพร้อมที่จะเรียนของตนเอง และจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาในชีวิตของตนเองได้ ซึ่งมีความแตกต่างจากทฤษฎีการเรียนรู้ของเด็ก ประพนอม ทวีกาญจน์ (2526) ได้ศึกษาพบว่า คุณภาพการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไคท์ และแฮนเซน (Kight & Hansen, 1967) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนตามความต้องการของนักเรียน สรุปคือ สภาพการเรียนการสอนที่ดีนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับวิธีการสอนและการเตรียมการสอนที่ดีของครู มีอุปกรณ์การสอนครบถ้วน การคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน และการให้กำลังใจนักเรียนในการเรียน นอกจากนี้ การสนใจเฉพาะเรื่องที่สอนเพียงอย่างเดียวจะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและทำให้ผลการเรียนไม่ดี

10. ทศนคติ นิวโคม (NewColm, 1954) กล่าวว่า ทศนคติเป็นความรู้สึกในมึนเอียงทางจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่ได้รับ อาจมีมากหรือน้อยในทางพึงพอใจ เห็นด้วยหรือชอบ เรียกว่าเป็นไปในทางบวก ถ้าไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย หรือไม่ชอบจะเรียกว่าทศนคติในทางลบ ถ้ารู้สึกเฉยๆ ไม่ชอบ ไม่เกลียด ก็เรียกว่าเป็นทศนคติในทางเป็นกลาง ส่วน ไทรแอนดิส (Triandis, 1971) ได้แบ่งองค์ประกอบของทศนคติออกเป็น 3 ประการ ได้แก่ 1) องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive component) ได้แก่ ความรู้และแนวคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าไม่ว่าบุคคลหรือสถานการณ์ใดๆก็ตาม ความรู้และแนวคิดดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางทศนคติของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และแนวคิดต่อสิ่งใดครบถ้วนแล้วบุคคลนั้นก็จะมีทศนคติต่อสิ่งนั้นไปในทางบวกหรือลบชัดเจนยิ่งขึ้น 2) องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective component) ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อารมณ์ หรือความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดทิศทางและลักษณะของทศนคติของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมีทศนคติในทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น บุคคลก็จะมีทศนคติทางลบต่อสิ่งนั้น 3) องค์ประกอบด้านความพร้อมในการกระทำ (Behavioral component) ได้แก่ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงต่อสิ่งเร้า พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งที่บอกลักษณะและทิศทางทศนคติของบุคคล กล่าวคือ ถ้าพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้านั้นชัดเจนแน่นอน ทิศทางก็จะมีลักษณะชัดเจน แน่นนอน และเป็นทิศทางทางบวกหรือลบชัดเจนด้วย

วิลเลียม เอฟ บราวน์ และเวย์น เอช โฮลซ์แมน (William F. Brown and Wayne H. Holtzman, 1976) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของทัศนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏผลว่า ทัศนคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางเศรษฐกิจ และนักเรียนที่มีสติปัญญาใกล้เคียงกันแต่มีผลการเรียนต่างกันเนื่องมาจากมีทัศนคติในการเรียนที่ต่างกัน

11. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เมอร์เรย์ (Murray, 1938) เป็นบุคคลแรกที่กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยให้คำจำกัดความว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ ความต้องการทางจิตใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์ทุกคนต้องการเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะเอาชนะฟันฝ่าที่จะทำสิ่งยากๆ ให้สำเร็จ เป็นความปรารถนาหรือแนวโน้มที่จะกระทำสิ่งใดๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1961) กล่าวถึงลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้ 1) มีความกล้าเสี่ยง (Moderate risk taking) บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยวในการทำงานที่ใช้ความสามารถและมีความพอใจที่จะเลือกทำงานที่ยาก เนื่องจากมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง 2) มีความกระตือรือร้น (Energetic) หรือมีการกระทำที่แปลกใหม่อันเป็นการทำให้ตนเองมีความรู้สึกว่าการประสบความสำเร็จ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่ได้ขยันขันแข็งไปทุกกรณี แต่จะมีความมานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเอง และจะทำให้ตนเองมีความรู้สึกว่าการสำเร็จลุล่วงไป 3) มีความรับผิดชอบในตนเอง (Individual responsibility) เป็นความพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพอใจในตนเอง แต่ไม่ได้หวังให้คนอื่นยกย่องตน และชอบความมีเสรีภาพในการคิดหรือการกระทำสิ่งใดๆ โดยไม่ต้องให้คนอื่นมาบงการ 4) มีความรู้เกี่ยวกับผลของการตัดสินใจของตน (Knowledge of result of decision) เป็นการตัดสินใจในเพื่อคาดคะเนผลที่จะเกิดขึ้นและพยายามที่จะทำให้สิ่งต่างๆ ดีขึ้นกว่าเดิม เมื่อทราบว่า การกระทำของตนเกิดผลขึ้นอย่างไร 5) มีความสามารถในการคาดผลล่วงหน้า (Anticipation of future possibility) ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มักเป็นผู้ที่มีแผนระยะยาวเพื่อดำเนินการอย่างมีเป้าหมายและบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

อัญญาณี ทิวทอง (2443) ได้ทำการวิจัยโดยใช้แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นเครื่องมือ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนซอง (Song, 1971) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในประเทศเกาหลี จำนวน 1,460 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชาของนักเรียน

จากเหตุผลต่างๆที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยเห็นว่า ปัจจัย อายุ การประกอบอาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน สื่อการเรียน การใช้เวลาเพื่อการเรียน คุณภาพการพบกลุ่ม ทักษะคิดต่อกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ล้วนเป็นปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนอกโรงเรียน ประกอบกับกลุ่มนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นกลุ่มที่ต้องได้รับการพัฒนา การศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเร่งด่วน เพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้รับมาเลือกสาขาที่จะเรียนทั้งด้าน อาชีวศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพเฉพาะด้านให้ตรงกับความต้องการของภาคแรงงาน หรือเลือก เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาเป็นพื้นฐานในการเรียนในระดับที่ สูงขึ้นต่อไป ดังนั้น การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของ นักเรียนนอกโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน และเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนนอกโรงเรียนในกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน และกลุ่ม หมวดวิชาอื่นต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาศึกษาตัวแปร อายุ การประกอบอาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน สื่อการเรียน การใช้เวลาเพื่อการเรียน คุณภาพการพบกลุ่ม ทักษะคิด และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักเรียนนอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายวิชา

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร อายุ การประกอบอาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน สื่อการเรียน การใช้เวลาเพื่อการเรียน คุณภาพการพบกลุ่ม ทักษะคิด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักเรียนนอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างจำแนกรายวิชา

สมมติฐานของการวิจัย

สุพัฒน์ สุขมลสันต์ และ กัญญาทิพย์ สิงหะเนติ (2537) กล่าวว่า หากจะศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อายุก็เป็นตัวแปรที่สำคัญที่จะต้องศึกษา ดังนั้นในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่จึงควรศึกษาตัวแปรด้านอายุด้วยเช่นกัน ส่วนดาร์ตัน กาญจนานา (2540) ได้ศึกษาและพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ด้วยวิธีเรียนทางไกล ของนักเรียนนอกโรงเรียนสายสามัญระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนครปฐม คืออาชีพเกษตรกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนศรีเชาว์ วิหคโต (2526) ศึกษาและพบว่า รายได้ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 กรองแก้ว เงินศรี (2527) พบว่า สถานภาพสมรสของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ทางวิทยุและไปรษณีย์ประเภทมีครูประจำกลุ่ม ในจังหวัดอุบลราชธานี มุกดาหาร และร้อยเอ็ด ในวิชาภาษาไทย 2 ส่วนสมศักดิ์ พวงมาลี (2532) ได้ศึกษาพบว่า สถานภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมวดวิชาส่งเสริมชีวิต ของนักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นวิธีเรียนทางไกล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดาร์ตัน กาญจนานา (2540) ศึกษาและพบว่า จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ศรีเชาว์ วิหคโต (2526) พบว่า ตัวแปรด้านสื่อในการเรียนและสถานภาพของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อภิรัตน์ สถิติโรภาส (2530) ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพบว่า การใช้เวลาการอ่านหนังสือหรือตำราเรียนในเวลาว่างส่งผลในเชิงบวกต่อการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นั่นคือ นักเรียนที่ใช้เวลาว่างในการอ่านหรือศึกษาตำราเรียนสูงย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย นริศรา อูปกุล (2539) ได้ศึกษาองค์ประกอบเชิงสาเหตุด้านคุณภาพการสอน ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์พบว่า เทคนิคการสอนและการใช้สื่อของครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เช่นเดียวกับ สัมพันธ์ ชายวงศ์ (2538) พบว่า จำนวนครั้งในการในการพบกลุ่มส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมวดวิชาภาษาไทย ของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดตรัง ชีสา ศาสตร์ (2531) พบว่า เจตคติของนักเรียนต่อวิชาคณิตศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ซอง (Song, 1971) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชาของนักเรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้ อายุ การประกอบอาชีพ รายได้สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน สื่อการเรียน การใช้เวลาเพื่อการเรียน คุณภาพการพบกลุ่ม ทักษะคิด และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษานอกโรงเรียน ที่ลงทะเบียนเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1,2,3 และ 4 ในปีการศึกษา 2/2548 มีจำนวน 18,973 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

2.1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร คือ

- 1) อายุ
- 2) การประกอบอาชีพ
- 3) รายได้
- 4) สถานภาพสมรส

- 5) สถานภาพในครอบครัว
- 6) จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน
- 7) สื่อการเรียน
- 8) การใช้เวลาเพื่อการเรียน
- 9) คุณภาพการพบกลุ่ม
- 10) ทักษะคิดต่อกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน
- 11) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.2.ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักศึกษาออกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ปัจจัย หมายถึง อายุ การประกอบอาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน สื่อการเรียน การใช้เวลาเพื่อการเรียน คุณภาพการพบกลุ่ม ทักษะคิดต่อกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักศึกษาออกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลคะแนนที่ได้จากการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่ม การทำโครงการ และการทำแบบทดสอบกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักศึกษาออกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร

3. กลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน หมายถึง สาระการเรียนรู้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้การศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ประกอบด้วย 4 วิชา คือ วิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาภาษาต่างประเทศ

5. นักศึกษานอกโรงเรียน หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1, 2, 3 และ 4 จำนวน 40 เขต ในปีการศึกษา 2/2548 จำนวน 18,913 คน

6. การจัดการเรียนรู้โดยการพบกลุ่ม หมายถึง การที่นักศึกษานอกโรงเรียนเข้าร่วมทำกิจกรรมพบกลุ่ม เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยกันโดยมีครูเป็นผู้อำนวยการความสะดวก โดยใช้เวลาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง และไม่น้อยกว่า 18 ครั้ง ต่อภาคการศึกษา

7. จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน หมายถึง จำนวนปีที่ว่างเว้นหลังจากจบการศึกษาในระดับประถมศึกษา แล้วมาศึกษาต่อในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2544

8. สื่อ หมายถึง เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ รวมถึงบุคคล สถานที่ ที่นักเรียนนอกโรงเรียนใช้เป็นเครื่องมือเพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อคอมพิวเตอร์ สื่อบุคคล และแหล่งการเรียนรู้

9. การใช้เวลาเพื่อการเรียน หมายถึง การใช้เวลาในการเข้าร่วมพบกลุ่มเพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้ (ไม่น้อยกว่า 18 ครั้ง ต่อ 1 ภาคเรียน) การใช้เวลาในการอ่านหนังสือเพื่อทบทวนบทเรียน และการใช้เวลาเพื่อทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง (กต.) (ไม่น้อยกว่า 18 ครั้ง ต่อ 1 ภาคเรียน)

10. คุณภาพการพบกลุ่ม หมายถึง คุณลักษณะที่สังเกตได้จากการจัดกิจกรรมการสอนของครูในการพบกลุ่มแต่ละครั้ง ซึ่งได้มาจากความคิดเห็นของนักศึกษา กลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ การชี้แนะ เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการเรียน การประเมินผล การมีส่วนร่วมในการเรียน การแสดงความคิดเห็น การได้รับการเสริมแรงจากครู และการใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนที่หลากหลาย เป็นต้น

11. ทักษะคติต่อกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน ในด้าน การเรียน เนื้อหาวิชา ประโยชน์และความสำคัญของวิชา ซึ่งเกิดขึ้นได้ทั้งบวกและลบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ เป็นต้น สามารถวัดได้จากความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักศึกษาที่ตอบแบบวัดทัศนคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

12. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค หรือมีความพยายามที่จะกระทำให้ดีกว่าบุคคลอื่นๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ อาจสังเกตได้จากการทำกิจกรรมต่างๆ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มักเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ ชอบเป็นผู้นำ และทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักศึกษา
นอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร
2. สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และ
พัฒนาการจัดการเรียนการสอนของศึกษานอกโรงเรียนในกลุ่มหมวดวิชาอื่นต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2544

- 1.1 ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน
- 1.2 การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
- 1.3 การจัดการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
- 1.4 การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- 2.1 อายุ
- 2.2 การประกอบอาชีพ
- 2.3 รายได้
- 2.4 สถานภาพสมรส
- 2.5 สถานภาพในครอบครัว
- 2.6 จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน
- 2.7 การใช้สื่อการ
- 2.8 การใช้เวลาเพื่อการศึกษา
- 2.9 สถิติการพบกลุ่มและคุณภาพการพบกลุ่ม
- 2.10 ทักษะคติในการเรียน
- 2.11 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตอนที่ 3 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

1.1 ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน

เนื่องจากการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีความครอบคลุมประสบการณ์การเรียนรู้ของบุคคลทุกชนิดที่บุคคลได้เรียนรู้ ทั้งการเรียนรู้จากสถานศึกษา การเรียนรู้จากประสบการณ์ การเรียนรู้จากการทำงาน การเรียนรู้จากสังคม การเรียนรู้จากธรรมชาติ ฯลฯ ดังนั้นจึงมีนักการศึกษา และหน่วยงานต่างๆ ได้ให้ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่แตกต่างกันดังนี้

คูลมส์ (Philip H. Coombs, 1972 อ้างถึงใน ทองปลิว ชมชื่น , 2530)

นักการศึกษานอกระบบโรงเรียนของสหรัฐอเมริกา ให้ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียนว่า “เป็นกิจกรรมการศึกษาทุกรูปแบบที่จัดขึ้น นอกเหนือจากกิจกรรมการศึกษาในระบบโรงเรียนปกติ กิจกรรมเหล่านี้ จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการด้านการเรียนรู้ ตามแต่ละกลุ่มบุคคลจะสนใจ อาจจะเป็นกิจกรรมที่เสริมหรือต่อเนื่องกับกิจกรรมการศึกษาในโรงเรียน หรือในบางกรณีอาจจัดขึ้นเพื่อเป็นตัวเลือก หรือจัดขึ้นเพื่อแทนการมานั่งเรียนในโรงเรียน”

เกียรติวรรณ อมาตยกุล (2533) ได้ให้ความหมายว่า “เป็นกิจกรรมการศึกษาที่ไม่ มีรูปแบบแน่นอน จัดขึ้นตามความเหมาะสมและความต้องการของผู้เรียน ยึดปรัชญาที่ว่า การศึกษาคือชีวิต ชีวิตคือการศึกษา โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักใช้ความคิด ตัดสินใจเรียนรู้ด้วยตนเอง ช่วยเหลือตนเอง รวมทั้งให้ผู้เรียนมีอิสระจากสิ่งแวดล้อมมากที่สุด โดยมีวิธีการเป็นส่วนประกอบที่จะทำให้คนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และเป็นกิจกรรมการศึกษาที่จัดเพื่อทุกคนในสังคม”

สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน (2539) ได้ให้ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียนว่า “เป็นกิจกรรมการเรียนที่จัดขึ้นนอกระบบโรงเรียน โดยมีกลุ่มเป้าหมายผู้รับบริการ และวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน กิจกรรมการศึกษาที่จัดขึ้นนี้ มีทั้งจัดเป็นกิจกรรมโดยเอกเทศ หรือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมอื่น หน่วยงานที่จัดการศึกษานอกโรงเรียนนั้น อาจเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดการศึกษาโดยตรง หรือเป็นหน่วยงานอื่น ทั้งภาครัฐและเอกชนที่อาศัยการศึกษาเป็นเครื่องมือไปสู่วัตถุประสงค์ในการพัฒนาทรัพยากรและสังคม รูปแบบของกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนมีความยืดหยุ่น คล่องตัว ปรับเปลี่ยนตามวัตถุประสงค์และสถานการณ์ ซึ่งต่างกับการศึกษาในระบบโรงเรียน ที่มีโครงสร้างของกิจกรรมการศึกษากำหนดไว้ตายตัว ขณะเดียวกันการศึกษานอกโรงเรียนจะมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย วัตถุประสงค์ ตลอดจนมวลประสบการณ์การเรียนรู้ที่สนองวัตถุประสงค์นั้นๆ อย่างชัดเจน”

อาชัญญา รัตนอุบล (2540) ได้รวบรวมและสรุปความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน ว่าหมายถึง “กิจกรรมทางการศึกษาและมวลประสบการณ์ความรู้ใด ๆ ก็ตาม ที่ได้จัดขึ้นโดยบุคคล หน่วยงาน และสถาบันต่างๆในสังคม โดยได้จัดขึ้นนอกเหนือไปจากการศึกษาในระบบโรงเรียนปกติ เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะและทัศนคติที่พึงประสงค์ของกลุ่มเป้าหมายต่างๆ โดยยึดหลักที่ว่าเป็นการสนองความต้องการ ความสนใจ และแก้ปัญหาให้แก่กลุ่มเป้าหมายนั้น”

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545) (2545) ได้ให้ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียนไว้ว่า หมายถึง “เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม”

อุ้นตา นพคุณ (2546) ได้กล่าวถึงความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียนว่าหมายถึง “กิจกรรมหรือโปรแกรมที่สถาบันต่างๆในสังคมจัดขึ้น โดยมีเจตนาและมีความมุ่งหมายที่จะจัดกิจกรรมทางการศึกษาให้แก่ประชาชนที่สามารถกำหนดได้ว่าเป็นใคร ผู้เรียนหรือผู้รับบริการเองมีเจตนาหรือวัตถุประสงค์ที่จะเรียนรู้และรับประสบการณ์ต่างๆ เพื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวเอง หรือการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มหรือชุมชน กิจกรรมดังกล่าวจัดให้แก่ประชากรทุกเพศ ทุกวัย ทุกชุมชน และทุกระดับการศึกษา เพื่อให้บุคคล กลุ่มบุคคลหรือชุมชน มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี โดยใช้ระยะเวลาสั้น หลักสูตรยืดหยุ่น ตอบสนองความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน สามารถแก้ปัญหาของกลุ่มและชุมชนได้”

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง กิจกรรมทางการศึกษาที่จัดขึ้นนอกเหนือจากในระบบโรงเรียนปกติ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้ และเจตคติของผู้เรียน ซึ่งเป็นการศึกษาที่เปิดโอกาสให้กับประชาชนทุกคนในสังคม โดยจัดให้แก่ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทุกระดับการศึกษา และทุกชุมชนไม่มีรูปแบบที่แน่นอน โดยมีลักษณะยืดหยุ่นทั้งผู้เรียน ผู้สอน หลักสูตร เนื้อหา เวลา สถานที่และการวัดประเมินผล

1.2 การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

เนื่องจากการศึกษานอกระบบโรงเรียน เป็นการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม การศึกษาตลอดชีวิตให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนแต่ เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ของประชาชนได้อย่างทั่วถึง จำเป็นต้องมีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนซึ่งมีลักษณะยืดหยุ่นยิ่งกว่า สามารถตอบสนอง ความต้องการของประชาชนได้อย่างหลากหลายและทั่วถึง โดยเฉพาะปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลง ทางด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง รวมทั้งมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว (สำนักบริหารงานการศึกษานอกระบบโรงเรียน, 2546) ดังนั้นสำนักบริหารงานการศึกษานอกระบบโรงเรียนจึง ได้มีการกำหนดแนวทางในการจัดการศึกษา ดังนี้

1.2.1 แนวคิด

ในการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการศึกษานอก โรงเรียนตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้มีการพัฒนามาจากพื้นฐานทางปรัชญา การศึกษา จิตวิทยา ความเชื่อและการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ทฤษฎีหลักสูตร และแนวคิดเกี่ยวกับการ จัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ตลอดจนการพัฒนาระบบงานการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม กับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย โดยมีแนวคิดที่สำคัญดังนี้

- 1) ผู้ใหญ่เป็นผู้ที่มีความรู้ มีประสบการณ์ มีคุณลักษณะและมีเป้าหมายในการ เรียนรู้ที่แตกต่างไปจากเด็ก เช่น ผู้ใหญ่ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพแล้ว ต้องการการเรียนรู้เพื่อ การพัฒนาและปรับปรุงอาชีพที่ทำอยู่ บางคนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน แต่ยังมี พื้นฐานการศึกษาค่อนข้างต่ำ ต้องการได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นเพื่อการศึกษาต่อหรือเพื่อพัฒนา คุณภาพชีวิต บางคนเป็นผู้นำของชุมชน ต้องการเรียนรู้เพื่อการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของ ตนเองในการปฏิบัติหน้าที่ บางคนเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น บางคนต้องการการได้รับการยอมรับจาก สังคม นอกจากนี้บางคนอาจมีปัญหาหรือข้อจำกัดในการเรียนรู้ เช่น ไม่มีเวลาเรียน ขาดความ มั่นใจ เรียนรู้บางเรื่องได้ช้า ดังนั้นการจัดหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่จะต้อง คำนึงถึงคุณลักษณะเหล่านี้

2) การพัฒนาหลักสูตรและวิธีการจัดสาระและกระบวนการเรียนการสอน จะต้องสอดคล้องกับทฤษฎีหลักสูตร ตามแนวทางการจัดการศึกษาผู้ใหญ่ ตลอดจนธรรมชาติการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น โดยใช้หลักการและศาสตร์การเรียนรู้ผู้ใหญ่ (Andragogy) รวมทั้งผู้สอนก็ต้องมีความรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้ใหญ่

3) การกำหนดสาระและประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ ต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาผู้ใหญ่และปรัชญาการศึกษาผู้ใหญ่ที่มุ่งเน้นการส่งเสริม การวิเคราะห์สภาพสังคม และการแก้ปัญหาโดยใช้กระบวนการ “คิดเป็น” เป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่สร้างองค์ความรู้และนำสู่การแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

4) ความต้องการในการเรียนรู้ของผู้ใหญ่เป็นการเรียนรู้เพื่อนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และประกอบอาชีพได้ทันที

ดังนั้น การจัดสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ จึงมีความจำเป็นต้องจัดให้สอดคล้องกับความต้องการ ความรู้ ประสบการณ์ เป้าหมาย การนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงธรรมชาติและคุณลักษณะของผู้เรียนเป็นสำคัญด้วย

1.2.2 หลักการจัด

การจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีหลักการดังนี้

- 1) เป็นการศึกษาสำหรับผู้ที่มีพ้นเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ
- 2) เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นสำหรับกลุ่มเป้าหมายผู้ที่พลาดโอกาสและขาดโอกาส ได้รับการศึกษาในระบบ หรือในพื้นที่ที่สถานศึกษาในระบบไม่สามารถจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีให้ได้
- 3) เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนคิดเป็น แก้ปัญหาเป็น เน้นการเรียนรู้แบบบูรณาการ และการปฏิบัติที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต นำไปใช้ประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพได้ทันที
- 4) เป็นการศึกษาที่มุ่งพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เห็นคุณค่าและมีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถพึ่งตนเองได้ ตลอดจนสามารถแสวงหาความรู้ในการพัฒนาตนเองและสังคมอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
- 5) เป็นการศึกษาที่ให้คุณค่าของความรู้ ประสบการณ์และอาชีพของผู้เรียน โดยสามารถนำมาเทียบโอนเป็นผลการเรียนตามหลักสูตรได้
- 6) ส่งเสริมบุคคล องค์กร ชุมชนในสังคมให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

1.2.3 จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้เห็นคุณค่าและมีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพุทธศาสนา หรือ ศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

1) มีความรู้ ความเข้าใจประวัติศาสตร์ชาติไทย ชุมชน และท้องถิ่น ภูมิใจในความเป็นไทย ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักภาษา สืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

2) รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

3) วิสัยทัศน์ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ สภาพปัญหาของตน ชุมชน และสังคม โดยใช้กระบวนการ “คิดเป็น” ในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

4) มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ และสร้างองค์ความรู้มีทักษะในการดำเนินชีวิต และรักการเรียนรู้ตลอดชีวิต

5) เห็นคุณค่าและรู้จักเลือกใช้วิทยาการ ภูมิปัญญา และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้ให้ก้าวทันต่อความเจริญและการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

6) มีทักษะและมีเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพการงาน เป็นแบบอย่างหรือเป็นผู้นำด้านการพัฒนาอาชีพ เพื่อการพึ่งตนเองและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

7) รักการออกกำลังกาย รู้จักรักษาสุขภาพของตนเองให้แข็งแรง มีบุคลิกภาพที่ดีและมีสุนทรียภาพในการดำเนินชีวิต

8) มีความสามารถในการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งยั่งยืน พร้อมทั้งจะแข่งขันในสังคมโลกอย่างมีสันติ

9) เป็นผู้ผลิตและผู้บริโภคที่มีประสิทธิภาพ มีค่านิยมการเป็นผู้ผลิตมากกว่าการเป็นเพียงผู้บริโภค

10) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

1.2.4 ระดับการศึกษา

การจัดการศึกษานอกโรงเรียน โดยใช้หลักเกณฑ์และวิธีการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่พ้นเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับหรือกลุ่มเป้าหมายที่พลาดโอกาส ได้รับการศึกษาในระดับหรือในพื้นที่ที่สถานศึกษาไม่สามารถจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีให้ได้ โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- 1) ระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษที่จัดให้กลุ่มเป้าหมายที่ยังไม่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า
- 2) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการศึกษที่จัดให้กลุ่มเป้าหมายที่ยังไม่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า
- 3) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษที่จัดให้กลุ่มเป้าหมายที่ยังไม่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า

1.3 การจัดการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การจัดการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่ยังไม่จบการศึกษาภาคบังคับแล้ว หรือผู้ที่พลาดโอกาสทางการศึกษาในระบบโรงเรียน ให้ได้รับการศึกษา เพื่อส่งเสริมพื้นฐานการศึกษาให้สูงขึ้น ซึ่งการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีหลักการดังต่อไปนี้

1.3.1 แนวคิดของการจัดการศึกษา

ในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้มีการพัฒนามาจากพื้นฐานทางปรัชญาการศึกษา จิตวิทยา ความเชื่อและการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ทฤษฎีตลอดจนการพัฒนากระบวนการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ โดยมีแนวคิดที่สำคัญดังนี้

- 1) ผู้ใหญ่เป็นผู้ที่มีความรู้ มีประสบการณ์ มีคุณลักษณะและมีเป้าหมายในการเรียนรู้ที่แตกต่างไปจากเด็ก เช่น ผู้ใหญ่ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพแล้ว ต้องการการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาและปรับปรุงอาชีพที่ทำอยู่ บางคนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน แต่ยังมีพื้นฐานการศึกษาค่อนข้างต่ำ ต้องการได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นเพื่อการศึกษาต่อหรือเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต บางคนเป็นผู้นำของชุมชน ต้องการเรียนรู้เพื่อการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของตนเองในการปฏิบัติหน้าที่ บางคนเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น บางคนต้องการการได้รับการยอมรับจากสังคม นอกจากนี้บางคนอาจมีปัญหาหรือข้อจำกัดในการเรียนรู้ เช่น ไม่มีเวลาเรียน ขาดความมั่นใจ เรียนรู้บางเรื่องได้ช้า ดังนั้นการจัดหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่จะต้องคำนึงถึงคุณลักษณะเหล่านี้

2) การพัฒนาหลักสูตรและวิธีการจัดสาระและกระบวนการเรียนการสอน จะต้องสอดคล้องกับทฤษฎีหลักสูตร ตามแนวทางการจัดการศึกษาผู้ใหญ่ ตลอดจนธรรมชาติการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น โดยใช้หลักการและศาสตร์การเรียนรู้ผู้ใหญ่ (Andragogy) รวมทั้งผู้สอนก็ต้องมีความรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้ใหญ่

3) การกำหนดสาระและประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ ต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาผู้ใหญ่และปรัชญาการศึกษาผู้ใหญ่ที่มุ่งเน้นการส่งเสริม การวิเคราะห์สภาพสังคม และการแก้ปัญหาโดยใช้กระบวนการ “คิดเป็น” เป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำไปสร้างองค์ความรู้และนำสู่การแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

4) ความต้องการในการเรียนรู้ของผู้ใหญ่เป็นการเรียนรู้เพื่อนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และประกอบอาชีพได้ทันที

ดังนั้น การจัดสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ จึงมีความจำเป็นต้องจัดให้สอดคล้องกับความต้องการความรู้ ประสบการณ์ เป้าหมาย การนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงธรรมชาติและคุณลักษณะของผู้เรียนเป็นสำคัญด้วย

1.3.2 หลักการของหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีดังนี้

1) เป็นการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม อันเป็นพื้นฐานให้เห็นช่องทางสำหรับประกอบอาชีพตามความสามารถ ความสนใจ และความถนัด ตลอดจนรู้จักหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการที่จะใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกงานอาชีพ หรือเพื่อปรับปรุงและส่งเสริมอาชีพที่ทำอยู่แล้วให้ดีขึ้น

2) เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาชีวิตประจำวัน และเป็นพื้นฐานสำหรับปรับปรุงการดำรงชีวิตของตนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สิ่งแวดล้อม และวิทยาการใหม่ๆ

3) เป็นการศึกษาที่มุ่งสร้างความเป็นเอกภาพของชาติ สอดคล้องกับสภาพการแก้ปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น

4) เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาบุคลิกภาพในด้านจริยธรรม วัฒนธรรม ค่านิยม เจตคติและพฤติกรรมไปในแนวทางที่จะช่วยพัฒนาประเทศ

5) เป็นการศึกษาที่จัดให้ประสานสัมพันธ์กันทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน

1.3.3 โครงสร้างหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เป็นการศึกษาที่จัดให้กลุ่มเป้าหมายที่จบการศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า หรือยังไม่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 โครงสร้างหลักสูตรตามหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ผู้เรียนต้องเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน 4 หมวดวิชา ประกอบด้วย หมวดวิชา ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ รวม 24 หน่วยกิจ กลุ่มหมวดวิชา ประสบการณ์ 4 หมวดวิชา ประกอบด้วย หมวดวิชาพัฒนาสังคมและชุมชน พัฒนาทักษะชีวิต 1 พัฒนาทักษะชีวิต 2 และอาชีพ รวม 32 หน่วยกิจ รวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 56 หน่วยกิจ และต้องทำกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต (กพช.) ไม่น้อยกว่า 100 ชั่วโมง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.4 การจัดการการเรียนรู้กลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน

การกำหนดสาระการเรียนรู้ การศึกษานอกโรงเรียนได้ยึดกรอบสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะ กระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน แบ่งสาระการเรียนรู้ออกเป็น 8 หมวดวิชา ได้แก่ กลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน กลุ่มหมวดวิชาประสบการณ์ และกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้เรียนต้องเรียน เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อ ซึ่งรายละเอียดของกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน มีดังนี้

กลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน เป็นองค์ความรู้ที่เป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในวิถีชีวิต การงานและอาชีพ การพัฒนาสังคมและชุมชนของผู้เรียน ประกอบด้วย

- 1) หมวดวิชาภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการติดต่อสื่อสาร
- 2) หมวดวิชาคณิตศาสตร์ เพื่อพัฒนาทักษะในทางคณิตศาสตร์เกี่ยวกับเรื่อง จำนวน การวัด เรขาคณิต พีชคณิต และข้อมูลสถิติ
- 3) หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาทักษะในการคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหา ด้วยหลักของความเป็นเหตุเป็นผล การเชื่อมโยงความรู้กับกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยนำหลักการทางวิทยาศาสตร์ มาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมกับสภาวะการต่างๆ
- 4) วิชาภาษาต่างประเทศ เพื่อพัฒนาทักษะในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลและสืบค้นข้อมูลข่าวสารกับสังคมโลกตลอดจนการแสวงหาความรู้ เพื่ออาชีพที่ทำอยู่ให้ก้าวหน้าทันกับยุคสมัย สาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กำหนดให้เรียนวิชาภาษาอังกฤษทุกระดับ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นๆสามารถเลือกจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสมและตามต้องการของผู้เรียน

1.4.1 การจัดการกระบวนการเรียนรู้โดยการพบกลุ่ม

การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดภาคเรียนมีกิจกรรมหลัก 4 กิจกรรมที่ครูจะต้องดำเนินการ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1) การพบกลุ่ม (พก.) โดยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน เน้นกระบวนการให้นักศึกษาร่างความรู้ ความคิดได้ด้วยตนเอง ใช้เวลาประมาณ 3-5 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ให้นักศึกษานำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า จากกิจกรรมการศึกษาเรียนรู้ ต่อเนื่อง หรือโครงการ ซึ่งได้รับมอบหมายหรือวางแผนการเรียนรู้ร่วมกับครูผู้สอนไว้ล่วงหน้า

1.2 ทดสอบความรู้ความเข้าใจเนื้อหา โดยมีข้อสอบย่อยในลักษณะถาม-ตอบ ให้นักศึกษาตอบคำถามเป็นข้อเขียนสั้นๆ ซึ่งสรุปความคิดรวบยอด ที่เป็นความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาเอง

1.3 จัดการเรียนการสอนในเนื้อหาสาระใหม่ ซึ่งร่วมกันวางแผนกันไว้แล้ว หรือเนื้อหาสาระที่จำเป็น ซึ่งนักศึกษายังไม่เข้าใจ และต้องการจะเรียนรู้เพิ่มเติม

1.4 ฝึกกระบวนการการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากกลุ่ม จากสื่อ โดยครูผู้สอนเป็นผู้จัดการกระตุ้นและเสริมความรู้ให้

1.5 วางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง (กรต.)

2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง (กรต.) ดำเนินการโดยมอบหมายหรือวางแผนการเรียนรู้ กำหนดงาน ประเด็นให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองต่อเนื่องจากการพบกลุ่ม ซึ่งหากไปศึกษาค้นคว้าจากแหล่งการเรียนรู้ ผู้รู้ ภูมิปัญญา และจากสื่ออื่นๆ แล้วนำความรู้ความเข้าใจไปนำเสนอ กับกลุ่มนักศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันในการพบกลุ่มครั้งต่อไป โดยสามารถดำเนินการเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล ตามความเหมาะสมในแต่ละเนื้อหาสาระ กิจกรรมดังกล่าว นักศึกษาจะต้องดำเนินการต่อเนื่องตลอดเวลาทุกวันนอกเหนือจากวันพบกลุ่ม ซึ่งอาจใช้เวลาวันละ 3-4 ชั่วโมง ตลอดสัปดาห์ครูประจำศูนย์ต้องเป็นผู้ออกแบบกิจกรรม เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างชัดเจน

3) ดำเนินการให้มีการจัดทำโครงการ (คง.) ครูประจำศูนย์และนักศึกษาร่วมกันวางแผนและกำหนดการจัดทำโครงการทุกหมวดวิชาที่ลงทะเบียนในแต่ละภาคเรียน โดยบูรณาการกับการดำรงชีวิต ประกอบอาชีพ เน้นการทำโครงการที่เป็นสภาพจริง เพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาหรือเกิดการพัฒนา

1.4.2 สนับสนุนสื่อการเรียนรู้

สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญในการใช้และพัฒนาสื่อการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ต่อผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายนอกระบบอย่างจริงจัง โดยจัดให้มีสื่อที่หลากหลาย ทั้งในด้าน

รูปแบบเนื้อหาสาระ การนำไปใช้ตรงตามความต้องการของนักศึกษา สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับ นักศึกษามีดังนี้

- 1) สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือเรียน คู่มือครู ชุติวิชา หนังสืออ่านเพิ่มเติม ใบงาน แบบฝึกกิจกรรม หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ เป็นต้น
- 2) สื่อบุคคล ได้แก่ บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่างๆ ประชาชน ชาวบ้านที่มีความรู้ความสามารถ เป็นต้น
- 3) สื่อโสตทัศนอุปกรณ์ และอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน อินเทอร์เน็ต เป็นต้น
- 4) สื่อกิจกรรม ได้แก่ บทบาทสมมติ ทัศนศึกษา การทำโครงการ การจัด นิทรรศการ เป็นต้น

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ยูพา เกษร (2537) ได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าหมายถึง ความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะของนักเรียนที่เป็นผลจากการเรียนการสอนในสถานศึกษา

ไอเฟิล (Woefle, 1969 อ้างถึงใน ศิริพร เลิศนุวัฒน์, 2538) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นประกอบด้วยหลายปัจจัย ทั้งนี้ การเลือกศึกษาจึงขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษากลุ่มเป้าหมายที่อยู่นอกระบบโรงเรียนซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเป็นผู้ใหญ่ มีความแตกต่างจากกลุ่มผู้เรียนที่เป็นเด็ก การเรียนการสอนจึงต้องมีความแตกต่างกัน โนส์ (Knowles, 1978) วิเคราะห์ไว้ว่าการเรียนรู้ของผู้ใหญ่เป็นที่รู้จักและให้ความสนใจอย่างกว้างขวาง เป็นเพราะอิทธิพลของกระแสความรู้และความคิดสองกระแสได้แก่ กระแสทางวิทยาศาสตร์และกระแสทางศิลปศาสตร์ กระแสทางวิทยาศาสตร์ ได้ค้นพบว่าผู้ใหญ่สามารถเรียนรู้ได้ การศึกษาส่วนใหญ่เน้นเกี่ยวกับความสามารถในการเรียน ที่สำคัญผู้ใหญ่มีความสนใจและความสามารถที่แตกต่างจากเด็ก (Adults could learn and they possessed interests and abilities that were different from those of children) (Knowles, 1978) กระแสที่สองคือกระแสทางศิลป์ (artistic steam) ที่ โนลส์ (Knowles, 1978) ระบุว่าเป็นการหาความรู้ใหม่โดยการวิเคราะห์ประสบการณ์และการคิดทบทวนจนเกิดความรู้ใหม่ สามารถสรุปเป็นประเด็นที่สำคัญได้ ดังนี้

1. เมื่อผู้ใหญ่ตระหนักว่าการเรียนรู้สามารถตอบสนองความต้องการ และความสนใจของตนเอง นั่นหมายถึง ผู้ใหญ่ถูกกระตุ้นให้พร้อมที่จะเรียนรู้แล้ว จุดนี้นั่นเองเป็นจุดเหมาะสมในการเริ่มต้นกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้ใหญ่
 2. ผู้ใหญ่มุ่งทำให้การเรียนรู้เกิดประโยชน์กับชีวิตจริง ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ควรใช้สถานการณ์จริงในชีวิตเป็นเนื้อหาของการเรียนรู้
 3. แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ที่ดีที่สุดของผู้ใหญ่คือประสบการณ์นั่นเอง นั่นหมายความว่าวิธีหลักในการเรียนรู้ของผู้ใหญ่น่าจะเป็นการวิเคราะห์ และศึกษาประสบการณ์ของผู้ใหญ่นั้นเอง
 4. ผู้ใหญ่มีความต้องการอย่างแรงกล้าที่จะชี้นำตนเอง (self-directing) ดังนั้นบทบาทของผู้สอนน่าจะเป็นการเข้าร่วมกระบวนการสืบค้นหา กับผู้เรียนผู้ใหญ่มากกว่าบทบาทผู้ถ่ายทอดเนื้อหาและวัดว่าผู้ใหญ่วิเคราะห์เนื้อหาที่ตนเอง
 5. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ของผู้ใหญ่เพิ่มมากขึ้นตามอายุ นั่นคือในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ใหญ่ควรให้ความสำคัญในการชดเชยในความแตกต่างของผู้เรียนผู้ใหญ่ไม่ว่าในด้านรูปแบบการเรียนรู้ ระยะเวลา สถานที่ และความเร็วช้าของกิจกรรมการเรียนรู้
- จะเห็นได้ว่าการศึกษาของผู้ใหญ่ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาปัจจัย ดังต่อไปนี้

2.1 อายุ

ในการศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น อายุจัดเป็นตัวแปรที่สำคัญเพราะการที่คนเราจะสามารถเรียนรู้ได้นั้น ต้องมีความพร้อมของอายุเป็นบรรทัดฐาน เพราะการที่คนเราจะเรียนรู้สิ่งใดได้นั้นต้องอาศัยระยะเวลาและประสบการณ์การเรียนรู้ที่ยาวนาน

นักวิชาการทางการศึกษาผู้ใหญ่กล่าวว่า ผู้ใหญ่มี 3 ลักษณะ คือ ลักษณะของอายุ ลักษณะของสติปัญญา และลักษณะของบทบาททางสังคม (โมฮัมหมัด อับดุลการแดร์, 2519) คนส่วนใหญ่ถือคำจำกัดความทางด้านอายุเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับ สุพัฒน์ สุขมลสันต์ และ กัณหาทิพย์ สิงหะเนติ (2537) ที่กล่าวว่า หากจะศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สอง อายุก็เป็นตัวแปรที่สำคัญที่จะต้องศึกษาเช่นกัน ดังนั้น ในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่จึงควรศึกษาตัวแปรด้านอายุด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ พวงมาลี (2532) ได้ค้นพบว่า อายุของนักศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมวดวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ ชลิก (Schlick, 1969 อ้างถึงใน ดาร์ตัน กาญจนานา, 2540) ได้ศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสามแห่งในเมืองมาริโคปา (Maricopa) ผลการวิจัย พบว่า อายุเป็นตัวพยากรณ์เกรดที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แกรนท์ (Grant, 1980) ได้ศึกษา นักเรียนจำนวน 120 คน ในระดับเกรด 5 และ 10 พบว่านักเรียนที่มีอายุมากจะเข้าใจคำที่เป็น สัญลักษณ์ได้มากกว่านักเรียนกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า ส่วนแพตตัน (Patton, 1998) ได้ศึกษาตัวแปร เกี่ยวกับอายุกับการอธิบายซับซ้อนของบทเรียน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวน 250 คนที่มี ระดับอายุแตกต่างกัน ตั้งแต่ 13-18 ปี ในเมืองโตรอนโต ประเทศแคนาดา พบว่านักเรียนที่มีอายุ มากกว่าจะมีความเข้าใจและสามารถอธิบายความซับซ้อน ความยาก ความง่ายของบทเรียนได้ มากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า ซึ่งเขายังได้กล่าวด้วยว่าภาวะของการเรียนรู้ของบุคคลนั้นจะมี พัฒนาการขึ้นตามอายุ

2.2 การประกอบอาชีพ

อาชีพมีความสำคัญและจำเป็นต่อภาวะการเป็นผู้ใหญ่ นักสังคมศาสตร์ได้ให้คำ จำกัดความของผู้ใหญ่ไว้ว่า ผู้ใหญ่คือผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้ที่หาเลี้ยงชีพเอง มี บทบาทเป็นผู้ผลิตทางสังคม ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่าลักษณะหนึ่งของผู้ใหญ่ก็คือการมีอาชีพ ของตนเอง ซึ่ง อัมพร ตันเจริญ (2538) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของนักศึกษาและ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาปัจจุบันที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิจัยเรียนรู้ด้วยตนเอง ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความแตกต่างระหว่างอาชีพมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดาร์ตัน กาญจนานา (2540) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ด้วยวิธีเรียน ทางไกล ของนักศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนครปฐม พบว่า อาชีพเกษตรกรรม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 รายได้

รายได้เป็นตัวแปรหนึ่งซึ่งมักถูกนำมาศึกษาถึงอิทธิพลที่จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ใน การเรียนของผู้เรียนนอกโรงเรียน เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพและมีรายได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีเชาว์ วิหคโต (2526) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะด้านสื่อการเรียนและ สถานภาพของผู้เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3-4 ทาง วิทยุและไปรษณีย์ พบว่า

รายได้ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งขัดแย้งกับ ศิริพร เลิศนุวัฒน์ (2538) ได้ศึกษาปัจจัยที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิธีเรียนด้วยตนเอง ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวแปรด้านรายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4 สถานภาพสมรส

ได้มีผู้ที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับกับสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลายคน ได้แก่ ศรีเชาว์ วิหคโต (2526) ได้ศึกษาและพบว่า สถานสมรสของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสถานภาพสมรสยังเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ดีที่สุด เช่นเดียวกับ กรองแก้ว เงินศรี (2527) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ทางวิทยุและไปรษณีย์ประเภทมีครูประจำกลุ่ม ในจังหวัดอุบลราชธานี มุกดาหาร และร้อยเอ็ด ในวิชาภาษาไทย 2 พบว่า สถานภาพสมรสของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนศิริพร เลิศนุวัฒน์ (2538) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิธีเรียนด้วยตนเอง ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ อัมพร ต้นเจริญ (2538) พบว่า สถานภาพสมรสไม่มีส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิธีเรียนด้วยตนเอง ในเขตกรุงเทพมหานครด้วยเช่นกัน

2.5 สถานภาพในครอบครัว

สถานภาพในครอบครัว หมายถึง ตำแหน่งของบุคคลในครอบครัว เช่น หัวหน้าครอบครัว ภรรยา บุตร ธาตุ ผู้อยู่อาศัย เป็นต้น และสถานภาพของบุคคลในครอบครัวเป็นสิ่งที่กำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคคลในครอบครัว เช่น ผู้ที่เป็นหัวหน้าครอบครัว คือผู้ที่มีอำนาจและรับผิดชอบในทางเศรษฐกิจและสังคมในครอบครัว และยังมีบทบาทในการตัดสินใจทุกอย่างในครอบครัวอีกด้วย ส่วนผู้ที่มีสถานภาพเป็นภรรยาหรือบุตร ความรับผิดชอบและหน้าที่ก็จะแตกต่างกันออกไป ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียน พบว่ามีความแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่เข้ามาศึกษา มีความแตกต่างกันทั้ง อายุ อาชีพ ภูมิภาวะและประสบการณ์ ดังนั้นความรับผิดชอบในครอบครัวของแต่ละคนจึงมีความแตกต่างกันด้วย

นอกจากนี้สมศักดิ์ พวงมาลี (2532) พบว่า สถานภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมวดวิชาส่งเสริมชีวิตของนักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นวิธีเรียนทางไกล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดาร์ตัน กาญจนภา (2540) ศึกษาและพบว่า สถานภาพในครอบครัว (ผู้อาศัย) และสถานภาพในครอบครัว (ญาติ) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6 จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน

ระยะเวลาที่ว่างเว้นจากการเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากผู้เรียนมีระยะเวลาเรียนต่างกันทำให้ผลการเรียนแตกต่างกันด้วย โดยเฉพาะการศึกษานอกโรงเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกเพศทุกวัยและทุกระดับเข้าสมัครเรียนได้ (ดาร์ตัน กาญจนภา, 2540)

ไพเราะ พุ่มมัน (2524) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานทางด้านการศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า สาเหตุที่สำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเนื่องมาจากการที่นักศึกษาจบชั้นประถมศึกษาแล้วไม่ได้เรียนต่อทันที ทำให้ลืมความรู้เดิม นอกจากนี้ พูลทอง ปิยะอนันต์ (2526) พบว่า ระยะเวลาก่อนเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาส่งเสริมประสบการณ์ชีวิต 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดาร์ตัน กาญจนภา (2540) ศึกษาและพบว่า จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ บลูม (Bloom, 1960 อ้างถึงใน ดาร์ตัน กาญจนภา, 2540) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพื้นฐานทางด้านการศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่ต่ำกว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่สูงขึ้นไป และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะเพิ่มมากขึ้น ถ้าใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่ใกล้กับตัวพยากรณ์ และในทางตรงกันข้ามจะลดลงเมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่ห่างกันออกไปเป็นตัวพยากรณ์

2.7 การใช้สื่อการเรียน

อาชัญญา รัตนอุบล (2539) ได้ให้ความหมายของสื่อ (Media) ว่าหมายถึง ตัวกลางที่ช่วยในการเรียน สื่อความหมาย ถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ เนื้อหาสาระจากผู้ส่งไปยังผู้รับ ด้วยเหตุนี้ สื่อการเรียนนอกระบบโรงเรียน หมายถึง ตัวกลางที่ใช้เป็นเครื่องมือในการ

ถ่ายทอดความรู้จากครู วิทยากร หรือนักการศึกษานอกระบบโรงเรียน ไปสู่ผู้เรียนหรือกลุ่มเป้าหมายการศึกษานอกระบบโรงเรียน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

ซึ่งประเภทของสื่อที่ใช้ในกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ได้แก่

- 1) สื่อบุคคล ได้แก่ วิทยากร ครูอาสา ครูประจำกลุ่มการศึกษาทางไกล
- 2) สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ คู่มือหลักสูตร แบบเรียน ตำราต่างๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอน การศึกษานอกระบบโรงเรียน ภาพพลิก ภาพโปสเตอร์ หนังสือพิมพ์ฝ่าผนัง เป็นต้น
- 3) สื่อโสตทัศนศึกษา ได้แก่ ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ แถบบันทึกเสียง ฯลฯ
- 4) สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หอกระจายข่าวสาร
- 5) สื่อที่เป็นของจริง และของจำลอง ได้แก่ ศูนย์บริการเพื่อการศึกษา พิพิธภัณฑ์ วิทยาศาสตร์ การจัดนิทรรศการ การจัดพิพิธภัณฑ์ เป็นต้น
- 6) สื่อพื้นบ้าน ได้แก่ การแสดงการเล่นต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ลิเก หมอลำ ละครุ่น การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาพื้นเมือง เป็นต้น

นอกจากนี้ในการเลือกสื่อให้เหมาะกับการศึกษานอกระบบโรงเรียน จะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- 1) วัตถุประสงค์ของกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน
- 2) ความเหมาะสมกับเนื้อหาการศึกษานอกระบบโรงเรียน
- 3) สอดคล้องกับวิธีการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
- 4) ความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายการศึกษานอกระบบโรงเรียน
- 5) ความเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่นำไปใช้

เชียวศรี วิวิธสิริ (2530) ได้กล่าวถึงสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการศึกษานอกระบบว่าเป็นตัวกลาง หรือสิ่งต่างๆ ที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือหรือช่องทางสำหรับทำให้การถ่ายทอดความรู้ของครูถึงผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้เป็นอย่างดี ซึ่งหลักพิจารณาในการใช้สื่อการเรียนการสอน ควรคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้

- 1) มีคุณค่าต่อการศึกษา
- 2) เสริมสร้างแนวความคิด ก่อให้เกิดความคิดริเริ่ม
- 3) มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการสอนต่างๆ
- 4) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมาก
- 5) เหมาะสมกับเนื้อหาและระดับความรู้ของผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่
- 6) ควรใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น และสื่อพื้นบ้านให้มากที่สุด

7) สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน ควรเป็นเครื่องมือสำเร็จรูป พร้อมที่จะนำไปใช้ได้ทันที และพอเพียง

รัตนา พุ่มไพศาล (2533) ได้อธิบายความหมายของสื่อการสอนและสื่อการศึกษาว่าหมายถึง ตัวกลาง ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการที่ช่วยนำและถ่ายทอดความรู้ จากผู้สอนหรือจากแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามที่ตั้งไว้ในวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

สนิท ฉิมเล็ก (2540) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้สื่อการเรียน ไว้ดังนี้

- 1) ช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดได้ชัดเจนขึ้น
- 2) ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วและชัดเจนขึ้น
- 3) ช่วยให้เกิดความทรงจำได้นาน
- 4) ช่วยสร้างความสนใจและเกิดความกระตือรือร้นและทำให้เกิดแรงจูงใจอยากเรียนมากขึ้น
- 5) ช่วยให้เกิดพัฒนาการทางความคิด

สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน (2546) ได้กล่าวถึงสื่อการเรียนรู้นักเรียนนอกโรงเรียนว่า ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อที่หลากหลาย ได้แก่

- 1) สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น แบบเรียน ชุดวิชา หนังสือ และเอกสารเผยแพร่ของหน่วยงานต่างๆ
- 2) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น วิทยุทัศน์ แผ่นเสียง เทปเสียง วิทยุโทรทัศน์
- 3) สื่อคอมพิวเตอร์ เช่น ซีดีรอม ซีดีไอ และอินเทอร์เน็ต ซึ่งถือว่าเป็นแหล่งความรู้และข้อมูลที่สำคัญในยุคที่โลกมีความเจริญทางเทคโนโลยีอย่างมากเช่นปัจจุบัน
- 4) สื่อบุคคล เช่น ผู้รู้ ผู้ชำนาญการ ภูมิปัญญา ปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน

5) แหล่งการเรียนรู้ ได้แก่ ศูนย์บริการศึกษาออกโรงเรียน ห้องสมุดประชาชน ศูนย์การเรียนชุมชน ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา พิพิธภัณฑ์ สถานประกอบการ แหล่งท่องเที่ยว และสวนพฤกษชาติ

อาจสรุปได้ว่า สื่อการสอนเป็นสิ่งสำคัญมากอย่างหนึ่งในกระบวนการของกลุ่มของนักเรียนนอกโรงเรียน การที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพนั้น ครูผู้สอนต้องมีความสามารถในการใช้สื่อการสอนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนการสอนของการศึกษาออกโรงเรียน

ศรีเชาวน์ วิหคโต (2526) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านสื่อในการเรียนและสถานภาพของนักศึกษาของนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3-4 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 293 คน พบว่า ตัวแปรด้านสื่อในการเรียนและสถานภาพของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.8 การใช้เวลาเพื่อการเรียนรู้

ไสว เลี่ยมแก้ว (2524) กล่าวว่า ในการเรียนนั้น ถ้าผู้เรียนได้มีเวลาเรียนบทเรียนใด ๆ มากพอตามที่ตนเองต้องการแล้ว ผู้เรียนจะสามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของบทเรียนนั้นได้ โดยไม่คำนึงถึงระดับสติปัญญาของผู้เรียน คนที่มีสติปัญญาสูงหรือปานกลางก็เรียนสำเร็จพอกัน ทฤษฎีนี้ไม่ให้ความสำคัญกับสติปัญญาในการเรียนรู้ แต่ให้ความสำคัญกับเวลา

อภิรัตน์ สถิโรภาส (2530) ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า การใช้เวลาการอ่านหนังสือหรือตำราเรียนในเวลาว่างส่งผลในเชิงบวกต่อการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือการใช้เวลาว่างในการอ่านหรือศึกษาตำราเรียนในเวลาว่าง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า นักเรียนที่ใช้เวลาว่างในการอ่านหรือศึกษาตำราเรียนสูงย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

3.9 สถิติการพบกลุ่มและคุณภาพการพบกลุ่ม

การจัดการเรียนการสอน ผู้สอน หรือผู้ถ่ายทอดความรู้จะต้องช่วยหรืออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใหญ่ ที่มาร่วมกิจกรรมได้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งโนลส์ (Knowles, 1975 อ้างถึงใน สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, 2547) ได้เสนอกระบวนการการเรียนการสอนว่าประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

- 1) การสร้างบรรยากาศที่จะกระตุ้นความต้องการในการเรียนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ใหญ่
- 2) การกำหนดโครงสร้างในการเรียน เป็นการวางแผนร่วมกันระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน
- 3) การศึกษาวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน
- 4) การกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้
- 5) การวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอน
- 6) การดำเนินการเรียนการสอน หรือการนำแผนกิจกรรมไปปฏิบัติ

7) การประเมินผลการเรียน ซึ่งเป็นการทบทวนความต้องการของผู้เรียนด้วย

การสอนผู้ใหญ่จะต้องมีลักษณะที่แตกต่างจากการสอนเด็ก โดยทฤษฎี

Andragogy หรือทฤษฎีการเรียนรู้การสอนผู้ใหญ่ของ โนลส์ (Knowles, 1980) โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าผู้ใหญ่แต่ละคนเป็นผู้ซึ่งมีวุฒิภาวะที่สมบูรณ์ ด้วยเหตุนี้จึงมีความต้องการและความสามารถที่จะเป็นผู้นำตนเองในการใช้ประสบการณ์เรียนรู้ ในการระบุนความพร้อมที่จะเรียนของตนเอง และจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาในชีวิตของตนเองได้ ซึ่งมีความแตกต่างจากทฤษฎีการเรียนรู้การสอนของเด็ก ดังนี้

ลักษณะ	ทฤษฎีการศึกษาสำหรับเด็ก	ทฤษฎีการศึกษาสำหรับผู้ใหญ่
มโนทัศน์ของผู้เรียน	ผู้เรียนมีบทบาทที่เป็นผู้ที่ต้องพึ่งพาผู้อื่น ผู้สอนหรือครูจึงมีหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบต่อกระบวนการเรียนรู้ทั้งหมดของผู้เรียน	ผู้เรียนมีบทบาทเปลี่ยนแปลงจากการที่ต้องพึ่งพาผู้อื่นเป็นผู้ที่สามารถชี้นำตนเองได้ ผู้สอนจึงมีหน้าที่ที่จะสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถชี้นำตนเองได้ตามความต้องการของผู้เรียนแต่ละบุคคล
บทบาทของประสบการณ์ของผู้เรียน	ผู้เรียนประสบการณ์น้อย จึงจำเป็นต้องอาศัยความรู้จากผู้รู้หรือครู วิธีการให้ความรู้แก่ผู้เรียนคือวิธีต่างๆ ที่จะสามารถใช้ถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ให้แก่ผู้เรียนได้	ผู้เรียนมีประสบการณ์ที่ค่อยๆ สะสมมาตลอดชีวิต ซึ่งประสบการณ์เหล่านี้จะเป็นแหล่งความรู้สำหรับการเรียนรู้ของตนเองและผู้อื่น ผู้เรียนจะเข้าใจและสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ได้มากกว่าการได้รับการบอกกล่าวจากผู้สอน วิธีการเรียนรู้จึงอยู่บนพื้นฐานของการใช้ประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ
ความพร้อมที่จะเรียนรู้ การนำไปสู่การเรียนรู้	ผู้เรียนเรียนเนื้อหาความรู้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นต้องเรียนจากความต้องการของผู้ปกครองและสังคม ผู้เรียนจะรู้สึกกลัวต่อความล้มเหลวในการเรียนรู้ การเรียนรู้จะมีมาตรฐานและมี	ผู้เรียนจะเรียนรู้เมื่อรู้สึกว่าคุณต้องการที่จะเรียน การเรียนรู้ควรสนองความต้องการของผู้เรียนที่ความต้องการจะนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตจริง ไม่ว่าจะปัญหาทางบ้านหรือการทำงาน การเรียนรู้ควรจัดขึ้นเพื่อ

	ความก้าวหน้าที่เท่าเทียมกัน เนื่องจากจะมีเป้าหมายการเรียนรู้เพื่อกลุ่มผู้เรียนที่มีอายุเท่ากัน และมีความต้องการการเรียนรู้และความพร้อมที่เรียนเหมือนกันในกลุ่มอายุเดียวกัน วิชาต่างๆ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนจำเป็นต้องท่องจำ เนื่องจากไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ ในทันที	ความต้องการของผู้เรียน และจัดลำดับตามความสามารถและความพร้อมที่จะเรียนของผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนพยายามแสวงหาความรู้ความสามารถที่จะนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตปัจจุบันได้จริง โดยมองการเรียนรู้ว่าเป็นกระบวนการพัฒนาความรู้และความสามารถของแต่ละบุคคลเพื่อใช้แก้ปัญหาได้ในทันทีทันใด การเรียนรู้จึงควรเกี่ยวข้องกับชีวิตจริงและสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้ประโยชน์อย่างทันทีทันใด
แนวทางการเรียน	การเรียนการสอนเน้นที่เนื้อหาวิชาการซึ่งจะนำความรู้นั้นไปใช้ประโยชน์ต่อไป	มุ่งที่การนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์โดยทันทีในปัจจุบัน โดยสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้แก้ปัญหาที่ตนกำลังเผชิญอยู่

สุพิน บุญชูวงศ์ (2531) ได้สรุปถึงคุณลักษณะการสอนที่ดีว่าควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

- 1) มีการส่งเสริมนักเรียนให้เรียนด้วยการกระทำ จึงจะเป็นการเรียนรู้ที่ให้ประโยชน์ที่มีความหมาย
- 2) มีการส่งเสริมให้นักเรียนเรียนด้วยการทำงานกลุ่ม เป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น และยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
- 3) มีการตอบสนองความต้องการของนักเรียน
- 4) การสอนให้สัมพันธ์ระหว่างวิชาที่เรียนและวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตรเป็นอย่างดี
- 5) มีการใช้สื่อการสอน เพื่อสร้างความสนใจ และช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น
- 6) มีกิจกรรมให้นักเรียนทำหลายอย่าง โดยให้ลงมือปฏิบัติจริงและดูแลผลการปฏิบัติของตนเอง

- 7) มีการส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอยู่เสมอ ด้วยการซักถาม หรือให้แสดงความคิดเห็น
- 8) มีการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักเรียน
- 9) มีการใช้การซักถามในระหว่างการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นและชี้แนวทางให้นักเรียนเกิดความสนใจ ตั้งใจในการเรียนและการทำกิจกรรมมากยิ่งขึ้น
- 10) มีการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแบบประชาธิปไตย ด้วยการเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น มีการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการวางแผนงานร่วมกับครู
- 11) มีการเร้าความสนใจก่อนลงมือทำการสอนเสมอ
- 12) มีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลา โดยวิธีการต่างๆ

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้ใหญ่ จะต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้ใหญ่เป็นหลักสำคัญ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ การวางแผนกิจกรรม การประเมินผลร่วมกัน ระหว่างครูกับผู้เรียน

เชียวศรี วิวิธสิริ (2530) กล่าวถึงเทคนิคการสอนผู้ใหญ่ ว่าหมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ แยกได้ 3 ประเภท คือ

- 1) การสอนเป็นรายบุคคล หมายถึง การจัดผู้เรียนเพื่อที่จะให้เรียนได้คนเดียว เช่น การเรียนรู้ด้วยตนเอง การสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป การสอนทางไปรษณีย์ การสอนแบบทางไกล หรือการสอนแบบตัวต่อตัว

- 2) การสอนเป็นกลุ่ม หมายถึง การจัดผู้เรียนเพื่อให้เรียนเป็นกลุ่มย่อย 6-10 คน เช่น การจัดชั้นเรียนเล็กๆ การจัดกลุ่มเพื่ออภิปราย หรือเพื่อศึกษาค้นคว้าในบางเรื่อง เป็นต้น ส่วนการจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มใหญ่ สามารถจัดขนาดชั้นเรียนปกติ ตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ซึ่งในการจัดกลุ่มเหล่านี้ อาจแบ่งตาม เพศ วัย หรือคละกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาวิชา และเทคนิคที่จะใช้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้

- 3) การจัดการสอนในสถานการณั้มวลชน หมายถึง การจัดการเรียนการสอน ให้แก่กลุ่มคนจำนวนมากๆ เช่น กลุ่มคนที่ชมภาพยนตร์ ฟังรายการวิทยุ หรือชมโทรทัศน์ เป็นต้น

สุพิน บุญชูวงศ์ (2531) ได้สรุปถึงคุณลักษณะการสอนที่ดี ควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

- 1) มีการส่งเสริมให้นักเรียนให้เรียนด้วยการกระทำ จึงจะเป็นการเรียนที่ให้ประโยชน์ที่มีความหมาย

- 2) มีการส่งเสริมให้นักเรียนเรียนด้วยการทำงานกลุ่ม เป็นการเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น และยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

- 3) มีการตอบสนองของความต้องการของนักเรียน
- 4) การสอนให้สัมพันธ์ระหว่างวิชาที่เรียนและวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตรเป็นอย่างดี
- 5) มีการใช้สื่อการสอน เพื่อสร้างความสนใจ และช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น
- 6) มีกิจกรรมให้นักเรียนทำหลายอย่าง โดยให้ลงมือปฏิบัติจริงและดูแลผลการปฏิบัติของตนเอง
- 7) มีการส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอยู่เสมอ ด้วยการซักถาม หรือให้แสดงความคิดเห็น
- 8) มีการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักเรียน
- 9) มีการใช้การซักถามในระหว่างการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นและชี้แนวทางให้นักเรียนเกิดความสนใจ ตั้งใจในการเรียนและการทำกิจกรรมมากยิ่งขึ้น
- 10) มีการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแบบประชาธิปไตยด้วยการเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นมีการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการวางแผนงานร่วมกับครู
- 11) มีการสร้างความสนใจก่อนลงมือทำการสอนเสมอ
- 12) มีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลา โดยวิธีการต่างๆ

นอกจากนี้ยังมีผู้ที่ศึกษาและสามารถสรุปได้ดังนี้ นริศรา อุปกุล (2539)

ได้ศึกษาองค์ประกอบเชิงสาเหตุด้านคุณภาพการสอน ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า เทคนิคการสอนและการใช้สื่อของครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ส่วนสัมพันธ์ ชายวงศ์ (2538) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมวดวิชาภาษาไทย ของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดตรัง พบว่า จำนวนครั้งในการในการพบกลุ่มส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้มณฑิเยร ชมดอกไม้ (2541) ได้ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขต 11 ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครั้งในการเข้าเรียนเรียนของนักเรียนแต่ละสัปดาห์มีอิทธิพลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.10 ทักษะในการเรียน

เจตคติ เป็นศัพท์ที่มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า ทักษะ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Attitude หมายถึง ท่าที ความรู้สึกของคนซึ่งเป็นอำนาจหรือแรงขับอย่างหนึ่งที่แฝงอยู่ในจิตใจของมนุษย์ และพร้อมที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง (Triandis, 1971)

นิวโคม (NewColm, 1954) กล่าวว่า ทักษะเป็นความรู้สึกโน้มเอียงทางจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่ได้รับ อาจมีมากหรือน้อยในทางพึงพอใจ เห็นด้วยด้วยหรือชอบ เรียกว่าเป็นไปในทางบวก ถ้าไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย หรือไม่ชอบจะเรียกว่าทักษะในทางลบ ถ้ารู้สึกเฉยๆ ไม่ชอบ ไม่เกลียด ก็เรียกว่าเป็นทักษะในทางเป็นกลาง

เคนด์เลอร์ (Kendler, 1963) กล่าวถึงเจตคติว่า เจตคติคือ ความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองสิ่งเร้าในสังคมรอบตัว หรือเป็นแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในทางสนับสนุนหรือต่อต้านสภาพการณ์ บุคคล สถาบัน หรือแนวโน้มความคิดบางอย่าง

เทอร์สโตน (Terstone, 1964) กล่าวว่า เจตคติเป็นตัวแปรทางจิตวิทยาที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยง่าย แต่เป็นความโน้มเอียงทางด้านจิตใจภายใน แสดงออกให้เห็นโดยแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

เทอร์สโตน (Thurstone, 1967) กล่าวว่า ทักษะเป็นตัวแปรทางจิตวิทยาชนิดหนึ่งสามารถสังเกตได้โดยง่าย แต่เป็นความโน้มเอียงทางด้านจิตใจภายใน แสดงออกให้เห็นโดยพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง นอกจากนั้นยังกล่าวว่า ทักษะเป็นเรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึกและความเชื่อมั่นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ไตรแอนดิส (Triandis, 1971) ได้แบ่งองค์ประกอบของทักษะออกเป็น 3 ประการ ได้แก่

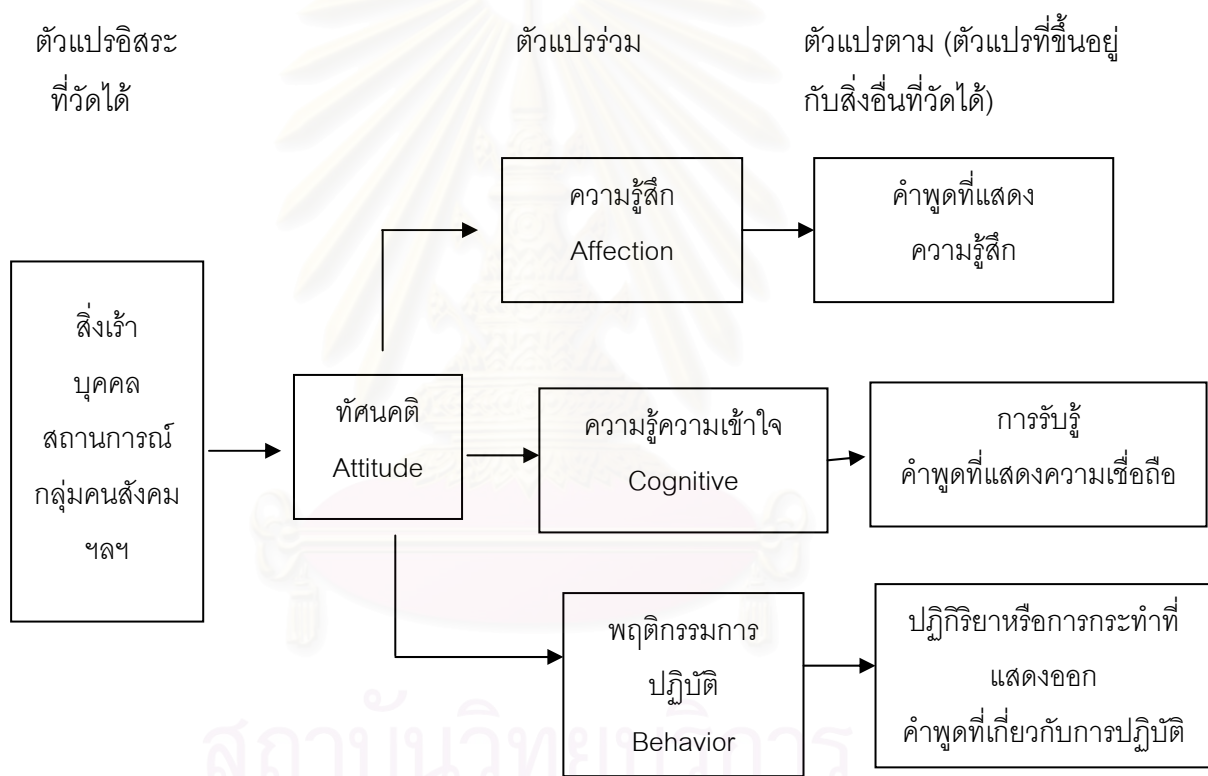
1) องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive component) ได้แก่ ความรู้และแนวคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าไม่ว่าบุคคลหรือสถานการณ์ใดๆก็ตาม ความรู้และแนวคิดดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางทักษะของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และแนวคิดต่อสิ่งใดครบถ้วนแล้วบุคคลนั้นก็จะมีทักษะต่อสิ่งนั้นไปในทางบวกหรือลบชัดเจนยิ่งขึ้น

2) องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective component) ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อารมณ์ หรือความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดทิศทางและลักษณะของทักษะของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมีทักษะในทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น บุคคลก็จะมีทักษะในทางลบต่อสิ่งนั้น

3) องค์ประกอบด้านความพร้อมในการกระทำ (Behavioral component) ได้แก่ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงต่อสิ่งเร้า พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งที่บอกลักษณะและทิศทางทัศนคติของบุคคล กล่าวคือ ถ้าพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้านั้นชัดเจนแน่นอน ทิศทางก็จะมีลักษณะชัดเจนแน่นอน และเป็นทิศทางทางบวกหรือลบชัดเจนด้วย

องค์ประกอบทั้ง 3 ด้านนี้จะต้องสอดคล้องกัน ถ้าองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป ทัศนคติของบุคคลนั้นจะเปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังนี้

แผนภูมิที่ 2 องค์ประกอบของทัศนคติ

กู๊ด (Good, 1973) กล่าวว่า เจตคติเป็นผลรวมทั้งหมดเกี่ยวกับความรู้สึกของมนุษย์ ความคิดความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งความคิดเป็นสัญลักษณ์ของเจตคติ หากต้องการวัดเจตคติ สามารถวัดได้โดยวัดความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ เพราะเจตคติเป็นระดับความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

นุสรณ์ จำปาวัลย์ (2534) ได้สรุปว่า เจตคติ หมายถึง ระดับความรู้สึกในทางบวกหรือลบที่มีต่อบุคคล วัตถุ สภาพการณ์ที่บุคคลมีแตกต่างกันไป ไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถพาดพิงจากพฤติกรรมที่แสดงออก ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อม

ชีสา ศาสตร์ (2531) ศึกษาความสัมพันธ์ของสมรรถภาพของครูคณิตศาสตร์ตามการรับรู้ของตนเอง เจตคติของนักเรียนต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ผลวิจัยพบว่า เจตคติของนักเรียนต่อวิชาคณิตศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดาร์ตัน กาญจนภา (2540) ได้ศึกษาและพบว่า ทักษะคิดต่อวิชาคณิตศาสตร์ สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะคิดต่อวิชาคณิตศาสตร์ในเพศหญิง ยังสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้อีกด้วย เช่นเดียวกับอัญญาณี ทิวทอง (2543) ได้ศึกษาตัวแปรคัดสรรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตการศึกษา 11 จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า ทักษะคิดต่อวิชาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และตัวแปรที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 11 ได้ดีที่สุดคือ ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.11 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วง และแข่งขันกันด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยม หรือทำได้ดีกว่าบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง พยายามเอาชนะอุปสรรคต่างๆ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จและมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความสำเร็จล้มเหลว

เมอร์เรย์ (Murray, 1938) เป็นบุคคลแรกที่กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยให้คำจำกัดความว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ ความต้องการทางจิตใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์ทุกคนต้องการเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะเอาชนะฟันฝ่าที่จะทำสิ่งยากๆ ให้สำเร็จ เป็นความปรารถนาหรือแนวโน้มที่จะกระทำสิ่งใดๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1961 อ้างถึงใน ดาร์ตัน กาญจนภา, 2540) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ไว้ดังนี้

- 1) มีความกล้า กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญกับความสำเร็จและความล้มเหลว
- 2) มีความมุ่งมั่นพยายาม ชอบทำงานที่ท้าทายความคิดและความสามารถ
- 3) มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง รับผิดชอบต่อและภารกิจของตนเอง
- 4) มีความรอบรู้ในการตัดสินใจและติดตามผลการตัดสินใจของตนเอง
- 5) มีความสามารถในการคาดการณ์ล่วงหน้าได้แม่นยำ
- 6) มีความสามารถที่จะเลือกทำงานที่ประสบความสำเร็จได้มากน้อยและด้วย

ความสามารถที่มีอยู่

ฮิลการ์ด (Hilgard, 1962) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีการกระทำที่บรรลุเป้าหมายด้วยมาตรฐานที่ดีเยี่ยม

เฮอร์แมน (Herman, 1970) ได้อธิบายความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า เป็นความต้องการได้รับผลสำเร็จจากการกระทำในสิ่งที่ยาก ต้องการเอาชนะอุปสรรค และบรรลุถึงมาตรฐานอันดีเลิศ ต้องการเป็นคนเก่ง มีความสามารถในการแข่งขันและเอาชนะคนอื่น ๆ ต้องการเพิ่มการยอมรับตนเอง โดยการบรรลุความสำเร็จในกิจกรรมที่เป็นอัจฉริยะ

คาร์เนเตอร์ วี กูด (Carter V. Good, 1973) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นความปรารถนาและความพยายามอย่างสูงของนักเรียนที่จะศึกษาให้บรรลุสัมฤทธิ์ผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทั่วไปของการศึกษา

ซูรังค์ ไคว์ตระกูล (2541) กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึงแรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Exellent) ที่ตนตั้งไว้

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1953) ได้สรุปทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า คนเรามีความต้องการอยู่ 3 ประการคือ

- 1) ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (need for Achievement) เป็นความปรารถนาจะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี พยายามเอาชนะอุปสรรคต่างๆ มีความสนใจเมื่อประสบความสำเร็จ มีความวิตกกังวลเมื่อไม่ประสบความสำเร็จ

- 2) ความต้องการความผูกพัน (need for Affiliation) เป็นความต้องการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ต้องการความเป็นมิตรและสัมพันธ์ภาพที่อบอุ่น สิ่งเหล่านี้ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากคนอื่น

3) ความต้องการมีอำนาจบารมี (need for Power) ได้แก่ความต้องการการรับผิดชอบบุคคลอื่น ต้องการควบคุมและให้คุณให้โทษบุคคลอื่นได้ ทำให้บุคคลแสวงหาอำนาจเพราะจะเกิดความรู้สึกว่าคุณทำอะไรเหนือคนอื่นจะเป็นความภาคภูมิใจ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูงจะเป็นผู้ที่พยายามควบคุมสิ่งต่างๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่มีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

สาระสำคัญประการหนึ่งของทฤษฎีแรงจูงใจของแมคเคลแลนดคือ ผู้ที่ทำงานได้อย่างประสบความสำเร็จต้องมีแรงจูงใจด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผลอยู่ในระดับสูง หรือกล่าวได้ว่าความสำเร็จของงานจะทำได้โดยกระตุ้นความต้องการด้านการสัมฤทธิ์ผลเป็นสำคัญ ซึ่งจะทำงานสำเร็จได้และจะช่วยให้งานของหน่วยงานสำเร็จได้ด้วย

แอทคินสัน (Atkinson, 1992) ได้คิดทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เขาเชื่อว่าสิ่งกระตุ้นหรือแรงดันที่จะทำให้บุคคลประกอบกิจกรรมต่างๆ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์นั้นขึ้นอยู่กับผลบวกขององค์ประกอบ 3 ประการคือ

- 1) สิ่งโน้มน้าวจิตใจที่นำไปสู่ความสำเร็จ
- 2) สิ่งโน้มน้าวจิตใจที่หลีกเลี่ยงความล้มเหลว
- 3) สิ่งยั่วยุหรือองค์ประกอบจากภายนอก

แมคเคลแลนด (McClelland, 1961) กล่าวถึงลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

1) มีความกล้าเสี่ยง (Moderate risk taking) บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยวในการทำงานที่ใช้ความสามารถและมีความพอใจที่จะเลือกทำงานที่ยากเนื่องจากมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง

2) มีความกระตือรือร้น (Energetic) หรือมีการกระทำที่แปลกใหม่อันเป็นการทำให้ตนเองมีความรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่ได้ขยันขันแข็งไปทุกกรณี แต่จะมีความมานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเอง และจะทำให้ตนเองมีความรู้สึกว่าคุณทำงานสำเร็จลุล่วงไป

3) มีความรับผิดชอบในตนเอง (Individual responsibility) เป็นความพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพอใจในตนเอง แต่ไม่ได้หวังให้คนอื่นยกย่องตน และชอบความมีเสรีภาพในการคิดหรือการกระทำใดๆ โดยไม่ต้องให้คนอื่นมาบงการ

4) มีความรู้เกี่ยวกับผลของการตัดสินใจของตน (Knowledge of result of decision) เป็นการตัดสินใจในเพื่อคาดคะเนผลที่จะเกิดขึ้นและพยายามที่จะทำให้สิ่งต่างๆ ดีขึ้นกว่าเดิม เมื่อทราบว่าการกระทำของตนเกิดผลขึ้นอย่างไร

5) มีความสามารถในการคาดผลล่วงหน้า (Anticipation of future possibility) ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มักเป็นผู้ที่มีแผนระยะยาวเพื่อดำเนินการอย่างมีเป้าหมายและบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

เฮอร์แมนส์ (Hermans, 1970) ได้รวบรวมลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ 10 ลักษณะ ได้แก่

- 1) มีระดับความทะเยอทะยานสูง
- 2) มีความหวังอย่างมากว่าตนจะประสบความสำเร็จแม้ว่าผลจากการกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส
- 3) มีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้นไป
- 4) อุดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
- 5) เมื่องานที่กำลังทำอยู่ถูกขัดจังหวะหรือถูกรบกวนจะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ
- 6) รู้สึกว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งและสิ่งต่างๆเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว
- 7) คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก
- 8) เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับหนึ่ง
- 9) ต้องการให้เป็นที่รู้จักของผู้อื่นโดยพยายามทำงานของตนให้ดี
- 10) พยายามปฏิบัติสิ่งต่างๆของตนให้ดีอยู่เสมอ

อัจฉรา สุขารมณีย์ และอรพินทร์ ชูชม (2530) ได้ศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติจำนวน 1,415 คน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถ และ อัญญาณี ทิวทอง (2543) ได้ทำการวิจัยโดยใช้แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นเครื่องมือ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกับ รัสเซลล์ (Russell, 1969) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับกลุ่มตัวอย่างที่กำลังเรียนเกรด 9 โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ ภาษา และการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วน ซอง (Song, 1971) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในประเทศเกาหลีจำนวน 1,460 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชาของนักเรียน

ตอนที่ 3 ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร

ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ได้มีการแบ่งเขตหน้าที่รับผิดชอบ ประกอบด้วย 4 เขต 40 ศูนย์ได้แก่

1. ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขต 1 ประกอบด้วย 12 ศูนย์
2. ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขต 2 ประกอบด้วย 11 ศูนย์
3. ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขต 3 ประกอบด้วย 11 ศูนย์
4. ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขต 4 ประกอบด้วย 6 ศูนย์

สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน (2546) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่ดังนี้

1. จัดและให้บริการการศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เว้นแต่การจัดการศึกษาสายสามัญที่เป็นหน้าที่ของศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขต
2. กำกับดูแลและสนับสนุนการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญในเขตกรุงเทพมหานคร
3. นิเทศติดตามผล เช่น นิเทศตรวจเยี่ยม ติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียนที่จัดการศึกษา รวบรวมข้อมูล สถิติและประมวลผลการดำเนินงาน
4. จัดทำข้อสอบปลายภาค

นอกจากนี้ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนกรุงเทพมหานครในแต่ละเขต มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

1. กำหนดนโยบายและวางแผนการจัดการศึกษาออกโรงเรียนในพื้นที่
2. ส่งเสริม สนับสนุนและประสานงานในการพัฒนาเครือข่ายการศึกษาออกโรงเรียน ทั้งภาครัฐและเอกชน
3. พัฒนาหลักสูตร สื่อและกระทำการฝึกอบรบบุคลากรการศึกษาออกโรงเรียน ทั้งภาครัฐและเอกชน
4. สนับสนุนการจัดระบบบริหารและการจัดการโดยเฉพาะด้านบุคลากร แผนปฏิบัติงาน ข้อมูล สารสนเทศ และสถิติ การเงินและพัสดุ
5. ผลิตพัฒนาและสนับสนุนสื่อในการจัดบริการการศึกษาออกโรงเรียน

6. ดำเนินการวิจัย พัฒนารูปแบบและทดลองการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนในลักษณะ ของนวัตกรรมทางการศึกษา
7. จัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับกลุ่มเป้าหมายพิเศษจัดการศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิธีเรียนทางไกล
8. ดำเนินการด้านคลังข้อสอบและศูนย์ทดสอบเพื่อให้บริการแก่ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขต
9. กำกับ ควบคุมดูแล นิเทศ ติดตามผล และประเมินผลการดำเนินการศึกษานอกโรงเรียน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตพื้นที่รับผิดชอบ

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ ได้แก่

สุรเดช ปนาทกุล (2520) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ พบว่า อาชีพรับจ้าง และอาชีพค้าขาย สามารถอธิบายความแปรปรวนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ได้เกือบทั้งหมด

พูลทอง ปิยะอนันต์ (2526) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 5 ของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า อายุของนักศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อดุลย์ เขียวอ่อน (2526) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ค้นพบว่า หลายปัจจัยมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมทั้งปัจจัยด้านอายุ

ประนอม ทวีกาญจน์ (2526) ได้ศึกษาพบว่า คุณภาพการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับ

วัลลภา จันทรเพ็ญ (2527) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงใช้เวลาในการเรียนร้อยละ 41.17 ต่อวัน ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำใช้เวลาในการเรียนร้อยละ 30.13 ต่อวัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปว่า การใช้เวลาในการเรียนของนักเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่นเดียวกับ

กัญญาทิพย์ พวงจำปา (2541) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 412 คน พบว่า สื่อการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ตัวแปรสื่อชุดการเรียนยังเป็นตัวแปรที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อีกด้วย

งานวิจัยในต่างประเทศ ได้แก่

ส่วนงานวิจัยในต่างประเทศนั้น โคทท์ และแฮนเซน (Kight & Hansen, 1967) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนตามความต้องการของนักเรียน สรุปคือ สภาพการเรียนการสอนที่ดีนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับวิธีการสอนและการเตรียมการสอนที่ดีของครู มีอุปกรณ์การสอนครบถ้วน การคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน และการให้กำลังใจนักเรียนในการเรียน นอกจากนี้การสนใจเฉพาะเรื่องการสอนเพียงอย่างเดียวจะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและทำให้ผลการเรียนไม่ดี

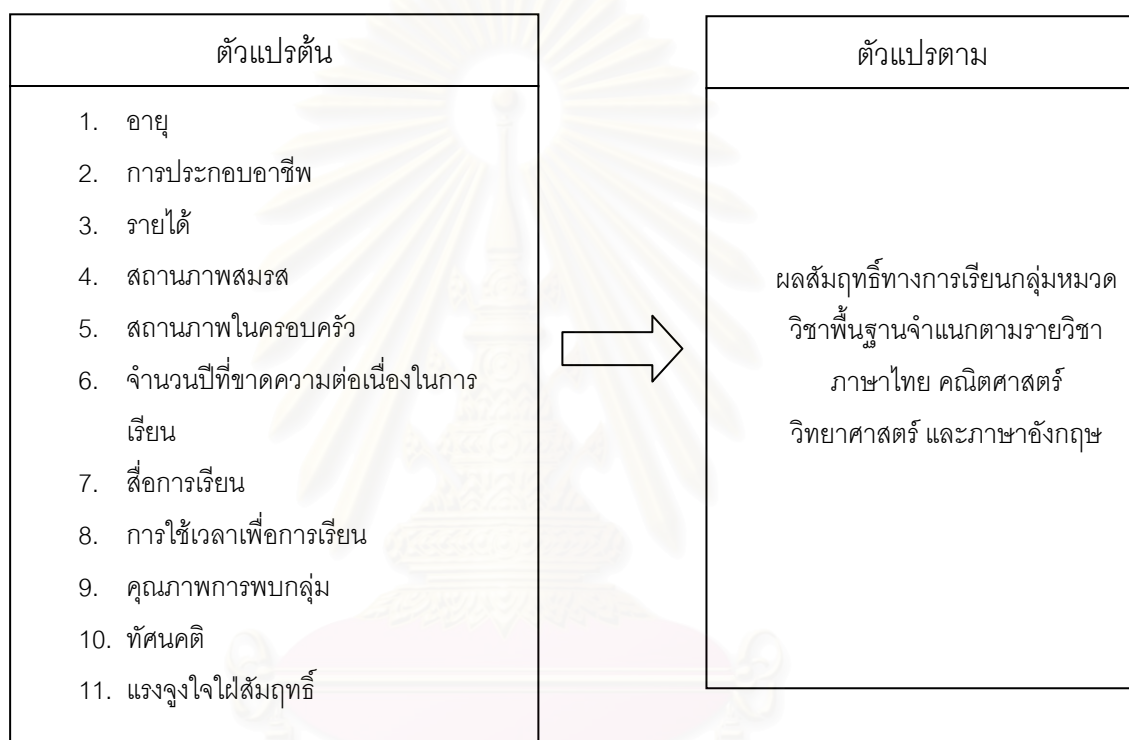
วิลเลียม เอฟ บราวน์ และเวย์น เอช โฮลซ์แมน (William F. Brown and Wayne H. Holtzman, 1976) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของทัศนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏผลว่า

1. ทัศนคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนที่มีสติปัญญาใกล้เคียงกันแต่มีผลการเรียนต่างกันเนื่องมาจากมีทัศนคติในการเรียนที่ต่างกัน
3. ทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ นั่นคือ นักเรียนที่มีทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ในทางลบสามารถทำคะแนนสอบได้ต่ำกว่าคะแนนที่คาดไว้ ส่วนนักเรียนที่มีทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ในทางบวก สามารถทำคะแนนสอบได้มากกว่าระดับที่คาดไว้

เดียร์ (Dear, 1975) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง 240 คนในประเทศสหรัฐอเมริกาเกี่ยวกับอิทธิพลของฐานะเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนของนักเรียน พบว่า รายได้ของบิดามารดาส่งผลกระทบต่อผลการเรียนของนักเรียน นั่นคือ นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ได้สูงมักจะมีเกรดเฉลี่ยในการเรียนสูงด้วย

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร สรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักเรียนนอกโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนนอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2/2548 จำนวนทั้งสิ้น 18,973 คน(สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน, 2548) แบ่งตามศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร (ศน.กทม.) 1, 2, 3 และ 4 ดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวนนักเรียนนอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ลงทะเบียนเรียน
ปีการศึกษา 2/2548

ศน.กทม.	จำนวน ศบข.(แห่ง)	จำนวนนักศึกษา ม.ต้น(คน)
กทม. 1	12	7,388
กทม. 2	11	2,511
กทม. 3	11	5,521
กทม. 4	6	3,493
รวม	40	18,973

ที่มา: สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน ข้อมูล ณ วันที่ 5 กรกฎาคม 2548

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 410 คน ผู้วิจัยได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) ตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 410 คน โดยใช้สูตร ทาโรยามาเน (Taro Yamane, 1970) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือ

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชากร

N = ขนาดประชากรทั้งหมด

e^2 = ค่าความคลาดเคลื่อน (ของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างประชากร)

ขั้นที่ 2 คำนวณตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ (ดังรายละเอียดในตารางที่ 4) โดยใช้สูตรสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างของ ประคอง กรวรรณสุต (2535) คือ

$$\text{กลุ่มตัวอย่าง} = \frac{\text{จำนวนประชากรแต่ละศูนย์ กทม.} \times \text{ขนาดตัวอย่างประชากร}}{\text{ขนาดของประชากรทั้งหมด}}$$

ตารางที่ 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากรศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร ตามลำดับ

ศน.กทม.	จำนวน ศบข.ทั้งหมด (แห่ง)	กลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน(คน)
กทม. 1	12	160
กทม. 2	11	54
กทม. 3	11	120
กทม. 4	6	76
รวม	40	410

ขั้นที่ 3 เลือกสถานที่พบกลุ่ม หรือเรียกว่า ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (ศรช.) โดยการเลือกแบบเจาะจง เฉพาะศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (ศรช.) ที่มีนักศึกษาเรียนวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษแล้ว (หมายถึงนักศึกษาที่กำลังจะจบการศึกษาในปี การศึกษา 2/2548 นี้) ซึ่งผู้อำนวยการของแต่ละศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตเป็นผู้เลือกสถานที่พบกลุ่มให้ จากนั้น ผู้วิจัยกำหนดจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของแต่ละศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (ศรช.) โดยครูประจำกลุ่มเป็นผู้ระบุว่านักศึกษาคนใดจะเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (ศรช.) จะมีจำนวนไม่เท่ากัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับจำนวนของนักศึกษาแต่ละศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (ศรช.) ด้วย (ดูรายละเอียดใน ภาคผนวก.๑)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือ

1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาดำรง เอกสาร งานวิจัย และทฤษฎีที่สอดคล้องกับการศึกษานอกโรงเรียน และข้อกำหนดและวิธีการในกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการพบกลุ่ม แล้วนำมาสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยปรับให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง วัตถุประสงค์ วิธีเรียนและเนื้อหาที่ต้องการสอบถามในด้านต่างๆ ซึ่งครอบคลุมตัวแปรทั้งหมดที่จะศึกษา

4.2 กำหนดขอบเขตเนื้อหาที่จะนำมาสร้างเป็นข้อคำถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 ขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของนักศึกษา กำหนดโดยศึกษาข้อมูลจากงานวิจัยต่างๆ แล้วนำมาสังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นกรอบในการสร้างข้อคำถาม ที่เกี่ยวข้องกับ อายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน

ส่วนที่ 2-5 ขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษมีวิธีการสร้างเครื่องมือที่เหมือนกัน คือ

ตอนที่ 1 ขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับสื่อการเรียนและใช้เวลาเพื่อการเรียนของนักศึกษา วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ

1) ประเภทสื่อการเรียนที่ใช้ ศึกษาจากข้อมูลแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้การศึกษานอกโรงเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน (2546) รวมถึงได้รับการแนะนำจากครูประจำกลุ่มและผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน

2) การใช้เวลาเพื่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย การใช้เวลาในการพบกลุ่ม การใช้เวลาในการอ่านหนังสือทบทวนบทเรียน และการใช้เวลาในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ต่อเนื่อง (กวด.) ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากระเบียบและข้อกำหนดในการจัดการเรียนรู้โดยการพบกลุ่ม (สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน, 2546) รวมถึงคำแนะนำจากครูประจำกลุ่ม แล้วนำมา กำหนดเป็นข้อคำถาม

ตอนที่ 2 ขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่มวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ศึกษาจากบทบาทของครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ จากเอกสาร คู่มือแนวทางกระบวนการจัดกระบวนการเรียนรู้การศึกษาออกโรงเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน, 2546) ซึ่งเป็นแนวทางการ ปฏิบัติของครูประจำกลุ่ม

ตอนที่ 3 ขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับแบบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้แนวคิดทฤษฎีองค์ประกอบของทัศนคติของ Triandis โดยแบบวัดทัศนคติในแต่ละข้อถามเกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็น รวมถึงลักษณะและ นิสัยที่ผู้ตอบมักประพฤติ

ตอนที่ 4 ขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยพัฒนามาจากแบบสำรวจแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ของ Mehta, Myers, Ressel, and Hermans ลักษณะของแบบสำรวจแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในแต่ละข้อถามเกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็น รวมถึงลักษณะและนิสัยที่ผู้ตอบมักจะประพฤติ

2. ลักษณะของเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 1 ชุด โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของนักศึกษานอกโรงเรียน มีทั้งหมด 1 ตอน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ให้เลือกตอบและเติม ข้อความสั้นๆ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว จำนวนปีที่ ขาดความต่อเนื่องในการเรียน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย แบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้และการใช้เวลาเพื่อการเรียนรู้ของ นักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ให้เลือกตอบและเติมข้อความสั้นๆ

ได้แก่ การใช้สื่อของนักศึกษา สถิติการพบกลุ่ม การใช้เวลาในการอ่านหนังสือทบทวนบทเรียน สถิติการทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง (กรต.)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่มวิชาภาษาไทย ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับคือ

ระดับ	4	ปฏิบัติมากที่สุด
	3	ปฏิบัติมาก
	2	ปฏิบัติน้อย
	1	ไม่ปฏิบัติเลย

ตอนที่ 3 เป็นแบบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาไทย ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ทั้งในเชิงนิมิตและเชิงนิเสธ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดข้อตกลงว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความคิดเป็นกลาง

	ทัศนคติทางบวก	ทัศนคติทางลบ
ระดับ	4	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	3	เห็นด้วย
	2	ไม่เห็นด้วย
	1	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 4 เป็นแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาภาษาไทย มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับคือ

ระดับ	4	ปฏิบัติหรือเป็นจริงตามข้อความนั้นมากที่สุด
	3	ปฏิบัติหรือเป็นจริงตามข้อความนั้นมาก
	2	ปฏิบัติหรือเป็นจริงตามข้อความนั้นน้อย
	1	ไม่ปฏิบัติหรือไม่เป็นจริงตามข้อความนั้นเลย

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับวิชาคณิตศาสตร์ แบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสื่อการเรียนและใช้เวลาเพื่อการเรียนของนักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ให้เลือกตอบและเติมข้อความสั้นๆ ได้แก่ การใช้สื่อของนักศึกษา สถิติการพบกลุ่ม การใช้เวลาในการอ่านหนังสือทบทวนบทเรียน สถิติการทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง (กรต.)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์
ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับคือ

ระดับ	4	ปฏิบัติมากที่สุด
	3	ปฏิบัติมาก
	2	ปฏิบัติน้อย
	1	ไม่ปฏิบัติเลย

ตอนที่ 3 เป็นแบบวัดทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ลักษณะแบบสอบถามเป็น
แบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ทั้งในเชิงนิมิตและเชิงนิเสธ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย
กำหนดข้อตกลงว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความคิดเป็นกลาง

	ทัศนคติทางบวก	ทัศนคติทางลบ
ระดับ 4	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
2	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
1	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 4 เป็นแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์ มีลักษณะเป็นแบบ
มาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับคือ

ระดับ	4	ปฏิบัติหรือเป็นจริงตามข้อความนั้นมากที่สุด
	3	ปฏิบัติหรือเป็นจริงตามข้อความนั้นมาก
	2	ปฏิบัติหรือเป็นจริงตามข้อความนั้นน้อย
	1	ไม่ปฏิบัติหรือไม่เป็นจริงตามข้อความนั้นเลย

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับวิชาวิทยาศาสตร์ แบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสื่อการเรียนและการใช้เวลาเพื่อการเรียนของ
นักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ให้เลือกตอบและเติมข้อความสั้นๆ
ได้แก่ การใช้สื่อของนักศึกษา สถิติการพบกลุ่ม การใช้เวลาในการอ่านหนังสือทบทวนบทเรียน
สถิติการทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง (กรต.)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์
ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับคือ

ระดับ	4	ปฏิบัติมากที่สุด
	3	ปฏิบัติมาก
	2	ปฏิบัติน้อย
	1	ไม่ปฏิบัติเลย

ตอนที่ 3 เป็นแบบวัดทัศนคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ทั้งในเชิงนิมิตและเชิงนิเสธ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดข้อตกลงว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความคิดเป็นกลาง

	ทัศนคติทางบวก	ทัศนคติทางลบ
ระดับ 4	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
2	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
1	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 4 เป็นแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาวิทยาศาสตร์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับคือ

ระดับ	4	ปฏิบัติหรือเป็นจริงตามข้อความนั้นมากที่สุด
	3	ปฏิบัติหรือเป็นจริงตามข้อความนั้นมาก
	2	ปฏิบัติหรือเป็นจริงตามข้อความนั้นน้อย
	1	ไม่ปฏิบัติหรือไม่เป็นจริงตามข้อความนั้นเลย

ส่วนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสื่อการเรียนและกาใช้เวลาเพื่อการเรียนของนักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ให้เลือกตอบและเติมข้อความสั้นๆ ได้แก่ การใช้สื่อของนักศึกษา สถิติการพบกลุ่ม การใช้เวลาในการอ่านหนังสือทบทวนบทเรียน สถิติการทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง (กรต.)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับคือ

ระดับ	4	ปฏิบัติมากที่สุด
	3	ปฏิบัติมาก
	2	ปฏิบัติน้อย
	1	ไม่ปฏิบัติเลย

ตอนที่ 3 เป็นแบบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ทั้งในเชิงนิมิตและเชิงนิเสธ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดข้อตกลงว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความคิดเป็นกลาง

	ทัศนคติทางบวก	ทัศนคติทางลบ
ระดับ 4	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
2	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
1	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 4 เป็นแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับคือ

ระดับ 4	ปฏิบัติหรือเป็นจริงตามข้อความนั้นมากที่สุด
3	ปฏิบัติหรือเป็นจริงตามข้อความนั้นมาก
2	ปฏิบัติหรือเป็นจริงตามข้อความนั้นน้อย
1	ไม่ปฏิบัติหรือไม่เป็นจริงตามข้อความนั้นเลย

3. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ในการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนั้น มีรายละเอียดดังนี้

1) นำแบบสอบถามที่สร้าง ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบแก้ไขด้านเนื้อหา ภาษา จำนวน ให้ชัดเจนและมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น แล้วนำมาแก้ไข

2) นำเครื่องมือที่แก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน (ดูรายชื่อในภาคผนวก.ก) เพื่อตรวจสอบความตรงในด้านเนื้อหา ความเข้าใจและการใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3) นำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ความเข้าใจและการใช้ภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ที่กำลังจะจบหลักสูตรในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548) ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 40 คนที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของข้อความและภาษาที่ใช้ จากนั้นตรวจสอบความเที่ยง โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์ (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาช (Cronbach, 1970) ได้ค่าความเที่ยงแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.93 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูล ดังรายละเอียดในตารางที่ 6

ตารางที่ 5 โครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถาม

ตอนที่	ข้อความ	จำนวนข้อ	รูปแบบคำตอบ
ส่วนที่ 1	ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	7	แบบตรวจสอบรายการ (Check list) และเติมข้อความ
ส่วนที่ 2	วิชาภาษาไทย		
1	การใช้สื่อการเรียนและการใช้เวลาเพื่อการเรียนของนักศึกษา	4	แบบตรวจสอบรายการ (Check list) และเติมข้อความ
2	คุณภาพการพบกลุ่ม	17	มาตรฐานค่า 4 ระดับ
3	ทัศนคติ	20	มาตรฐานค่า 4 ระดับ
4	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา	20	มาตรฐานค่า 4 ระดับ
ส่วนที่ 3	วิชาคณิตศาสตร์		
1	การใช้สื่อการเรียนและการใช้เวลาเพื่อการเรียนของนักศึกษา	4	แบบตรวจสอบรายการ (Check list) และเติมข้อความ
2	คุณภาพการพบกลุ่ม	17	มาตรฐานค่า 4 ระดับ
3	ทัศนคติ	20	มาตรฐานค่า 4 ระดับ
4	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา	20	มาตรฐานค่า 4 ระดับ
ส่วนที่ 4	วิชาวิทยาศาสตร์		
1	การใช้สื่อการเรียนและการใช้เวลาเพื่อการเรียนของนักศึกษา	4	แบบตรวจสอบรายการ (Check list) และเติมข้อความ
2	คุณภาพการพบกลุ่ม	17	มาตรฐานค่า 4 ระดับ
3	ทัศนคติ	20	มาตรฐานค่า 4 ระดับ
4	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา	20	มาตรฐานค่า 4 ระดับ
	รวมทั้งฉบับ	251	

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถาม

	มาตรวัด	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
วิชาภาษาไทย	คุณภาพการพบกลุ่ม	.93
	ทัศนคติ	.70
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.86
วิชาคณิตศาสตร์	คุณภาพการพบกลุ่ม	.87
	ทัศนคติ	.66
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.73
วิชาวิทยาศาสตร์	คุณภาพการพบกลุ่ม	.64
	ทัศนคติ	.88
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.92
วิชาภาษาอังกฤษ	คุณภาพการพบกลุ่ม	.93
	ทัศนคติ	.90
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.93
	ความเที่ยงแบบสอบถามทั้งฉบับ	.93

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการปฏิบัติดังนี้

1. ผู้วิจัยยื่นหนังสือคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอให้ออกหนังสือถึงผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขต เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล จากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนปีการศึกษา 2/2548 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยยื่นหนังสือขอความร่วมมือไปยังศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขต รวม 40 แห่ง เพื่อขอเก็บข้อมูลจากนักศึกษา
3. การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทั้งหมด สามารถเก็บแบบสอบถามได้ทั้งสิ้น จำนวน 410 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากกลุ่มประชากร ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows version 11.0 เพื่อหาค่าสถิติ ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว สื่อการเรียน สถิติการพบกลุ่ม การใช้เวลาอ่านหนังสือทบทวนบทเรียน สถิติการทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง (กรต.) ของนักศึกษา จำแนกตามรายวิชา โดยคำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent)

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้สื่อ คุณภาพการพบกลุ่ม ทัศนคติ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายวิชา โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่ม ของนักศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ตาม บุญเกิด ครุเจริญ (2544)ดังนี้

ตารางที่ 7 เกณฑ์การแปลความคิดเห็นของคะแนนเฉลี่ยคุณภาพการพบกลุ่ม

คะแนนเฉลี่ย(\bar{X})	ระดับความคิดเห็น
3.51-4.00	มากที่สุด
2.51-3.50	มาก
1.51-2.50	น้อย
1.00-1.50	น้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยแบบวัดทัศนคติในการเรียนกลุ่ม
หมวดวิชาพื้นฐานของนักศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ตาม บุญเกิด ครุเจริญ (2544) ดังนี้
ตารางที่ 8 เกณฑ์การแปลความแบบวัดทัศนคติในการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน

คะแนนเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับเจตคติ
3.51-4.00	มากที่สุด
2.51-3.50	มาก
1.51-2.50	น้อย
1.00-1.50	น้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน
กลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ตาม บุญเกิด ครุเจริญ (2544) ดังนี้
ตารางที่ 9 เกณฑ์การแปลความแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน

คะแนนเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
3.51-4.00	มากที่สุด
2.51-3.50	มาก
1.51-2.50	น้อย
1.00-1.50	น้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนัศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายวิชา โดยการหาค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

เกณฑ์พิจารณาว่าตัวแปร 2 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ และม
ความสัมพันธ์กันในระดับใด พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยใช้เกณฑ์ตามที
บุญเกิด ครุเจริญ (2544) ได้กำหนดไว้ ดังนี้

ตารางที่ 10 เกณฑ์การแปลความค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และระดับความสัมพันธ์

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ระดับความสัมพันธ์
0.76-1.00	มากที่สุด
0.51-0.75	มาก
0.26-0.50	น้อย
0.00-0.25	น้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ใช้การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามในส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาช (Cronbach อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ \frac{1 - \sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	k	แทน	จำนวนข้อของข้อมูลวัด
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนจากแบบสอบถามแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร ประคอง กรรณสูต (2542)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนคนที่เลือกคำตอบ}}{\text{จำนวนคนที่ตอบทั้งหมด}} \times 100$$

2.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ใช้สูตร ของ Ferguson (1981)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

2.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร ของ Ferguson (1981)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

2.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543)

$$\Gamma_{XY} = \frac{N\sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	Γ_{XY}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X กับตัวแปร Y
	N	แทน	จำนวนคนหรือจำนวนคู่ของข้อมูล
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบของตัวแปร X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบของตัวแปร Y
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณของคะแนนตัวแปร X กับคะแนนของตัวแปร Y เป็นคู่ๆ ในรูปคะแนนดิบ
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนดิบตัวแปร X
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนดิบตัวแปร Y

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาตัวแปรอายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว จำนวนที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน การใช้สื่อการเรียน การใช้เวลาเพื่อการเรียนรู้ คุณภาพการพบกลุ่ม ทักษะคิดและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายวิชา 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว จำนวนที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน การใช้สื่อการเรียน การใช้เวลาเพื่อการเรียนรู้ คุณภาพการพบกลุ่ม ทักษะคิดและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายวิชา ผู้วิจัยจึงเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังกล่าว โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ แบ่งเป็นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน

- 1.1 ผลการแจกแจงความถี่และร้อยละของข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักศึกษา
- 1.2 ผลการแจกแจงความถี่และร้อยละของข้อมูลการใช้สื่อการเรียนและการใช้เวลาเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามรายวิชา
- 1.3 ผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณภาพการพบกลุ่ม ทักษะคิด และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จำแนกตามรายวิชา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานครจำแนกตามรายวิชา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน

1.1 ผลการแจกแจงความถี่และร้อยละของข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาผู้ใหญ่

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	177	43.2
1.2 หญิง	233	56.8
รวม	410	100.0
2. อายุ		
2.1 15-25 ปี	302	73.7
2.2 26-35 ปี	85	20.7
2.3 36-45 ปี	16	3.9
2.4 46-55 ปี	6	1.5
2.5 >55 ปี	1	0.2
รวม	410	100.0
3. สถานภาพสมรส		
3.1 โสด	336	82.0
3.2 สมรส	67	16.3
3.3 หม้าย หรือ หย่าร้าง	7	1.7
รวม	410	100.0

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
4. สถานภาพในครอบครัว		
4.1 หัวหน้าครอบครัว	19	4.6
4.2 สามี หรือ ภรรยา	48	11.7
4.3 บุตร	278	67.8
4.4 ญาติ	22	5.4
4.5 ผู้อาศัย	43	10.5
รวม	410	100.0
5. การประกอบอาชีพ		
5.1 ไม่มีงานทำ	79	19.3
5.2 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	14	3.4
5.3 รับจ้างทั่วไป/รับจ้างแรงงาน	173	42.2
5.4 รับจ้างสถานประกอบการธุรกิจเอกชน	50	12.2
5.5 ค้าขาย/กิจการส่วนตัว	74	18.0
5.6 บริการ	12	2.9
5.7 อื่นๆ	8	2.0
รวม	410	100.0
6. รายได้		
6.1 <5000บาท	176	42.9
6.2 5001-7000	143	34.9
6.3 7001-9000	64	15.6
6.4 9001-11000	21	5.1
6.5 >11001	6	1.5
รวม	410	100.0

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
7. ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน		
7.1 เรียนต่อทันที	51	12.4
7.2 1 ปี	71	17.3
7.3 2-5 ปี	170	41.5
7.4 6-10 ปี	70	17.1
7.5 >10 ปี	48	11.7
รวม	410	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 เพศหญิง จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 56.8 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี รองลงมาคืออายุ ระหว่าง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 73.7 และ 20.7 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสโสด รองลงมาคือ สามีหรือภรรยา คิดเป็นร้อยละ 67.8 และ 11.7 ตามลำดับ การประกอบอาชีพของนักศึกษาส่วนใหญ่คือ รับจ้างทั่วไป/รับจ้างแรงงาน รองลงมาคือ ไม่มีงานทำ ซึ่งใกล้เคียงกับอาชีพค้าขาย/กิจการส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 42.2 19.3 และ 18.0 ตามลำดับ ซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง น้อยกว่า 5,000 บาทมากที่สุด รองลงมาคือ 5,001-7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.9 และ 34.9 ตามลำดับ และนักศึกษาส่วนใหญ่ขาดความต่อเนื่องในการเรียนระหว่าง 2-5 ปีมากที่สุด รองลงมาคือ 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.5 และ 17.3 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.2 ผลการแจกแจงความถี่และร้อยละการใช้สื่อการเรียนและการใช้เวลาเพื่อการเรียน ของนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามรายวิชา

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของสื่อการเรียน และการใช้เวลาเพื่อการเรียนวิชาภาษาไทย

	ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิชาภาษาไทย	1.1 สื่อสิ่งพิมพ์		
	เลือก	283	69.0
	ไม่เลือก	127	31.0
	รวม	410	100.0
	1.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์		
	เลือก	71	17.3
	ไม่เลือก	339	82.7
	รวม	410	100.0
	1.3 สื่อคอมพิวเตอร์		
	เลือก	64	15.6
	ไม่เลือก	346	84.4
	รวม	410	100.0
	1.4 สื่อบุคคล		
	เลือก	130	31.7
	ไม่เลือก	280	68.3
รวม	410	100.0	
1.5 แหล่งการเรียนรู้			
เลือก	206	50.2	
ไม่เลือก	204	49.8	
รวม	410	100.0	

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.6 อื่นๆ		
ไม่เลือก	410	100.0
รวม	410	100.0
2 สถิติการพบกลุ่ม		
2.1 ทุกครั้ง	212	51.7
2.2 16ครั้งขึ้นไป	89	21.7
2.3 11-15ครั้ง	65	15.9
2.4 6-10ครั้ง	20	4.9
2.5 1-5ครั้ง	24	5.9
รวม	410	100.0
3 เวลาทบทวนบทเรียน		
3.1 ไม่ได้อ่านเลย	48	11.7
3.2 1-2ชั่วโมง/วัน	325	79.3
3.3 3-4ชั่วโมง/วัน	36	8.8
3.4 5-6ชั่วโมง/วัน	1	0.2
รวม	410	100.0
4 กิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง		
4.1 ทุกครั้ง	117	43.2
4.2 16ครั้งขึ้นไป	61	14.9
4.3 11-15ครั้ง	73	17.8
4.4 6-10ครั้ง	42	10.2
4.5 1-5ครั้ง	57	13.9
รวม	410	100.0

จากตารางที่ 12 พบว่า ในหมวดวิชาภาษาไทย นักศึกษาใช้สื่อสิ่งพิมพ์มากที่สุด รองลงมาคือ สื่อแหล่งการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 69.0 และ 50.2 ตามลำดับ และเวลาที่ใช้เพื่อการเรียนนั้น พบว่า นักศึกษามีสถิติพบกลุ่มวิชาภาษาไทยทุกครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมาคือ 16 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 21.7 ส่วนเวลาที่ใช้ทบทวนบทเรียน อยู่ระหว่าง 1-2 ชั่วโมง/วัน มากที่สุด รองลงมาคือ ไม่ได้อ่านเลย คิดเป็นร้อยละ 79.3 และ 11.7 ตามลำดับ และ นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง (กรต.) ทุกครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.2

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของสื่อการเรียน และการใช้เวลาเพื่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

	ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิชาคณิตศาสตร์	1.1 สื่อสิ่งพิมพ์		
	เลือก	254	62.0
	ไม่เลือก	156	38.0
	รวม	410	100.0
	1.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์		
	เลือก	73	17.8
	ไม่เลือก	337	82.2
	รวม	410	100.0
	1.3 สื่อคอมพิวเตอร์		
	เลือก	87	21.2
	ไม่เลือก	323	78.8
	รวม	410	100.0
	1.4 สื่อบุคคล		
เลือก	155	37.8	
ไม่เลือก	255	62.2	
รวม	410	100.0	

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.5 แหล่งการเรียนรู้		
เลือก	191	46.6
ไม่เลือก	219	53.4
รวม	410	100.0
1.6 อื่นๆ		
ไม่เลือก	410	100.0
รวม	410	100.0
2 สถิติการพบกลุ่ม		
2.1 ทุกครั้ง	166	40.5
2.2 16ครั้งขึ้นไป	127	31.0
2.3 11-15ครั้ง	86	21.0
2.4 6-10ครั้ง	19	4.6
2.5 1-5ครั้ง	12	2.9
รวม	410	100.0
3 เวลาทบทวนบทเรียน		
3.1 ไม่ได้อ่านเลย	58	14.1
3.2 1-2ชั่วโมง/วัน	291	71.1
3.3 3-4ชั่วโมง/วัน	49	12.0
3.4 5-6ชั่วโมง/วัน	12	2.9
รวม	410	100.0

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4 กิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง		
4.1 ทุกครั้ง	157	38.3
4.2 16ครั้งขึ้นไป	74	18.0
4.3 11-15ครั้ง	111	27.1
4.4 6-10ครั้ง	33	8.0
4.5 1-5ครั้ง	35	8.5
รวม	410	100.0

จากตารางที่ 13 พบว่า หมวดวิชาคณิตศาสตร์ นักศึกษาใช้สื่อสิ่งพิมพ์มากที่สุด รองลงมาคือ สื่อแหล่งการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 62.0 และ 37.8 ตามลำดับ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ นักศึกษาไม่เลือก คิดเป็นร้อยละ 82.2 และพบว่านักศึกษามีสถิติการพบกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ทุกครั้ง มากที่สุด รองลงมาคือ 16 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 40.5 และ 31.0 ตามลำดับ นักศึกษาใช้เวลาในการทบทวนบทเรียน อยู่ระหว่าง 1-2 ชั่วโมง/วัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.0 และใช้เวลาทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง (กรต.) ทุกครั้งมากที่สุด รองลงมาคือ 11-15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.3 และ 27.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของสื่อการเรียน และการใช้เวลาเพื่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์		
1.1 สื่อสิ่งพิมพ์		
เลือก	238	58.0
ไม่เลือก	172	42.0
รวม	410	100.0

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์		
เลือก	46	11.2
ไม่เลือก	364	88.8
รวม	410	100.0
1.3 สื่อคอมพิวเตอร์		
เลือก	60	14.6
ไม่เลือก	350	85.4
รวม	410	100.0
1.4 สื่อบุคคล		
เลือก	133	32.4
ไม่เลือก	277	67.6
รวม	410	100.0
1.5 แหล่งการเรียนรู้		
เลือก	251	61.2
ไม่เลือก	159	38.8
รวม	410	100.0
1.6 อื่นๆ		
ไม่เลือก	410	100.0
รวม	410	100.0

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2 สถิติการพบกลุ่ม		
2.1 ทุกครั้ง	150	36.6
2.2 16ครั้งขึ้นไป	82	20.0
2.3 11-15ครั้ง	106	25.9
2.4 6-10ครั้ง	34	8.3
2.5 1-5ครั้ง	38	9.3
รวม	410	100.0
3 เวลาทบทวนบทเรียน		
3.1 ไม่ได้อ่านเลย	64	15.6
3.2 1-2ชั่วโมง/วัน	313	76.3
3.3 3-4ชั่วโมง/วัน	30	7.3
3.4 5-6ชั่วโมง/วัน	3	0.7
รวม	410	100.0
4 กิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง		
4.1 ทุกครั้ง	146	35.6
4.2 16ครั้งขึ้นไป	53	12.9
4.3 11-15ครั้ง	89	21.7
4.4 6-10ครั้ง	72	17.6
4.5 1-5ครั้ง	50	12.2
รวม	410	100.0

จากตารางที่ 14 พบว่า หมวดวิทยาศาสตร์ นักศึกษาใช้สื่อแหล่งการเรียนรู้มากที่สุด รองลงมาคือ สื่อสิ่งพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 61.2 และ 58.0 ตามลำดับ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อคอมพิวเตอร์นักศึกษาไม่เลือก คิดเป็นร้อยละ 88.8 และ 85.4 ตามลำดับ และพบว่า นักศึกษามีสถิติการพบกลุ่มวิทยาศาสตร์ทุกครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.6 รองลงมาคือ 11-15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.9

นอกจากนี้ นักศึกษาใช้เวลาในการทบทวนบทเรียน อยู่ระหว่าง 1-2 ชั่วโมง/วัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.3 และใช้เวลาทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง (กรต.) ทุกครั้งมากที่สุด รองลงมาคือ 11-15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.6 และ 21.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของสื่อการเรียน และการใช้เวลาเพื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

	ตัวแปร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
วิชาภาษาอังกฤษ	1.1 สื่อสิ่งพิมพ์		
	เลือก	275	67.1
	ไม่เลือก	135	32.9
	รวม	410	100.0
	1.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์		
	เลือก	68	16.6
	ไม่เลือก	342	83.4
	รวม	410	100.0
	1.3 สื่อคอมพิวเตอร์		
	เลือก	94	22.9
	ไม่เลือก	316	77.1
	รวม	410	100.0
	1.4 สื่อบุคคล		
	เลือก	150	36.6
	ไม่เลือก	260	63.4
รวม	410	100.0	
1.5 แหล่งการเรียนรู้			
เลือก	191	46.6	
ไม่เลือก	219	53.4	
รวม	410	100.0	

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1.6 อื่นๆ		
ไม่เลือก	410	100.0
รวม	410	100.0
2 สถิติการพบกลุ่ม		
2.1 ทุกครั้ง	183	44.6
2.2 16ครั้งขึ้นไป	122	29.8
2.3 11-15ครั้ง	73	17.8
2.4 6-10ครั้ง	9	2.2
2.5 1-5ครั้ง	23	5.6
รวม	410	100.0
3 เวลาทบทวนบทเรียน		
3.1 ไม่ได้อ่านเลย	84	20.5
3.2 1-2ชั่วโมง/วัน	285	69.5
3.3 3-4ชั่วโมง/วัน	27	6.6
3.4 5-6ชั่วโมง/วัน	14	3.4
รวม	410	100.0
4 กิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง		
4.1 ทุกครั้ง	122	29.8
4.2 16ครั้งขึ้นไป	89	21.7
4.3 11-15ครั้ง	98	23.9
4.4 6-10ครั้ง	50	12.2
4.5 1-5ครั้ง	51	12.4
รวม	410	100.0

ตารางที่ 15 พบว่า หมวดวิชาภาษาอังกฤษ นักศึกษาใช้สื่อสิ่งพิมพ์มากที่สุด รองลงมาคือ สื่อแหล่งการเรียนรู้ และสื่อบุคคล คิดเป็นร้อยละ 67.1 ,46.6 และ 36.6 ตามลำดับ ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ นักศึกษาไม่เลือก คิดเป็นร้อยละ 83.4 และเวลาที่ใช้เพื่อการเรียนนั้น พบว่า นักศึกษามีสถิติการพบกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษทุกครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.6 นอกจากนี้ นักศึกษาใช้เวลาในการทบทวนบทเรียน อยู่ระหว่าง 1-2 ชั่วโมง/วัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.5 และใช้เวลาทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง (กรต.) ทุกครั้งมากที่สุด รองลงมาคือ 11-15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.8 และ 23.9 ตามลำดับ

1.3 ผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณภาพการพบกลุ่ม ทักษะคิด และแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายวิชา

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพการพบกลุ่ม ทักษะคิด และแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ วิชาภาษาไทย

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
วิชาภาษาไทย			
คุณภาพการพบกลุ่ม	2.795	0.479	มาก
ทักษะคิด	2.731	0.598	มาก
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	2.766	0.569	มาก
รวม	2.764	0.389	

จากตารางที่ 16 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่มวิชาภาษาไทยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การมีส่วนร่วมทั้งในการกำหนดแผนการสอน การประเมินผลการเรียน การใช้อุปกรณ์และสื่อการเรียนอยู่ในเกณฑ์มาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.795$) ทักษะคิดต่อวิชาภาษาไทยในด้านการเรียน เนื้อหาวิชา และความสำคัญของวิชาภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์มาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.731$) และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์วิชาภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์มาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.766$) โดยรวมนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่ม ทักษะคิด และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์มาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.764$)

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพการพบกลุ่ม ทักษะคิด และแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ วิชาคณิตศาสตร์

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
วิชาคณิตศาสตร์			
คุณภาพการพบกลุ่ม	2.783	0.571	มาก
ทักษะคิด	2.515	0.508	มาก
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	2.725	0.687	มาก
รวม	2.674	0.391	

จากตารางที่ 17 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การมีส่วนร่วมทั้งในการกำหนดแผนการสอน การประเมินผลการเรียน การใช้อุปกรณ์และสื่อการเรียนอยู่ในเกณฑ์มาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.783$) ทักษะคิดต่อวิชาคณิตศาสตร์ด้านการเรียน เนื้อหาวิชา และความสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 2.515$) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในเกณฑ์มาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.725$) โดยรวมนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่ม ทักษะคิด และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในเกณฑ์มาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.674$)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพการพบกลุ่ม ทักษะคิด และแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ วิชาวิทยาศาสตร์

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
วิชาวิทยาศาสตร์			
คุณภาพการพบกลุ่ม	2.490	0.539	น้อย
ทักษะคิด	2.541	0.452	มาก
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	2.564	0.666	มาก
รวม	2.532	0.347	

จากตารางที่ 18 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การมีส่วนร่วมทั้งในการกำหนดแผนการสอน การประเมินผลการเรียน การใช้อุปกรณ์และสื่อการเรียนอยู่ในเกณฑ์น้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.490$) ทศนคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ด้านการเรียน เนื้อหาวิชา และความสำคัญของวิชาวิทยาศาสตร์อยู่ในเกณฑ์มาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.541$) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาวิทยาศาสตร์อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 2.564$) โดยรวมนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่ม ทศนคติ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาวิทยาศาสตร์อยู่ในเกณฑ์มาก โดยมีค่าเฉลี่ย โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.532$)

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพการพบกลุ่ม ทศนคติ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ วิชาภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
วิชาภาษาอังกฤษ			
คุณภาพการพบกลุ่ม	2.517	0.601	มาก
ทศนคติ	2.403	0.549	น้อย
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	2.524	0.583	มาก
รวม	2.481	0.343	

จากตารางที่ 19 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษด้านการเรียน เนื้อหาวิชา และความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์มาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.517$) ทศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษด้านการเรียน เนื้อหาวิชา และความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์น้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.403$) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 2.524$) โดยรวมนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่ม ทศนคติ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์น้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.481$)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักเรียนนอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย

	อายุ	สถานภาพสมรส	สถานภาพครอบครัว	อาชีพ	รายได้	ขาดความต่อเนื่อง	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อคอมพิวเตอร์	สื่อบุคคล	แหล่งการเรียนรู้	สถิติพบกลุ่ม	บทเรียน	กิจกรรม	คุณภาพพบกลุ่ม	ทัศนคติ	แรงจูงใจ	ผลสัมฤทธิ์
อายุ	1.000																	
สถานภาพสมรส	0.442**	1.000																
สถานภาพในครอบครัว	-0.126*	-0.438**	1.000															
อาชีพ	0.164**	0.119*	-0.062	1.000														
รายได้	0.402**	0.270**	-0.001	0.254**	1.000													
เวลาที่ขาดความต่อเนื่อง	0.353**	0.230**	0.006	0.157**	0.432**	1.000												
สื่อสิ่งพิมพ์	-0.082	-0.049	0.103*	0.017	-0.066**	0.056	1.000											
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	-0.009	-0.029	0.013	-0.134**	-0.034	-0.012	0.097*	1.000										
สื่อคอมพิวเตอร์	0.121*	0.102*	-0.004	0.012	-0.029	0.076	-0.206**	0.212*	1.000									
สื่อบุคคล	-0.072	0.092	-0.066	-0.033	-0.052	-0.038	0.037	0.131*	0.227**	1.000								
แหล่งการเรียนรู้	-0.144**	-0.081	-0.066	0.024	-0.165**	-0.173**	-0.034	0.082	0.038	0.122*	1.000							
สถิติการพบกลุ่ม	0.102*	0.028	0.040	0.107*	0.001	0.066	0.040	0.011	0.191**	-0.049	0.043	1.000						
เวลาพบทบทวนบทเรียน	0.093	0.000	-0.081	0.080	0.120*	0.054	-0.056	-0.024	0.152**	-0.036	-0.032	-0.071	1.000					
กิจกรรม	0.082	0.080	-0.027	0.161**	0.053	0.202**	0.044	-0.088	0.246**	-0.079	0.060	0.641**	-0.135**	1.000				
คุณภาพการพบกลุ่ม	0.092	0.023	-0.021	0.027	0.121*	0.007	-0.120*	0.028	0.030	0.061	-0.046	0.008	0.147**	-0.131**	1.000			
ทัศนคติ	0.047	-0.023	-0.001	-0.028	-0.015	-0.054	-0.096	-0.008	0.038	-0.030	-0.024	-0.111*	0.095	-0.022	0.208**	1.000		
แรงจูงใจได้สัมฤทธิ์	0.002	0.050	-0.067	0.107*	0.035	-0.014	-0.046	0.062	-0.056	0.022	0.004	-0.137**	0.058	-0.116*	0.233**	0.208*	1.000	
ผลสัมฤทธิ์ภาษาไทย	0.062	0.026	-0.046	0.164*	0.031	0.196*	-0.074	-0.014	0.039	-0.015	-0.045	0.111*	0.023	0.072	0.211**	0.201*	0.013	1.000

**p<.01,*p<.05

จากตารางที่ 20 แสดงว่า คุณภาพการพบกลุ่ม มีความสัมพันธ์ทางบวก กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.211$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เรียงตามลำดับคือ ทักษะการคิด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.201$ ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.196$ การประกอบอาชีพ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.164$ และการใช้เวลาเพื่อการเรียน (สถิติการพบกลุ่ม) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.111$

ส่วนตัวแปรอื่นๆ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้งทางบวกและทางลบ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

1. อายุ	$r = 0.062$
2. สถานภาพสมรส	$r = 0.026$
3. สถานภาพในครอบครัว	$r = -0.046$
4. รายได้	$r = 0.031$
5. สื่อการเรียน (สื่อสิ่งพิมพ์)	$r = -0.074$
6. สื่อการเรียน (สื่ออิเล็กทรอนิกส์)	$r = -0.014$
7. สื่อการเรียน (สื่อคอมพิวเตอร์)	$r = 0.039$
8. สื่อการเรียน (สื่อบุคคล)	$r = -0.015$
9. สื่อการเรียน (สื่อแหล่งการเรียนรู้)	$r = -0.045$
10. เวลาทบทวนบทเรียน	$r = 0.023$
11. การทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง	$r = 0.072$
12. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	$r = 0.013$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์วิชาการนิเทศศาสตร์

	อายุ	สถานภาพสมรส	สถานภาพครอบครัว	อาชีพ	รายได้	ขาดความต่อเนื่อง	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อคอม ฯ	สื่อบุคคล	แหล่งการเรียนรู้	สถิติพบกลุ่ม	บทเรียน	กิจกรรม	คุณภาพ	ทัศนคติ	แรงจูงใจ ฯ	ผลสัมฤทธิ์ ฯ
อายุ	1.000																	
สถานภาพสมรส	0.442**	1.000																
สถานภาพในครอบครัว	-0.126*	-0.438**	1.000															
อาชีพ	0.164**	-0.017*	-0.062	1.000														
รายได้	0.402**	0.270**	-0.001	0.254**	1.000													
เวลาที่ขาดความต่อเนื่อง	0.353**	0.230**	0.006	0.157**	0.432**	1.000												
สื่อสิ่งพิมพ์	0.040	0.117*	-0.048	-0.074	-0.059	0.148**	1.000											
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	0.027	-0.023	0.021	-0.079	-0.069	0.149**	0.128**	1.000										
สื่อคอมพิวเตอร์	0.078	0.098*	-0.036	-0.126*	-0.038	0.044	-0.097*	0.273*	1.000									
สื่อบุคคล	-0.066	0.099*	-0.033	-0.155**	0.071	0.089	-0.062	-0.100*	0.075	1.000								
แหล่งการเรียนรู้	-0.183**	-0.159**	0.001	0.029	-0.094	-0.142**	-0.054	0.013	-0.078	-0.032	1.000							
สถิติการพบกลุ่ม	-0.029	-0.091	0.106*	0.050	-0.049	-0.008	-0.203**	0.080	0.114*	-0.079	0.157**	1.000						
เวลาพบทบทวนบทเรียน	0.122*	-0.045	-0.076	0.058	0.071	0.046	-0.022	0.038	-0.086	-0.199**	-0.136**	0.082	1.000					
กิจกรรม ทรต.	0.002	-0.033	0.081	0.107*	0.002	0.133**	0.045	0.135*	0.253**	-0.136**	-0.087	0.283**	-0.030	1.000				
คุณภาพการพบกลุ่ม	0.068	0.013	-0.130**	0.030	0.020	-0.037	0.037	0.107*	-0.070	-0.129**	-0.096	-0.176**	0.192**	-0.102*	1.000			
ทัศนคติ	-0.025	-0.043	-0.007	0.112*	-0.034	-0.033	-0.087	-0.009	-0.057	0.003	0.043	-0.081	0.082	-0.062	0.123*	1.000		
แรงจูงใจได้สัมฤทธิ์	0.075	-0.014	-0.034	-0.045	0.005	0.029	0.127*	0.184*	-0.063	-0.156**	-0.052	-0.154**	0.084	-0.102*	0.254**	0.068	1.000	
ผลสัมฤทธิ์คณิตศาสตร์	-0.046	0.119*	-0.007	0.139*	0.018	0.134*	0.104*	-0.002	0.009	-0.002	0.086	0.110*	0.016	0.033	0.112*	0.042	0.002	1.000

**p<.01,*p<.05

จากตารางที่ 21 แสดงว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เรียงตามลำดับดังนี้ คือ การประกอบอาชีพ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.139$ ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.134$ สถานภาพสมรส โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.119$ คุณภาพการพบกลุ่ม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.112$ การใช้เวลาเพื่อการเรียน (สถิติการพบกลุ่ม) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.110$ และสื่อการเรียน (สื่อสิ่งพิมพ์) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.104$ ตามลำดับ

ส่วนตัวแปรอื่นๆ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้งทางบวกและทางลบ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

1. อายุ	$r = -0.046$
2. สถานภาพในครอบครัว	$r = -0.007$
3. รายได้	$r = 0.018$
4. สื่อการเรียน (สื่ออิเล็กทรอนิกส์)	$r = -0.002$
5. สื่อการเรียน (สื่อคอมพิวเตอร์)	$r = 0.009$
6. สื่อการเรียน (สื่อบุคคล)	$r = -0.002$
7. สื่อการเรียน (สื่อแหล่งการเรียนรู้)	$r = 0.086$
8. เวลาทบทวนบทเรียน	$r = 0.016$
9. การทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง	$r = 0.033$
10. ทักษะคิด	$r = 0.042$
11. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	$r = 0.002$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์วิชาการศึกษาศาสตร์

	อายุ	สถานภาพสมรส	สถานภาพครอบครัว	อาชีพ	รายได้	ขาดความต่อเนื่อง	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อคอมฯ	สื่อบุคคล	แหล่งการเรียนรู้	สถิติพบกลุ่ม	บทเรียน	กิจกรรม	คุณภาพพบกลุ่ม	ทัศนคติ	แรงจูงใจฯ	ผลสัมฤทธิ์ฯ
อายุ	1.000																	
สถานภาพสมรส	0.442**	1.000																
สถานภาพในครอบครัว	-0.126*	-0.438**	1.000															
อาชีพ	0.164**	0.119*	-0.062	1.000														
รายได้	0.402**	0.270**	-0.001	0.254**	1.000													
เวลาที่ขาดความต่อเนื่อง	0.353**	0.230**	0.006	0.157**	0.432**	1.000												
สื่อสิ่งพิมพ์	-0.056	0.023	0.021	0.042	-0.063	0.000	1.000											
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	0.067	0.090	-0.031	0.066	-0.088	0.055	0.067	1.000										
สื่อคอมพิวเตอร์	0.078	0.123*	-0.132**	-0.043	-0.070	-0.036	-0.054	0.356*	1.000									
สื่อบุคคล	-0.031	0.074	-0.070	-0.027	0.061	-0.006	-0.034	-0.015	0.023	1.000								
แหล่งการเรียนรู้	0.154**	-0.107*	-0.066	0.029	-0.078	-0.102*	-0.190**	-0.193*	-0.237**	0.038	1.000							
สถิติการพบกลุ่ม	-0.063	-0.083	0.008	-0.037	-0.130**	-0.187**	0.042	-0.081	0.081	-0.122*	0.137**	1.000						
เวลาพบทบทวนบทเรียน	0.063	0.028	-0.052	0.044	0.007	-0.082	0.047	-0.232*	-0.056	-0.022	0.058	0.185**	1.000					
กิจกรรม igrd.	-0.038	-0.007	-0.025	0.047	-0.009	0.046	0.130**	0.160**	0.259**	-0.380**	-0.126*	0.226**	-0.047	1.000				
คุณภาพการพบกลุ่ม	-0.036	-0.057	-0.059	-0.051	-0.053	-0.105*	-0.024	0.096	0.166**	0.080	0.136**	0.043	-0.081	-0.035	1.000			
ทัศนคติ	-0.043	-0.032	-0.060	0.022	-0.138**	-0.073	0.02	-0.044	0.009	0.109*	0.095	0.044	0.045	0.030	0.045	1.000		
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	0.023	-0.017	-0.008	-0.055	-0.008	-0.055	0.004	0.072	0.077	-0.017	0.032	-0.039	-0.115*	-0.044	0.137**	0.036	1.000	
ผลสัมฤทธิ์คณิตศาสตร์	-0.036	-0.071	0.110*	-0.044	-0.031	0.172*	0.050	-0.068	0.108*	-0.007	-0.064	0.201**	-0.044	-0.040	0.113*	0.022	0.046	1.000

**p<.01,*p<.05

จากตารางที่ 22 แสดงว่า การใช้เวลาเพื่อการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.201$ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เรียงตามลำดับดังนี้ คือ ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.172$ คุณภาพการพบกลุ่ม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.113$ สถานภาพในครอบครัว โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.110$ และสื่อการเรียน (สื่อคอมพิวเตอร์) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.108$ ตามลำดับ

ส่วนตัวแปรอื่นๆ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้งทางบวกและทางลบ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

1. อายุ	$r = -0.036$
2. สถานภาพสมรส	$r = -0.071$
3. การประกอบอาชีพ	$r = -0.044$
4. รายได้	$r = -0.031$
5. สื่อการเรียน (สื่อสิ่งพิมพ์)	$r = 0.050$
6. สื่อการเรียน (สื่ออิเล็กทรอนิกส์)	$r = -0.068$
7. สื่อการเรียน (สื่อบุคคล)	$r = -0.007$
8. สื่อการเรียน (สื่อแหล่งการเรียนรู้)	$r = -0.064$
9. เวลาทบทวนบทเรียน	$r = -0.044$
10. การทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง	$r = -0.040$
11. ทักษะคิด	$r = 0.022$
12. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	$r = 0.046$

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ

	อายุ	สถานภาพสมรส	สถานภาพครอบครัว	อาชีพ	รายได้	ขาดความต่อเนื่อง	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อคอมฯ	สื่อบุคคล	แหล่งการเรียนรู้	สถิติพบกลุ่ม	บทเรียน	กิจกรรม	คุณภาพ	ทัศนคติ	แรงจูงใจ	ผลสัมฤทธิ์	
อายุ	1.000																		
สถานภาพสมรส	0.442**	1.000																	
สถานภาพในครอบครัว	-0.126*	0.438**	1.000																
อาชีพ	0.164**	0.119*	-0.062	1.000															
รายได้	0.402**	0.270**	-0.001	0.254**	1.000														
เวลาที่ขาดความต่อเนื่อง	0.353**	0.230**	0.006	0.157**	0.432**	1.000													
สื่อสิ่งพิมพ์	-0.062	-0.008	-0.025	0.049	-0.059	0.083	1.000												
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	0.001	-0.008	0.012	0.060	-0.046	-0.001	-0.009	1.000											
สื่อคอมพิวเตอร์	0.142**	0.153**	0.040	-0.092	0.037	0.073	-0.124*	0.116*	1.000										
สื่อบุคคล	-0.126*	0.019	0.023	0.029	0.016	0.194*	0.177**	-0.066	-0.029	1.000									
แหล่งการเรียนรู้	-0.025	0.064	-0.104*	0.082	-0.037	-0.040	-0.084	0.004	0.149**	0.052	1.000								
สถิติการพบกลุ่ม	0.006	-0.073	0.086	0.085	-0.116*	-0.022	0.111*	-0.023	0.146**	0.026	-0.039	1.000							
เวลาบทเรียนบทเรียน	0.082	0.155**	-0.059	-0.006	0.143*	0.180**	-0.094	0.064	-0.024	0.165**	0.096	0.243**	1.000						
กิจกรรม ทรต.	-0.044	-0.013	0.036	0.167**	-0.017	-0.038	0.021	-0.005	-0.105*	0.138**	0.049	0.407**	0.284**	1.000					
คุณภาพการพบกลุ่ม	0.034	-0.056	0.020	0.095	-0.048	0.125*	-0.016	0.012	0.046	0.135**	-0.049	-0.068	-0.088	0.0170	1.000				
ทัศนคติ	-0.072	0.038	-0.039	0.065	0.002	-0.060	-0.113*	-0.007	-0.069	-0.016	0.191**	-0.034	0.072	-0.060	0.136**	1.000			
แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์	-0.013	0.014	-0.111*	0.068	0.022	0.073	0.090	0.074	-0.065	0.089	0.008	-0.028	-0.050	0.137**	0.180*	0.168*	1.000		
ผลสัมฤทธิ์คณิตศาสตร์	0.043	0.232**	-0.050	-0.015	-0.037	0.141*	0.026	0.021	-0.030	0.134**	-0.015	0.111*	0.080	-0.057	0.162*	0.106*	0.053	1.000	

**p<.01,*p<.05

จากตารางที่ 23 พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เรียงตามลำดับดังนี้ คือ สถานภาพสมรส โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.232$ และสื่อการเรียน (สื่อบุคคล) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.134$ ตามลำดับ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เรียงตามลำดับดังนี้ คือ คุณภาพการพบกลุ่ม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.162$ ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.141$ การใช้เวลาเพื่อการเรียน (สถิติการพบกลุ่ม) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.111$ ทศนคติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.106$ ตามลำดับ ส่วนตัวแปรอื่นๆ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้งทางบวกและทางลบ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

1. อายุ	$r = 0.043$
2. สถานภาพในครอบครัว	$r = -0.050$
3. การประกอบอาชีพ	$r = -0.015$
4. รายได้	$r = -0.037$
5. สื่อการเรียน (สื่อสิ่งพิมพ์)	$r = 0.026$
6. สื่อการเรียน (สื่ออิเล็กทรอนิกส์)	$r = 0.021$
7. สื่อการเรียน (สื่อคอมพิวเตอร์)	$r = -0.030$
8. สื่อการเรียน (สื่อแหล่งการเรียนรู้)	$r = -0.015$
9. เวลาทบทวนบทเรียน	$r = 0.080$
10. การทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง	$r = -0.057$
11. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	$r = 0.053$

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักเรียนนอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาศึกษาตัวแปร อายุ การประกอบอาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน สื่อการเรียน การใช้เวลาเพื่อการเรียน คุณภาพการพบกลุ่ม ทักษะคิด และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักเรียนนอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายวิชา และ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร อายุ การประกอบอาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน สื่อการเรียน การใช้เวลาเพื่อการเรียน คุณภาพการพบกลุ่ม ทักษะคิด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักเรียนนอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างจำแนกรายวิชา

ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้คือ อายุ การประกอบอาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน สื่อการเรียน การใช้เวลาเพื่อการเรียน คุณภาพการพบกลุ่ม ทักษะคิดต่อกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐาน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักเรียนนอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ นักเรียนนอกโรงเรียน ที่ลงทะเบียนเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1,2,3 และ 4 ในปีการศึกษา 2/2548 โดยมีจำนวน 18,973 คน และ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 410 คน ผู้วิจัยได้มาจากการสุ่มกลุ่มประชากรโดยใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน

(Multi-Stage Random Sampling)

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 1 ชุด โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของนักศึกษา และส่วนที่ 2-5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ซึ่งทั้ง 4 วิชาจะเหมือนกันคือ แบ่งเป็น 4 ตอน

ได้แก่ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสื่อการเรียนและการใช้เวลาเพื่อการเรียน ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่ม ตอนที่ 3 เป็นแบบวัดทัศนคติ และตอนที่ 4 เป็นแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทั้งหมด สามารถเก็บแบบสอบถามได้ทั้งสิ้น จำนวน 410 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยายโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows version 11.0 โดยข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว สื่อการเรียน สถิติการพบกลุ่ม การใช้เวลาอ่านหนังสือทบทวนบทเรียน สถิติการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ต่อเนื่อง (กรต.) ใช้การหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ ส่วนคุณภาพการพบกลุ่ม ทัศนคติ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ใช้การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเพื่อตอบคำถามของการวิจัย ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชา พื้นฐานของนักศึกษาออกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

สรุปผลการวิจัย

สำหรับผลของการวิจัย สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา

นักศึกษาเป็นเพศชาย จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 เพศหญิง จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 56.8 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี จำนวน 302 คน คิดเป็นร้อยละ 73.7 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสโสด จำนวน 336 คน คิดเป็นร้อยละ 82.0 และมีสถานภาพในครอบครัวเป็นบุตรมากที่สุด จำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 67.8 ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป/รับจ้างแรงงาน จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 42.2 และส่วนใหญ่มีรายได้ น้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 นักศึกษาส่วนใหญ่ขาดความต่อเนื่องในการเรียนระหว่าง 2-5 ปี จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5

2. ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละของการใช้สื่อการเรียน และการใช้เวลาเพื่อการศึกษา จำแนกตามรายวิชา

นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 69.0 และสื่อแหล่งการเรียนรู้ จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 นอกจากนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เลือกสื่อคอมพิวเตอร์ จำนวน 346 คน คิดเป็นร้อยละ 84.6 และสื่ออิเล็กทรอนิกส์นักศึกษาไม่เลือกจำนวน 339 คน คิดเป็นร้อยละ 82.7 นักศึกษาส่วนใหญ่มีสถิติการพบกลุ่มทุกครั้ง จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 และส่วนใหญ่ใช้เวลาในการทบทวนบทเรียน 1-2 ชั่วโมง/วัน จำนวน 325 คน คิดเป็นร้อยละ 79.3 นอกจากนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่ยังใช้เวลาทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่องทุกครั้ง จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2

นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 62.0 และใช้สื่อแหล่งการเรียนรู้ จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 46.6 ส่วนสื่อที่ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เลือกคือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 337 คน คิดเป็นร้อยละ 82.2 และไม่เลือก สื่อคอมพิวเตอร์ จำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 78.8 นักศึกษาส่วนใหญ่มีสถิติการพบกลุ่มทุกครั้ง จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 และส่วนใหญ่ใช้เวลาในการทบทวนบทเรียน 1-2 ชั่วโมง/วัน จำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 71.0 และส่วนใหญ่ใช้เวลาทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่องทุกครั้ง จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3

นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้สื่อแหล่งการเรียนรู้ในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 61.2 และใช้สื่อสิ่งพิมพ์ จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 และส่วนใหญ่ไม่เลือกใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 364 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 และไม่เลือกใช้ สื่อคอมพิวเตอร์ จำนวน 350 คน คิดเป็นร้อยละ 85.4 นักศึกษาส่วนใหญ่มีสถิติการพบกลุ่มทุกครั้ง จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 36.6 และส่วนใหญ่ใช้เวลาในการทบทวนบทเรียน 1-2 ชั่วโมง/วัน จำนวน 313 คน คิดเป็นร้อยละ 76.3 นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่องทุกครั้ง จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6

นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 67.1 และส่วนใหญ่ใช้สื่อแหล่งการเรียนรู้ จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 46.6 และ สื่ออิเล็กทรอนิกส์นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เลือกใช้ จำนวน 342 คน คิดเป็นร้อยละ 83.4 และไม่ เลือกใช้สื่อคอมพิวเตอร์ จำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 77.1 นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาในการพบ กลุ่มทุกครั้ง จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6 และส่วนใหญ่ใช้เวลาในการทบทวนบทเรียน 1-2 ชั่วโมง/วัน จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 69.5 นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาทำกิจกรรมการเรียนรู้ ต่อเนื่องทุกครั้ง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8

3. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณภาพการพบกลุ่ม ทัศนคติ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำแนกตามรายวิชา

นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่มวิชาภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 2.795$) แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล รวมถึงการใช้กิจกรรม สื่อการเรียน และการได้รับคำแนะนำจากครูผู้สอนในระดับมาก ส่วนทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 2.731$) แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในทางบวก คือดี หรือชอบต่อเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนในการพบกลุ่ม เพื่อร่วมกลุ่ม และต่อครูผู้สอน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์วิชาภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 2.766$) แสดงว่า นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียน และการนำวิชาภาษาไทยไปใช้ประโยชน์ในระดับมาก ดังนั้นทำให้ส่งผลให้ความคิดเห็นโดยรวมวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.764$)

นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 2.783$) แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล รวมถึงการใช้กิจกรรม สื่อการเรียน และการได้รับคำแนะนำจากครูผู้สอนในระดับมาก ส่วนทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 2.515$) แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในทางบวก คือดี หรือชอบต่อเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนในการพบกลุ่ม เพื่อร่วมกลุ่ม และต่อครูผู้สอน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 2.725$) แสดงว่า นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียน และการนำวิชาคณิตศาสตร์ไปใช้ประโยชน์ในระดับมาก ดังนั้นทำให้ส่งผลให้ความคิดเห็นโดยรวมวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.674$)

นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์อยู่ในเกณฑ์น้อย ($\bar{X} = 2.490$) แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล รวมถึงการใช้กิจกรรม สื่อการเรียน และการได้รับคำแนะนำจากครูผู้สอนในระดับมาก ส่วนทัศนคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 2.541$) แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในทางบวก คือดี หรือชอบต่อเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนในการพบกลุ่ม เพื่อร่วมกลุ่ม และต่อครูผู้สอน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาวิทยาศาสตร์อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 2.564$) แสดงว่า นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียน และการนำวิชาวิทยาศาสตร์ไปใช้ประโยชน์ในระดับน้อย ดังนั้นทำให้ส่งผลให้ความคิดเห็นโดยรวมวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.532$)

นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 2.517$) แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล รวมถึงการใช้กิจกรรม สื่อการเรียน และการได้รับคำแนะนำจากครูผู้สอนในระดับมาก ส่วนทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์น้อย ($\bar{X} = 2.403$) แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในทางลบ คือไม่ดี ไม่ชอบ หรือรู้สึกเฉยๆ ต่อเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนในการพบกลุ่ม เพื่อร่วมกลุ่ม และต่อครูผู้สอน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 2.524$) แสดงว่านักศึกษามองเห็นความสำคัญของการเรียน และการนำวิชาภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในระดับมาก ดังนั้นทำให้ส่งผลให้ความคิดเห็นโดยรวมวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.481$)

4. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักเรียนนอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์ การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายวิชา

4.1 วิชาภาษาไทย

คุณภาพการพบกลุ่ม เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ส่วนทัศนคติ ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน การประกอบอาชีพ และการใช้เวลาเพื่อการเรียน (สถิติการพบกลุ่ม) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ส่วนตัวแปร อายุ สถานภาพสมรส รายได้ สื่อคอมพิวเตอร์ เวลาทบทวนบทเรียน การทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนตัวแปร สถานภาพในครอบครัว สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อบุคคล และสื่อแหล่งการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 วิชาคณิตศาสตร์

การประกอบอาชีพ ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน สถานภาพสมรส คุณภาพการพบกลุ่ม การใช้เวลาเพื่อการเรียน (สถิติการพบกลุ่ม) และสื่อการเรียน (สื่อสิ่งพิมพ์) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ส่วน รายได้ สื่อการเรียน (สื่อคอมพิวเตอร์) สื่อการเรียน (สื่อแหล่งการเรียนรู้) เวลาทบทวนบทเรียน การทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง ทัศนคติ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วน อายุ สถานภาพในครอบครัว สื่อการเรียน (สื่ออิเล็กทรอนิกส์) และสื่อการเรียน (สื่อบุคคล) มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 วิชาวิทยาศาสตร์

การใช้เวลาเพื่อการเรียน (สถิติการพบกลุ่ม) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน คุณภาพการพบกลุ่ม สถานภาพในครอบครัว และสื่อการเรียน (สื่อคอมพิวเตอร์) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน สื่อการเรียน (สื่อสิ่งพิมพ์) ทักษะคิด และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วน อายุ สถานภาพสมรส การประกอบอาชีพ รายได้ สื่อการเรียน (สื่อสิ่งพิมพ์) สื่อการเรียน (สื่ออิเล็กทรอนิกส์) สื่อการเรียน (สื่อบุคคล) สื่อการเรียน (สื่อแหล่งการเรียนรู้) เวลาทบทวนบทเรียน และการทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 วิชาภาษาอังกฤษ

สถานภาพสมรส สื่อการเรียน (สื่อบุคคล) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคุณภาพการพบกลุ่ม ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน ทักษะคิด การใช้เวลาเพื่อการเรียน (สถิติการพบกลุ่ม) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ อายุ สื่อการเรียน (สื่อสิ่งพิมพ์) สื่อการเรียน (สื่ออิเล็กทรอนิกส์) เวลาทบทวนบทเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วน สถานภาพในครอบครัว การประกอบอาชีพ รายได้ สื่อการเรียน (สื่อคอมพิวเตอร์) สื่อการเรียน (สื่อแหล่งการเรียนรู้) การทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่อเนื่อง มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว จำนวนที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน การใช้สื่อการเรียน การใช้เวลาเพื่อการเรียน คุณภาพการพบกลุ่ม ทักษะคิดและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม รายวิชา ซึ่งมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

วิชาภาษาไทย

1. คุณภาพการพบกลุ่ม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.211$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของอาวูธ เสกเมธิ (2529) ที่ศึกษาพบว่าประสิทธิภาพของการเรียนในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ไคท์ และแฮนเซน (Kight & Hansen, 1967) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนตามความต้องการของนักเรียน ผลปรากฏว่า สภาพการเรียน การสอนที่ดีนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับวิธีการสอนและการเตรียมการสอนที่ดีของครู มีอุปกรณ์การสอน ครบถ้วน การคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน รวมถึงครูผู้สอนมีการเสริมแรงและให้กำลังใจ นักเรียนในการเรียน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า คุณภาพการพบกลุ่มมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาไทย นั่นคือหากคุณภาพการพบกลุ่มสูง ย่อมส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทยสูงตามไปด้วย

2. ทักษะคิด มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.201$ ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาวูธ เสกเมธิ (2529) ที่ศึกษาพบว่า ทักษะคิดมี ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย เช่นเดียวกับ รัทซ์ศิริ สิทธิโชค (2531) ได้ศึกษาพบว่า ทักษะคิดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย นอกจากนี้ กูด (Good, 1973) ได้กล่าวว่า เจตคติเป็นผลรวมทั้งหมดเกี่ยวกับความรู้สึกรวมทั้ง ความคิดความกลัวต่อบางสิ่ง บางอย่าง ซึ่งความคิดเป็นสัญลักษณ์ของเจตคติ หากต้องการวัดเจตคติ สามารถวัดโดยการวัด ความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ เพราะเจตคติเป็นระดับความมากน้อยของความรู้สึกในด้าน บวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ทักษะคติมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย นั่นคือหาก นักศึกษามีทักษะคติในการเรียนภาษาไทยสูงก็จะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วยเช่นกัน

3. ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.196$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพเราะ พุ่มมัน (2524) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานทางการศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า สาเหตุที่สำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เนื่องมาจากการที่นักศึกษา จบชั้นประถมศึกษาแล้วไม่ได้เรียนต่อทันที ทำให้ลืมความรู้เดิม และการเรียนไม่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย นั่นคือหากระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียนน้อย จะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในทางตรงกันข้าม หากมีระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียนมาก ย่อมส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไปด้วย

4. การประกอบอาชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.164$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับ สุรเดช ปนาทกุล (2520) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ อาชีพรับจ้าง และอาชีพค้าขาย พบว่าตัวแปรดังกล่าว สามารถอธิบายความแปรปรวนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จได้ เช่นเดียวกับ อัมพร ต้นเจริญ (2538) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของนักศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิธีเรียนด้วยตนเอง ในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า ความแตกต่างระหว่างอาชีพมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นสรุปได้ว่า การประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. การใช้เวลาเพื่อการเรียนรู้ (สถิติการพบกลุ่ม) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.111$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สานนท์ ฉายศรีศิริ (2522) อรพรรณ วีระกะลัส (2523) ไพเราะ พุ่มมัน (2525) สัมพันธ์ ชายวงศ์ (2538) และดารัตน์ กาญจนานา (2540) ได้ศึกษาและพบว่า การใช้เวลาในการเรียน การร่วมทำกิจกรรมในชั้นเรียน หรือการร่วมพบกลุ่ม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีความสอดคล้องกับ วัลลภา จันทรเพ็ญ (2527) ซึ่งได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงใช้เวลาในการเรียนร้อยละ 41.17 ต่อวัน ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำใช้เวลาในการเรียนร้อยละ 30.13 ต่อวัน ซึ่งจากข้อค้นพบของการวิจัยในครั้งนี้พบว่า สถิติในการพบกลุ่มที่ต่างกันเป็นเครื่องมือแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยแตกต่างกันด้วย ทั้งนี้เป็นเพราะการร่วมพบกลุ่ม ทำให้นักศึกษาได้รับคำแนะนำจากการสอนของครู ได้ร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ได้ซักถามเมื่อมีข้อสงสัย ได้ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็น และได้ร่วมฝึกแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ทำให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น นั่นคือ ยิ่งนักศึกษาเข้าร่วมทำกิจกรรมในชั้นเรียนมากเท่าไร ก็ยิ่งทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นการใช้เวลาเพื่อการเรียน (สถิติการพบกลุ่ม) จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย นั่นคือ หากนักศึกษาใช้เวลาในการเรียนสูง จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน มีดังนี้

6. อายุ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ จามรรัตน์ เปรมปราโมทย์ (2528) ศิริพร เลิศนุวัฒน์ (2538) อัมพร ต้นเจริญ (2538) และดาร์ตัน กาญจนานา (2540) ซึ่งข้อค้นพบในงานวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า อายุที่แตกต่างกันไม่ได้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ซึ่งอาจเนื่องมาจาก นักศึกษาที่ทำแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกมีอายุช่วง 15-25 ปี ซึ่งถือว่ายังเป็นวัยที่ยังมีความพร้อมด้านสติปัญญา ส่วนกลุ่มที่ 2 มีอายุระหว่าง 26-35 ปี ซึ่งเป็นวัยที่มีประสบการณ์มากมาย มีความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง ดังนั้นนักศึกษาไม่ว่าจะมีอายุอยู่ในกลุ่มใด ต่างก็มีปัจจัยเอื้ออำนวยต่อการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปว่า ความแตกต่างของอายุ ไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

7. สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพร ต้นเจริญ (2538) และดาร์ตัน กาญจนานา (2540) ที่ได้ศึกษาและพบว่า สถานภาพสมรสไม่มีส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานอกโรงเรียน และข้อค้นพบจากงานวิจัยในครั้งนี้พบว่า ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ร้อยละ 82 เป็นโสด ซึ่งอาจเป็นไปได้ที่นักศึกษาไม่มีภาระครอบครัวที่จะต้องรับผิดชอบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

8. สถานภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดารัตน์ กาญจนภา (2540) ซึ่งได้ศึกษาและพบว่า สถานภาพในครอบครัวไม่มีส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนนอกโรงเรียน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ พวงมาลี (2532) ที่ศึกษาพบว่า สถานภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ซึ่งจากข้อค้นพบในงานวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า สถานภาพในครอบครัวที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

9. รายได้ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดารัตน์ กาญจนภา (2540) ซึ่งได้ศึกษาและพบว่า สถานภาพในครอบครัวไม่มีส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนอกโรงเรียน ซึ่งจากข้อค้นพบในงานวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า รายได้ที่แตกต่างกัน ไม่ใช่สาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาส่วนใหญ่มีภาระรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของตนเองเพียงเท่านั้น อีกทั้งค่าใช้จ่ายในการเรียน การศึกษานอกโรงเรียนนั้นไม่สูง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปว่า ความแตกต่างของรายได้รายได้ จึงไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

10. สื่อการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดารัตน์ กาญจนภา (2540) ซึ่งได้ศึกษาและพบว่า สื่อรายการโทรทัศน์ไทยคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนอกโรงเรียน แต่ข้อค้นพบในงานวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า สื่อการเรียนที่แตกต่างกัน ไม่ใช่สาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เวลาในการพบกลุ่มในแต่ละครั้งมีจำกัด ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องเร่งทำการสอนให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งการมีแต่เลือกใช้สื่อจะทำให้เสียเวลาและจะสอนไม่ครบตามเนื้อหาของบทเรียนที่ได้กำหนดไว้ตามหลักสูตร ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปว่า ความแตกต่างของสื่อการเรียนจึงไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

11. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดารัตน์ กาญจนภา (2540) ที่ศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนอกโรงเรียน ด้วยวิธีเรียนทางไกล ซึ่งข้อค้นพบจากงานวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่ได้เป็นเครื่องมือที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 73.7 อยู่ในช่วงอายุ 15-25 ปี ซึ่งไม่ได้เป็นผู้ใหญ่เต็มที่ อาจทำให้ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนและการนำไปประโยชน์จากการเรียนไปใช้ในอนาคต หรืออาจมาเรียนเพราะความต้องการของผู้ปกครอง ไม่มีเหตุผลจูงใจอื่น ดังนั้นจากเหตุผลที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสรุปว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

วิชาคณิตศาสตร์

1. การประกอบอาชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.139$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทนีย์ กาญจนโรจน์ (2529) และ ดารัตน์ กาญจนภา (2540) ที่ศึกษาพบว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามประกอบอาชีพส่วนใหญ่ 3 กลุ่มคือ กลุ่มแรกได้แก่ผู้ที่ประกอบอาชีพ รับจ้างทั่วไป/รับจ้างแรงงาน ซึ่งค่อนข้างมีเวลาจำกัดในการเรียน กลุ่มที่สองคือนักศึกษาที่ต้องออกนอกระบบด้วยเหตุผลบางประการ ไม่มีงานทำ จะมีเวลาในการเรียนอย่างเต็มที่ ส่วนกลุ่มสุดท้าย คืออาชีพค้าขาย/กิจการส่วนตัว ซึ่งกลุ่มนี้จะขึ้นอยู่กับความรู้จักแบ่งเวลา มากหรือน้อยของตนเอง ซึ่งจากความแตกต่างของอาชีพทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันด้วย นั่นคือ การประกอบอาชีพส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.134$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งจากข้อค้นพบในงานวิจัยครั้งนี้พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ขาดความต่อเนื่องในการเรียนส่วนใหญ่ 2-5 ปี และมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของไพเราะ พุ่มมัน (2524) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานทางการศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า สาเหตุที่สำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เนื่องมาจากกรณีที่นักศึกษาจบชั้นประถมศึกษาแล้วไม่ได้เรียนต่อทันที ทำให้ลืมความรู้เดิม ดารัตน์ กาญจนภา (2540) ศึกษาและพบว่า จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นสรุปได้ว่าระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นั่นคือ หากระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียนสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์จะต่ำนั่นเอง

3. สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.119$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีเชาวน์ วิหคโต (2526) และกรองแก้ว เงินศรี (2527) ที่ได้ศึกษาพบว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งข้อค้นพบจากงานวิจัยครั้งนี้ และจากข้อค้นพบจากงานวิจัยที่สอดคล้องกัน แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างของสถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปว่า สถานภาพสมรสเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. คุณภาพการพบกลุ่ม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.112$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของไคท์ และแฮนเซน (Kight & Hansen, 1967) เฉลียว บุษเนียง (2530) สุภาณี ปิยะอนันท์ (2538) และ ศุภลักษณ์ ใจแสวงทรัพย์ (2547) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนตามความต้องการของนักเรียน สรุปคือ สภาพการเรียนการสอนที่ดีนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับวิธีการสอนและการเตรียมการสอนที่ดีของคุณครู มีอุปกรณ์การสอนครบถ้วน การคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน และการให้กำลังใจนักเรียนในการเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนดี สำหรับข้อค้นพบของงานวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า หากคุณภาพการพบกลุ่มดีและมีประสิทธิภาพ มีความพร้อมทั้งความรู้ของคุณครูผู้สอน สื่อ อุปกรณ์การเรียน และกิจกรรมการเรียนการสอน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น นั่นคือคุณภาพการพบกลุ่มมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

5. การใช้เวลาเพื่อการเรียน (สถิติการพบกลุ่ม) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.110$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพเราะ พุ่มมัน (2525) และ สัมพันธ์ ชายวงศ์ (2538) ที่ได้ศึกษาพบว่า สถิติการมาเรียนหรือจำนวนครั้งของการร่วมพบกลุ่มเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดี ทั้งนี้ไสว เลี่ยมแก้ว (2524) กล่าวว่า ในการเรียนนั้น ถ้าผู้เรียนได้มีเวลาเรียนบทเรียนใดๆมากพอแล้ว ผู้เรียนจะสามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของบทเรียนนั้นได้ โดยไม่คำนึงถึงระดับสติปัญญาของผู้เรียน คนที่มีสติปัญญาสูงหรือปานกลางก็เรียนสำเร็จพอกัน ทฤษฎีนี้ไม่ให้ความสำคัญกับสติปัญญาในการเรียนรู้ แต่ให้ความสำคัญกับเวลา สำหรับข้อค้นพบของงานวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าหากนักศึกษาใช้เวลาในการพบกลุ่มมากเท่าไรก็จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากขึ้นเท่านั้น นั่นคือปัจจัยด้านการใช้เวลาเพื่อการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. สื่อการเรียน(สิ่งพิมพ์) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.104$ ซึ่ง สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดารัตน์ กาญจนานา (2540) และ ศุภลักษณ์ ใจแสงทรัพย์ (2547) ที่ได้ศึกษาและพบว่า สื่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่ง อาชัญญา รัตนอุบล (2539) ได้กล่าวว่า สื่อเป็นตัวกลางที่ช่วยในการ เรียน สื่อความหมาย ถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ เนื้อหาสาระจากผู้ส่งไปยังผู้รับ ด้วยเหตุนี้ สื่อการศึกษานอกระบบโรงเรียน จึงเป็นตัวกลางที่ใช้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้จากครู วิทยากร หรือนักการศึกษานอกระบบโรงเรียน ไปสู่ผู้เรียนหรือกลุ่มเป้าหมายการศึกษานอกระบบ โรงเรียน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ นอกจากนี้การเลือกสื่อให้เหมาะกับการศึกษา นอกระบบโรงเรียน จะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการ ความเหมาะสมกับเนื้อหา สอดคล้องกับวิธีการจัดกิจกรรม ความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่ นำไปใช้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า สื่อการเรียนที่แตกต่างกันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษานอกโรงเรียน

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน มีดังนี้

7. อายุ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จามรรัตน์ เปรมปราโมทย์ (2528) ศิรพร เลิศนุวัฒน์ (2538) อัมพร ต้นเจริญ (2538) และดารัตน์ กาญจนานา (2540) ซึ่งข้อค้นพบใน งานวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า อายุที่แตกต่างกันไม่ได้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

8. สถานภาพในครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดารัตน์ กาญจนานา (2540) ซึ่งได้ศึกษาและพบว่า สถานภาพในครอบครัวไม่มีส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ของนักศึกษานอกโรงเรียน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ พวงมาลี (2532) ที่ศึกษาพบว่า สถานภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสามารถ ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ซึ่งจากข้อค้นพบในงานวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า สถานภาพใน ครอบครัวที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

9. รายได้ ซึ่งมีสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุวดี บุญยศรีสวัสดิ์ (2528) และ ดารัตน์ กาญจนานา (2540) ได้ศึกษาและพบว่า รายได้ไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งจากข้อค้นพบในงานวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า รายได้ที่แตกต่างกัน ไม่ใช่สาเหตุที่ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

10. ทศนคติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แทรฟตัน และ คาเรย์ (Trafton & Carrey, 1978) ที่ศึกษาเกี่ยวกับทศนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วพบว่า ทศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน ครูผู้สอน วิชาที่เรียน และเพื่อนร่วมชั้นเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

11. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดาร์ตัน กาญจนภา (2540) ที่ศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานอกโรงเรียน ด้วยวิธีเรียนทางไกล และงานวิจัยของ สาโรจน์ เอื้อสกุล (2541) ที่ศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการเรียน ไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ในนักเรียนเพศชาย

วิชาวิทยาศาสตร์

1. การใช้เวลาเพื่อการเรียน (สถิติการพบกลุ่ม) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.201$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรพร วงศ์สิทธิ์ยา (2527) ที่ศึกษาและพบว่า เวลาในการเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์นั้น จะต้องใช้หลักการค้นคว้า (Inquiry) และต้องใช้เวลาในการเรียนในชั้นเรียนมากกว่าวิชาอื่นๆ ทั้งนี้เพื่อใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูล ทดลอง และหาข้อสรุปของแต่ละเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ ไสว เลี่ยมแก้ว (2524) กล่าวว่า ในการเรียนนั้น ถ้าผู้เรียนได้มีเวลาเรียนบทเรียนใดๆมากพอตามที่ตนเองต้องการแล้ว ผู้เรียนจะสามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของบทเรียนนั้นได้ โดยไม่คำนึงถึงระดับสติปัญญาของผู้เรียน คนที่มีสติปัญญาสูงหรือปานกลางก็เรียนสำเร็จพอกัน ทฤษฎีนี้ไม่ให้ความสำคัญกับสติปัญญาในการเรียนรู้ แต่ให้ความสำคัญกับเวลา ซึ่งหากนักศึกษาใช้เวลาในการเรียนมากพอและเต็มที่ จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ดังนั้นการใช้เวลาเพื่อการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

2. ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.172$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพเราะ พุ่มมัน (2524) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานทางการศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า สาเหตุที่สำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เนื่องมาจากการที่นักศึกษาจบชั้นประถมศึกษาแล้วไม่ได้เรียนต่อทันที ทำให้ลืมความรู้เดิม ส่วนพูลทอง ปิยะอนันต์ (2526) ได้ศึกษาพบว่า ระยะเวลาก่อนเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาส่งเสริมประสบการณ์ชีวิต 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับ ดาร์ตัน กาญจนภา (2540) ที่ศึกษา

และพบว่า จำนวนปีที่ขาดความต่อเนื่องในการศึกษา ว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน จึงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นั่นคือหากระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียนยิ่งมาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะยิ่งต่ำตามไปด้วย

3. คุณภาพการพบกลุ่ม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.113$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรพร วงศ์สิทธิ์ (2527) ที่ศึกษาและพบว่า เวลาในการเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งในการพบกลุ่มนั้น การจัดการเรียนการสอน ผู้สอนหรือผู้ถ่ายทอดความรู้จะต้องช่วยหรืออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใหญ่ที่มาร่วมกิจกรรมได้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งโนลส์ (Knowles, 1975 อ้างถึงใน สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, 2547) ได้เสนอกระบวนการการเรียนการสอนว่าประกอบด้วย การสร้างบรรยากาศที่จะกระตุ้นความต้องการในการเรียนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ การกำหนดโครงสร้างในการเรียน เป็นการวางแผนร่วมกันระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน การศึกษาวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน การกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ร่วมกัน การวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกัน และการประเมินผลการเรียนร่วมกัน จึงส่งเสริมให้กระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปว่า คุณภาพการพบกลุ่ม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นั่นคือหากการพบกลุ่มมีคุณภาพดี จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีด้วย

4. สถานภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.110$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ตำแหน่งของบุคคลในครอบครัว เช่น หัวหน้าครอบครัว ภรรยา บุตร ธูติ ผู้อยู่อาศัย เป็นต้น และสถานภาพของบุคคลในครอบครัวจะเป็นสิ่งที่กำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคคลในครอบครัว ซึ่งสมศักดิ์ พวงมาลี (2532) ได้ศึกษาพบว่า สถานภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมวดวิชาส่งเสริมชีวิตของนักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นวิธีเรียนทางไกล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับ ดารัตน์ กาญจนภา (2540) ศึกษาและพบว่า สถานภาพในครอบครัว (ผู้อาศัย) และสถานภาพในครอบครัว (ธูติ) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ดังนั้นสถานภาพในครอบครัวที่แตกต่างกันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันด้วย

5. สื่อการเรียน (คอมพิวเตอร์) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.108$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ในการใช้สื่อการเรียนนั้น สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญในการใช้และพัฒนาสื่อการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ต่อผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายนอกระบบอย่างจริงจัง โดยจัดให้มีสื่อที่หลากหลายและทั่วถึง ทั้งในด้านรูปแบบเนื้อหาสาระ การนำไปใช้ตรงตามความต้องการของนักศึกษา สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักศึกษา โดยเฉพาะสื่อการเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์ซึ่งนักศึกษาสามารถศึกษาและหาข้อความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีต่างๆ ทั้งจากในประเทศและต่างประเทศได้จากสื่อคอมพิวเตอร์ ดังนั้นข้อค้นพบจากงานวิจัยในครั้งนี้ และจากงานวิจัยที่สอดคล้องกัน ผู้วิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่า สื่อการเรียนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน มีดังนี้

6. อายุ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุตรัก เหลืองโชติ (2525) และ สวัสดิ์ ศรีผ่องนุช (2530) ที่ศึกษาพบว่า อายุของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาไม่ได้เป็นตัวแปรที่ใช้ทำนายผลการเรียนได้ ซึ่งข้อค้นพบในงานวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า อายุที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

7. สถานภาพสมรส ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพร ต้นเจริญ (2538) และ ดารัตน์ กาญจนภา (2540) ที่ได้ศึกษาและพบว่า สถานภาพสมรสไม่มีส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานอกโรงเรียน และข้อค้นพบจากงานวิจัยในครั้งนี้พบว่าข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ร้อยละ 82 เป็นโสด ซึ่งอาจเป็นไปได้ที่นักศึกษาไม่มีภาระครอบครัวที่จะต้องรับผิดชอบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

8. การประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร จันทร์เทพ (2521) ได้ศึกษาตัวแปรสภาพแวดล้อมทางบ้าน และนิสัยการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า อาชีพของผู้ปกครอง เป็นตัวแปรหนึ่งที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นการประกอบอาชีพ จึงไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

9. รายได้ ซึ่งมีสอดคล้องกับงานวิจัยของดาร์ตัน กาญจนภา (2540) ได้ศึกษาและพบว่า รายได้ไม่มีส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนอกโรงเรียน ซึ่งจากข้อค้นพบในงานวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า รายได้ที่แตกต่างกัน ไม่ใช่สาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

10. ทศนคติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินดา เสรีวงศ์ (2531) และ วรณี เจริญจิตต์ (2536) ที่ศึกษาพบว่า ทศนคติไม่ใช่สาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ นภาพร เมษรักษาวณิช (2515) ได้ศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน และทศนคติ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

11. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขจรสุดา เหล็กเพชร (2519) ได้ศึกษา กลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,100 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิชาภาษาอังกฤษ

1. สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r=0.232$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีเชาวรินทร์ วิหคโต (2526) และ กรองแก้ว เงินศรี (2527) ที่ได้ศึกษาพบว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งข้อค้นพบจากงานวิจัยในครั้งนี้สรุปได้ว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความแตกต่างกันเช่นกัน

2. คุณภาพการพบกลุ่ม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r=0.162$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2531) และ พิทักษ์ นิลนพคุณ (2538) ที่ศึกษาและพบว่า การเรียนการสอนในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งข้อค้นพบจากงานวิจัยในครั้งนี้พบว่าคุณภาพการพบกลุ่ม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เนื่องมาจากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต้องการความเข้าใจในการเรียน ซึ่งต้องได้รับคำแนะนำจากผู้สอนและการฝึกปฏิบัติในสถานการณ์ต่างๆกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อร่วมกันอภิปรายและแก้ไขปัญหา

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า คุณภาพการพบกลุ่ม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นั่นคือหากการพบกลุ่มมีคุณภาพดี จะส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ดีด้วย

3. ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.141$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่ง บลูม (Bloom, 1960 อ้างถึงใน ดารัตน์ กาญจนานา, 2540) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพื้นฐานทางด้านการศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่ต่ำกว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่สูงขึ้นไป และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะเพิ่มมากขึ้น ถ้าใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่ใกล้กับตัวพยากรณ์ และในทางตรงกันข้ามจะลดลงเมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่ห่างกันออกไปเป็นตัวพยากรณ์ ซึ่งข้อค้นพบจากงานวิจัยในครั้งนี้พบว่าระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เนื่องจาก วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหากขาดความต่อเนื่อง การเรียนหรือการนำไปใช้ก็จะมีประสิทธิภาพ ดังนั้นระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน จึงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นั่นคือหากระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียนยิ่งมาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะยิ่งต่ำตามไปด้วย

4. สื่อการเรียน (สื่อบุคคล) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.134$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2531) และ พิทักษ์ นิลนพคุณ (2538) ที่ศึกษาและพบว่า การใช้สื่อการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งข้อค้นพบจากงานวิจัยในครั้งนี้พบว่าสื่อการเรียน (สื่อบุคคล) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นั้น จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ทุกศูนย์การเรียนจะมีการเชิญวิทยากร หรือจ้างครูจากภายนอกมาสอนซึ่งถือว่าเป็นครูเป็นสื่อบุคคล ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน ครูแต่ละคนย่อมต้องมีความแตกต่างกัน ทั้งกลวิธี และลักษณะของการถ่ายทอดความรู้ ดังนั้นสรุปได้ว่า สื่อการเรียนที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

5. การใช้เวลาเพื่อการเรียนรู้ (สถิติการพบกลุ่ม) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = 0.111$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชเนตี สวัสดิฤกษ์ (2526) ที่ศึกษาพบว่า การใช้เวลาในการเรียน ด้านการร่วมทำกิจกรรมในชั้นเรียน และการใช้เวลาทบทวนบทเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาต่างประเทศ ซึ่งข้อค้นพบจากงานวิจัยในครั้งนี้พบว่า การใช้เวลาในการเรียน (สถิติการพบกลุ่ม) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากการร่วมทำกิจกรรมในชั้นเรียนจะเป็นประโยชน์กับนักศึกษา ซึ่งจะได้ฝึกปฏิบัติโดยมีครูผู้สอนคอยแนะนำอย่างใกล้ชิด ดังนั้น การใช้เวลาในการเรียน (สถิติการพบกลุ่ม) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นั่นคือ ยิ่งเข้าร่วมทำกิจกรรมในการเรียนมาก จะยิ่งส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

6. ทักษะคิด มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = .111$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่ง นิวโคลม (NewColm, 1954) กล่าวว่า ทักษะคิดเป็นความรู้สึกในเชิงทางจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่ได้รับ อาจมีมากหรือน้อยในทางพึงพอใจ เห็นด้วยด้วยหรือชอบ เรียกว่าเป็นไปในทางบวก ถ้าไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย หรือไม่ชอบจะเรียกว่าทักษะคิดในทางลบ ถ้ารู้สึกเฉยๆ ไม่ชอบ ไม่เกลียด ก็เรียกว่าเป็นทักษะคิดในทางเป็นกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ เคนด์เลอร์ (Kendler, 1963) กล่าวถึงเจตคติว่า เป็นความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองสิ่งเร้าในสังคมรอบตัว หรือเป็นแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในทางสนับสนุนหรือต่อต้านสภาพการณ์บุคคล สถาบัน หรือแนวโน้มความคิดบางอย่าง นอกจากนี้ ฉันทนา จินตโกวิท (2522) และ อัญญาณี ทิวทอง (2543) ได้ศึกษาตัวแปรคัตสรรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา พบว่า ทักษะคิดต่อวิชาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ได้ดีที่สุดคือ ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งข้อค้นพบจากงานวิจัยในครั้งนี้พบว่า ทักษะคิด มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ คิดว่ายาก และไม่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันเนื่องจากใช้ภาษาไทยก็เพียงพอแล้ว จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ทักษะคิด มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นั่นคือ หากนักศึกษามีทักษะคิดต่อวิชาภาษาอังกฤษสูง จะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงด้วย

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน มีดังนี้

7. อายุ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วสันต์ สีนอรุณ (2526) ที่ได้ศึกษาปัจจัยด้านภูมิหลังครอบครัว ระดับสติปัญญา และนิสัยในการเรียน ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ตัวแปรอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาต่างประเทศ

8. สถานภาพในครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดารัตน์ กาญจนานา (2540) ที่ได้ศึกษาและพบว่า สถานภาพในครอบครัวไม่มีส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนนอกโรงเรียน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ พวงมาลี (2532) ที่ศึกษาพบว่า สถานภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ซึ่งจากข้อค้นพบในงานวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า สถานภาพในครอบครัวที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

9. การประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ วิไลโรจน์ (2539) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า อาชีพของผู้ปกครอง เป็นตัวแปรหนึ่งที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา 3 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในการกำหนดเวลาในการพบกลุ่มของทุกศูนย์การเรียนมีในวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นวันหยุดในการทำงานของทุกคน ดังนั้นเวลาในการทำงาน หรือลักษณะของการประกอบอาชีพ จึงไม่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

10. รายได้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของดารัตน์ กาญจนานา (2540) ได้ศึกษาและพบว่า รายได้ไม่มีส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนอกโรงเรียน ซึ่งจากข้อค้นพบในงานวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า รายได้ที่แตกต่างกัน ไม่ใช่สาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่มีภาระรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของตนเองเพียงเท่านั้น อีกทั้งค่าใช้จ่ายในการเรียน การศึกษานอกโรงเรียนนั้นไม่สูง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปว่า ความแตกต่างของรายได้รายได้ จึงไม่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

11. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดาร์วิน กาญจนานภา (2540) ที่ศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนอกโรงเรียน ด้วยวิธีเรียนทางไกล ซึ่งข้อค้นพบจากงานวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่ได้เป็นเครื่องมือที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.7 อยู่ในช่วงอายุ 15-25 ปี ซึ่งไม่ได้เป็นผู้ใหญ่เต็มที่ อาจทำให้ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนและการนำประโยชน์จากการเรียนไปใช้ในอนาคตหรืออาจมาเรียนเพราะความต้องการของผู้ปกครอง ไม่มีเหตุผลจูงใจอื่น ดังนั้นจากเหตุผลที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสรุปว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักเรียนนอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ซึ่งข้อค้นพบจากงานวิจัยพบว่า

1. ตัวแปรทัศนคติ ระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน การประกอบอาชีพ การใช้เวลาเพื่อการเรียน (สถิติการพบกลุ่ม) สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับตัวนักศึกษาเอง ดังนั้นนักศึกษาสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปปรับปรุงตนเองในการเรียน

2. ตัวแปรคุณภาพการพบกลุ่ม สื่อการเรียน (สิ่งพิมพ์) เป็นตัวแปรที่เกิดจากกระบวนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งครูผู้สอนและศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนนำผลที่ได้จากการวิจัยไปปรับปรุงโครงสร้างการจัดการจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ในวิชาวิทยาศาสตร์ นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่มในระดับที่น้อย ดังนั้นควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักศึกษามีส่วนร่วมทั้งในการกำหนดแผนการสอน การจัดกิจกรรมและการประเมินผลการเรียน นอกจากนี้ ควรเพิ่มกิจกรรมการทดลองและเพิ่มอุปกรณ์การเรียนให้มีความเหมาะสมกับแต่ละบทเรียน เพื่อให้นักศึกษาจะได้มีความกระตือรือร้นและเข้าใจบทเรียนได้ดีมากยิ่งขึ้น

4. เนื่องจากนักศึกษามีทัศนคติเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษในระดับน้อย ดังนั้นครูผู้สอน ควรปลูกฝังและสอดแทรกเกี่ยวกับความรู้สึทางบวก และชี้ให้เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาในทุกโอกาสที่สามารถกระทำได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาตัวแปรอื่นๆที่อาจมีความเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีความแตกต่างจากงานวิจัยในครั้งนี้ ทั้งในหมวดวิชาเดียวกัน และหมวดวิชาอื่นๆ
2. เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาในเชิงปริมาณ ดังนั้นจึงมีบางตัวแปรที่ไม่สามารถวัดได้อย่างชัดเจน ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาในเชิงลึกมากกว่านี้ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การอภิปรายกลุ่ม เพื่อให้ได้รายละเอียดในการตอบคำถามของการวิจัยมากยิ่งขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรองแก้ว เงินศรี. 2527. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่หลักสูตรการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3 ทางวิทยุและไปรษณีย์ประเภทมีครูประจำกลุ่มในเขตกรมการศึกษานอกโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

กัญญาทิพ พวงจำปา. 2541. ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เกียรติวรรณ อมาตยกุล. 2533. การศึกษานอกระบบโรงเรียน : ทำไมต้องมี การศึกษานอกระบบโรงเรียนในปัจจุบัน. วารสารครุศาสตร์. 33. (มกราคม-มิถุนายน 2533).

ขจรสุดา เหล็กเพชร. 2519. การสร้างแบบสำรวจเจินสัยและทัศนคติในการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , สำนัก. 2545. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิค.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , สำนัก. 2545. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2559). กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิค.

จันทนีย์ กาญจนโรจน์. 2529. ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังทางครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จันทร์พร วงศ์สิทธิธา. 2527. การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยองค์ประกอบ คัดสรรมาเป็นลักษณะของนักเรียน. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จามรรัตน์ เปรมปราโมทย์. 2528. ตัวแปรคัดสรรที่ใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนอกโรงเรียนสายสามัญ ประเภทวีธีเรียนทางไกลในจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- จินดา เสรีวงศ์. 2531. ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษาทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตภาคกลาง.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ฉันทนา จินตโกวิท. 2522. การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขต
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจลีเยว บุษเนียง. 2530. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียน พฤติกรรมการสอน
พื้นฐานความรู้ ทางคณิตศาสตร์ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์การเรียน
วิชาคณิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชเนติ สวัสดิฤกษ์. 2531. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคม นิสัยทางการเรียน
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาติชาย สุภสสร. 2531. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลายความถนัดทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นิสัยในการเรียน และทัศนคติ
ในการเรียน ของนักเรียนกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชิสา ศาสตรี. 2531. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพของครูคณิตศาสตร์ตามการรับรู้
ของตนเอง เจตคติของนักเรียนต่อวิชาคณิตศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา3. วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เชียรศรี วิวิธสิริ. 2530. การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกโรงเรียน : เทคโนโลยีทางการศึกษา
กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- ดาร์ตัน กาญจนภา. 2540. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ด้วยวิธีเรียนทางไกลของนักศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้นในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต.
ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ทองปลิว ชมชื่น. 2530. การศึกษานอกระบบโรงเรียนกับการพัฒนาชนบท Non formal Education and Rural Development. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม.
- ทำเนียบรัฐบาล. การประชุมสมัชชาแห่งชาติ ครั้งที่ 1 ด้านการพัฒนาเด็ก. (2533) : 66-68.
- ธัญวดี รัตนผล. 2541. การศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการการศึกษา และแนวทางการพัฒนาการศึกษาของแรงงานไทย ที่จะไปทำงานต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาพื้นฐานการศึกษา ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระพล อรุณกลสิกร และคณะ. 2543. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน.
- ธีรพงศ์ แก่นอินทร์. 2531. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรบางตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภาพร เมษรักชาวนิช. 2515. ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทักษะคิดในการเรียน กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นริศรา อูปกุล. 2539. องค์ประกอบเชิงสาเหตุด้านตัวนักเรียน แบบการคิด คุณภาพการสอน ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นุสรณ์ จำปาวัลย์. 2534. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายความถนัดทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียน ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน, สำนัก. 2539. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- บริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน, สำนัก. 2546. คู่มือการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดการศึกษานอกโรงเรียน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ.

- บริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน, สำนัก. 2546. หลักเกณฑ์และวิธีการจัดการศึกษา
นอกโรงเรียน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 2 .
 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- บุญเกิด ครุเจริญ. 2544. การปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามความ
คิดเห็นของข้าราชการครูในอำเภอระนวน จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์
 ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปฐม นิคมานนท์. 2528. การศึกษานอกระบบโรงเรียน Non-formal Education. พิมพ์ครั้งที่ 4.
 ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประคอง กรรณสูต. 2532. สถิติเพื่อการวิจัย คำนวณด้วยภาษา BASIC. กรุงเทพฯ :
 สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประคอง กรรณสูต. 2535. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร :
 สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประคอง กรรณสูต. 2542. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
 สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเทือง เผ่าประพันธ์. 2528. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ
ในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประนอม ทวีกาญจน์. 2526. ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน ล
บรรยากาศในชั้นเรียน คุณภาพการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
 ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสิทธิ์ ทองอุ่น. 2542. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน. กรุงเทพมหานคร :
 เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2546. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
 พันธ์ หันนาคินทร์. 2528. การมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. พิษณุโลก : โครงการตำรา มศว.
 พิษณุโลก.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543. วิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: เจริญผล.
- พิทักษ์ นิลนพคุณ. 2538. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกลวิธีการเรียน
และผลสัมฤทธิ์ วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาสาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พูลทอง ปิยะอนันต์. 2526. องค์ประกอบบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต5 ของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไพเราะ พุ่มมัน. 2524. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบบางประการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จพื้นฐานระดับที่4 ในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มณเฑียร ชมดอกไม้. 2541. การวิเคราะห์พหุระดับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตการศึกษา11. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โมหัมหมัด อับดุลกาแดร์. 2519. จิตวิทยาและเทคนิคการสอนการศึกษาผู้ใหญ่หรือการศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต.
- ยุพา เกษร. 2537. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักเรียนในโรงเรียนบ้านบ่อน้ำใส. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุวดี บุญศรีสวัสดิ์. 2528. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง: การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รักษศิริ สิทธิโชค. 2531. ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาภาษาไทยกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนา พุ่มไพศาล. 2528. การศึกษานอกระบบโรงเรียนเปรียบเทียบ Comparative Non-formal Education. ภาควิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนา พุ่มไพศาล. 2533. วิทยาการสอนสำหรับการศึกษานอกโรงเรียน. ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ .ม.ป.ป. สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- วรรณี เจริญจิตต์. 2536. การวิเคราะห์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วสันต์ ลินอรุณ. 2526. ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังครอบครัว และสติปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา จันทรเพ็ญ. 2527. ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร เลิศนุวัฒน์. 2538. ปัจจัยทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิถีเรียนด้วยตนเอง ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีเชาวน์ วิหคโต. 2526. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะด้านสื่อในการเรียนและสถานภาพของผู้เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ทางวิทยุและไปรษณีย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาการวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภลักษณ์ ใจแสงทรัพย์. 2547. ปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนนพัฒนาการวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา สาขาวิชาการศึกษาและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมคิด. อิศระวัฒน์. 2543. การสอนผู้ใหญ่. กรุงเทพมหานคร : จรัลสนิทวงศ์ การพิมพ์.
- สมศักดิ์ พวงมาลี. 2532. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมวดวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระบบทางไกล ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนพุทธศักราช 2530 ในเขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สวัสดิ์ ศรีฝ่องนุช. 2530. ปัจจัยทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษา วิถีเรียนแบบทางไกล ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- सानนท์ ฉายศรีศิริ. 2522. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรคัดสรรกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สาโรจน์ เตื่อสกุล. 2541. ปัจจัยทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถิตินั่งชาติ,สำนัก. 2546. รายงานผลการสำรวจสภาวะการทำงานของประชากรในภาคอุตสาหกรรมและบริการปี 2545.
- สนิท ฉิมเล็ก. 2540. พฤติกรรมการสอนระดับประถมศึกษา. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลย์สงคราม พิษณุโลก.
- สัมพันธ์ ชายวงศ์. 2538. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมวดวิชาภาษาไทยบังคับของนักเรียนนอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดตรัง.
งานวิจัยในโครงการพัฒนาบุคลากรการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- สุชาติ วิไลโรจน์. 2539. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุดรัก เหลืองโชติ. 2525. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสถานภาพส่วนบุคคล ความถนัดทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียน ของนักเรียนกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุนทร โคตรบรรเทา,แปล. 2525. แนวคิดและวิธีการเกี่ยวกับการศึกษาของผู้ใหญ่นอกระบบโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- สุนทร โคตรบรรเทา,แปล. 2530. คู่มือการศึกษาผู้ใหญ่เรื่อง การศึกษาผู้ใหญ่ : พื้นฐานการปฏิบัติ.กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุนทร อนันท์ชัย. 2523. การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ.
- สุนันท์ ศลโกสมุ. 2525. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย.

- สุนันทา ประไพตระกูล. 2535. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรคัดสรรกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนิสา ละวรรณวงศ์. 2543. ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มสถาบันราชภัฏ เขตภูมิภาคตะวันตก. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. ภาควิชาสัตตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพร จันทรเทพ. 2521. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรคัดสรรกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุพัฒน์ สุกมลสันต์ และกัณหาทิพย์ สิงหะเนติ. 2537. “หน่วยที่6 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา.” ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาทางภาษา. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุพิน บุญชูวงศ์. 2531. หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : แสงสุทธิการพิมพ์.
- สุภาณี ปิยะอภินันท์. 2538. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครูและบรรยากาศในห้องเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรเดช ปานาทกุล. 2520. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา ผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. 2541. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2547. จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมประสงค์ วิทย์เกียรติ. 2533. ผู้สอนการศึกษานอกระบบ ในเอกสารการสอนชุดวิชา หลักการเรียนรู้และเทคนิคการฝึกอบรม หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมศักดิ์ พวงมาลี. 2532. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมวดวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต ของนักศึกษาทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2530 ในเขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต (การศึกษาผู้ใหญ่) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ไสว เลี่ยมแก้ว. 2524. บทบาทของความคิดตนเองและความคิดคนอื่นในการเรียนรู้ในทัศน์-
 วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ ชูสม. 2530. การเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ.
 รายงานการวิจัยฉบับที่ 39. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อัญญาณี ทิวทอง. 2543. ตัวแปรคัดสรรทางจิตวิทยาที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ในเขตการศึกษา 11. วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัมพร ต้นเจริญ. 2538. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของนักศึกษาและผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัด
ปทุมธานี. เอกสารงานวิจัยในโครงการพัฒนาบุคลากรการศึกษานอกโรงเรียน.
 กรุงเทพมหานคร : กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- อดุลย์ เขียวอ่อน. 2526. องค์ประกอบบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับที่ 5 ในเขตกรุงเทพมหานคร.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อชิพร ศรียมก. 2522. ระบบการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : สารมวลชน.
- อภิรัตน์ สถิโรภาส. 2530. การใช้เวลาร่วมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่6 ในอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต
 ภาควิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อาชัญญา รัตนอุบล. 2539. เอกสารค่าสอนประกอบวิชา 2711375 การจัดการศึกษานอกระบบ
โรงเรียน. ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาชัญญา รัตนอุบล. 2540. กระบวนการการฝึกอบรมสำหรับการศึกษานอกระบบโรงเรียน.
 ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาชัญญา รัตนอุบล. 2542. การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน. ภาควิชาการศึกษานอก
โรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารุณ เสกเมธี. 2529. ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและคณิต
ศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อิทธิฤทธิ์ พงษ์ปิยะวัฒน์. 2542. อิทธิพลของปัจจัยด้านนักเรียน ครู และโรงเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุ้นตา นพคุณ. 2527. การเรียนการสอนผู้ใหญ่ เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- อุ้นตา นพคุณ. 2546 กรอบแนวคิดการพัฒนาโปรแกรมอย่างมีส่วนร่วมของการศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- อำนาจ สุขไย. 2534. การวิเคราะห์การไม่ประสบความสำเร็จของนักศึกษาผู้ใหญ่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรรถวรรณ วีระกะลัส. 2523. การวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อรรถวรรณ ณรงค์สรศักดิ์. 2535. ปัจจัยที่ไม่ใช่สติปัญญาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาหลักสูตรและการสอนบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณี โคตรสมบัติ. 2542. การศึกษาทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษา สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Benjamin S Bloom. 1976. Human characteristics and Social learning. New York : McGraw Hill Book.
- Brown, William F., and Holzman H. 1976. SSHA Manual of Study Habits and Attitude. New York: Psychological Corporations.
- Cronbach, Lee Joseph. 1970. Essentials of Psychological Testing. New York : Harper & Row.
- Dear, J.D. 1975. "Student Perceptions of Variables that Related in Academic Success in College among Blacks and Whites, Males and Females, and Sophomores, Junior and Senior." Dissertation Abstracts International. .35 (July).

- Deighan, H.G. 1971. The Attitude. Washington, D.C: Smithsonian Institution.
- Ferguson, G.A. 1981. Statistic Analysis in Psychology and Education. 5th ed.
New York: McGraw-Hill.
- Good, C.V. 1973. Dictionary of Education. 3rd Ed New York : McGraw-Hill Book.
- Grant, Patricia Louis. 1980. "Knowledge of Selected Articles Possessive and connectives in Reading Comprehensive of High Average Low Readers".
Dissertation Abstracts International. 4 (May).
- Joseph, Atkinson. 1992. Social learning. New York : McGraw Hill Book.
- Kendler, H. H. 1963. Basic Psychology. New York : Appleton Crofts.
- Kidd, J.R. 1975. How adult learn. New York : Association Press.
- Kight, Howard R., and Hansen, Janes C. 1967. "The Relation of Student's Need of their Perceptions of a High School Environment." The Journal of Education Research. 61 (October).
- Knowles, Malcolms. 1970. Modern Practice of Adult Education. New York : Association Press.
- Knowles, Malcolms. 1975. Self-directed learning. New York : Association Press.
- Knowles, Malcolms. 1978. The Adult Learner : A Neglected Species. Houston : Gulf Publishing.
- MacClelland, Davis C. 1961. The Achieving Society. New Jersey: Van Norstrand.
- Murray, H.A. 1938. Exploration in Personality. New York: Oxford University Press.
- NewColm, H.G. 1954. The Adult Learner. New York :Association Press.
- Patton, P. 1998. EQ development from success to significance. Singapore : SNP Publoshing.
- Russell, Ivan L. 1969. "Motivation for School Achievement: Measurement and Validation." The Journal of Educational Research. .62 (February).
- Song, Hae Ryun. 1971. "Academic Achievement Motivation of Study of Agricultural Education and Its Relationship to Certain Variables." Dissertation Abstract International. 32 (November).
- Terstone, Maxz J. 1964. The Making of An Adult Educator : An Autobiographical Journey. San Francisco : Jossey – Bass.

- Trafton, Thomas P and Carrey, Alan. 1978. Classroom practices in adult ESL.
Washington, D.C.: TESOL.
- Triandis, Harry C. 1971. Attitude and attitude change. New York : John Wiley & Sons.
- Walberg, Herbert J. 1990. Special education : research and practice : synthesis of
finding.Oxford : Pergamon Press.
- Waxman, Hersholt C., and Welberg J. 1986. 18 (February).
www.nfe.go.th/bkk2 (15 มกราคม 2548)
www.nso.go.th/thai (12 กุมภาพันธ์ 2548)
- Yamane, Taro. 1970. Statistics: An Introductory Analysis. 2nd ed. Tokyo: John
Weantherhill.

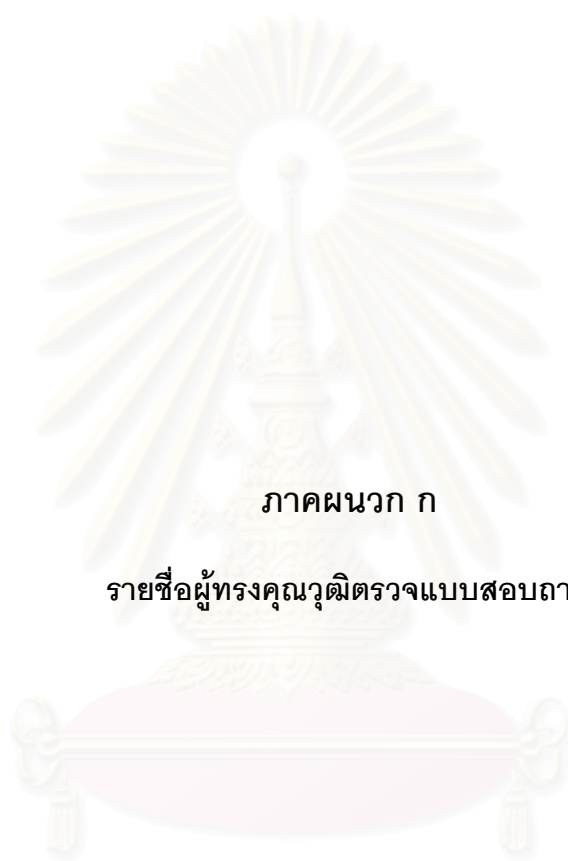

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

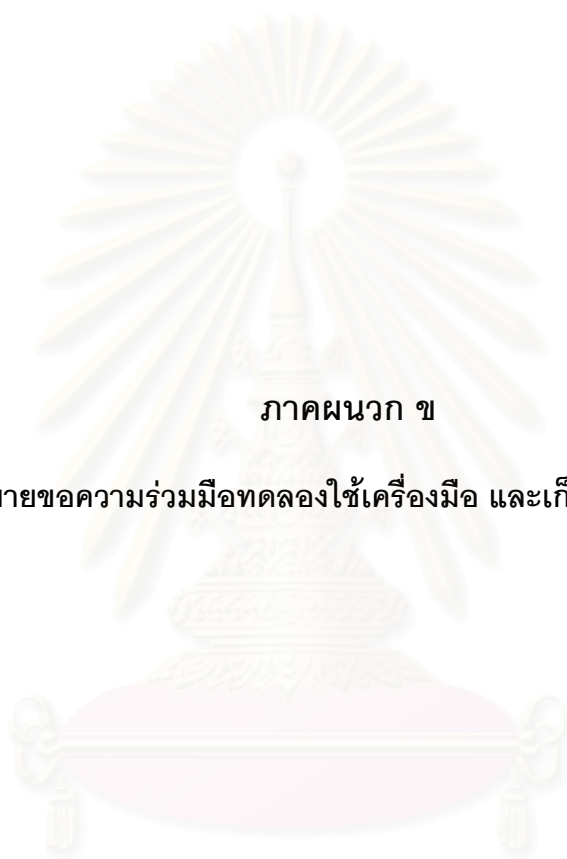
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบถาม

1. ศาสตราจารย์ กิตติคุณ อุ่นตา นพคุณ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรพินท์ วิบูลย์พันธุ์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ
อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. นางนพรัตน์ เวโรจน์เสวีวงศ์
นักวิชาการศึกษา 8 ว สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน
5. นางช่อแก้ว กิตติคุณวัจนะ
ผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตราชเทวี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

จดหมายขอความร่วมมือทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บข้อมูลการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ 0512.6(2700.0603)/0619

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

11 สิงหาคม 2548

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวเพ็ญแข ดวงขวัญ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชานโยบาย การจัดการและความ เป็นผู้นำทางการศึกษา สาขาวิชาการศึกษาจากระบบโรงเรียน อยู่ระหว่างการศึกษาวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร" โดยมี อาจารย์ ดร.วิระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับนักศึกษานอกโรงเรียนที่ ลงทะเบียนเรียนกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2548 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวเพ็ญแข ดวงขวัญ ได้ทำการเก็บ ข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป ขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุรท์ ดุทธจิตต์)

รองคณบดี

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

สำนักงานหลักสูตรและการสอน

โทร 0-2218 2680

ที่ ศธ 0512.6(2700.0603)/0620

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

11 สิงหาคม 2548

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวเพ็ญแข ดวงขวัญ นิสิตชั้นปริญญาโท ภาควิชานโยบาย การจัดการและความ เป็นผู้นำทางการศึกษา สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร" โดยมี อาจารย์ ดร.วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม กับนักศึกษานอก โรงเรียนที่ลงทะเบียนเรียนกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2548 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวเพ็ญแข ดวงขวัญ ได้ทดลองใช้ เครื่องมือดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางการต่อไป ขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

รองศาสตราจารย์ ดร.นรุตม์ ลุทธจิตต์)

รองคณบดี

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

สำนักงานหลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680

ที่ ศธ 0512.6(2700.0603)/0621

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

11 สิงหาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ศาสตราจารย์กิตติคุณ อุ่นตา นพคุณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวเพ็ญแข ดวงขวัญ นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชานโยบาย การจัดการและความ เป็นผู้นำทางการศึกษา สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร" โดยมี อาจารย์ ดร.วิระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัย จะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป ขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุทธ์ ลูทระจิตต์)

รองคณบดี

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

สำนักงานหลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชาพื้นฐานของนักระียนนอกโรงเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

ด้วยดิฉัน นางสาวเพ็ญแข ดวงขวัญ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ โรงเรียน
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กำลังอยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มหมวดวิชา
พื้นฐานของนักระียนนอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
กรุงเทพมหานคร

จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ โดยตอบตามความเป็นจริง
ทั้งนี้เพราะคำตอบของท่านมีความสำคัญต่อการวิจัย และผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อท่านในการ
จัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

ขอขอบคุณ ในความร่วมมือ

(นางสาวเพ็ญแข ดวงขวัญ)

ผู้วิจัย

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สื่อประกอบการเรียน

และการใช้เวลาเพื่อการเรียนของนักระียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่ม

ตอนที่ 3 แบบวัดทัศนคติในการเรียน

ตอนที่ 4 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับวิชาคณิตศาสตร์ ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สื่อประกอบการเรียน

และการใช้เวลาเพื่อการเรียนของนักศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่ม

ตอนที่ 3 แบบวัดทัศนคติในการเรียน

ตอนที่ 4 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับวิชาคณิตศาสตร์ ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สื่อประกอบการเรียน

และการใช้เวลาเพื่อการเรียนของนักศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่ม

ตอนที่ 3 แบบวัดทัศนคติในการเรียน

ตอนที่ 4 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ส่วนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สื่อประกอบการเรียน

และการใช้เวลาเพื่อการเรียนของนักศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่ม

ตอนที่ 3 แบบวัดทัศนคติในการเรียน

ตอนที่ 4 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ส่วนที่ 1

คำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง □ หน้าข้อความหรือเติมข้อความตามความเป็นจริง

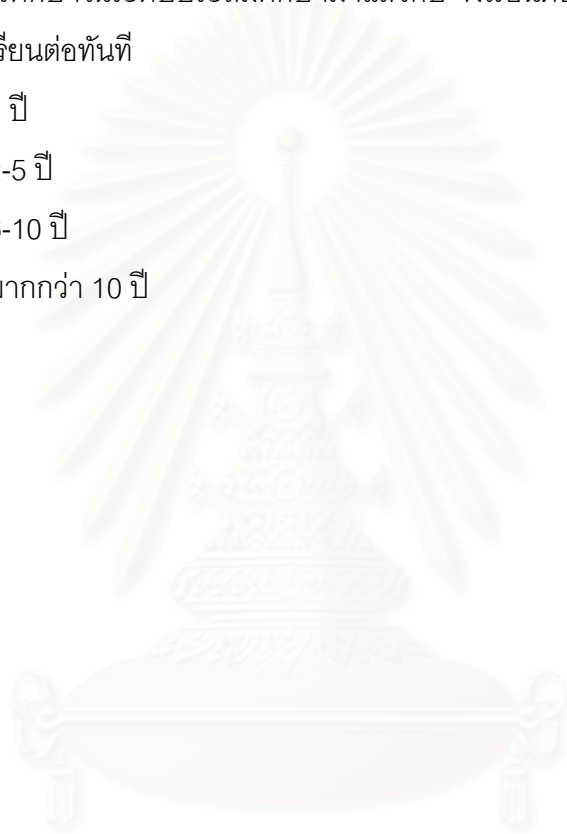
- 1 เพศ 1 ชาย 2 หญิง
2. อายุ 1 15 - 25 ปี
 2 26 - 35 ปี
 3 36 - 45 ปี
 4 46 - 55 ปี
 5 56 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพสมรส 1 โสด
 2 สมรส
 3 หม้าย หรือ หย่าร้าง
4. สถานภาพในครอบครัว 1 หัวหน้าครอบครัว
 2 สามี หรือ ภรรยา
 3 บุตร
 4 ญาติ
 5 ผู้อาศัย
- 5 การประกอบอาชีพหลัก 1 ไม่มีงานทำ
 2 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
 3 รับจ้างทั่วไป/รับจ้างแรงงาน
 4 รับจ้างสถานประกอบการธุรกิจเอกชน
 5 ค้าขาย/กิจการส่วนตัว
 6 บริการ
 7 อื่น ๆ โปรดระบุ

6. รายได้ต่อเดือน (หรือรายรับที่นักศึกษาได้รับในแต่ละเดือน)

- 1 ไม่เกิน 5,000 บาท
- 2 5,001 - 7,000 บาท
- 3 7,001 - 9,000 บาท
- 4 9,001 - 11,000 บาท
- 5 มากกว่า 11,001 บาท

7. นักศึกษาจบการศึกษาในระดับประถมศึกษามาแล้วกี่ปี จึงเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

- 1 เรียนต่อทันที
- 2 1 ปี
- 3 2-5 ปี
- 4 6-10 ปี
- 5 มากกว่า 10 ปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับหมวดวิชาภาษาไทย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สื่อประกอบการเรียนและการใช้เวลาเพื่อการเรียน
วิชาภาษาไทยของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. นักศึกษาใช้สื่อประกอบการเรียนภาษาไทยใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1 สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น แบบเรียน ชุดวิชา หนังสือ และเอกสารต่างๆ ฯลฯ
- 2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น วีดิทัศน์ แผ่นเสียง เทปเสียง วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ
- 3 สื่อคอมพิวเตอร์ เช่น ซีดีรอม ซีดีไอ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ
- 4 สื่อบุคคล เช่น ครู ผู้รู้ ผู้ชำนาญการ ภูมิปัญญา ปราชญ์ชาวบ้าน ฯลฯ
- 5 แหล่งการเรียนรู้ เช่น ศูนย์บริการสื่อการศึกษาออกโรงเรียน ห้องสมุดประชาชน หอสมุดแห่งชาติ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา พิพิธภัณฑ์ สถานประกอบการ แหล่งท่องเที่ยว สวนพฤกษชาติ ฯลฯ
- 6 อื่นๆ โปรดระบุ

2. ในปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านมา นักศึกษามาพบกลุ่มวิชาภาษาไทยประมาณกี่ครั้ง

(1 ภาคเรียนมีการพบกลุ่มไม่น้อยกว่า 18 ครั้ง)

☐ 1 ทุกครั้ง	☐ 2 16 ครั้งขึ้นไป
☐ 3 11-15 ครั้ง	☐ 4 6-10 ครั้ง
☐ 5 1-5 ครั้ง	

3. นักศึกษาใช้เวลาในการอ่านหนังสือเพื่อทบทวนบทเรียนโดยเฉลี่ยอย่างไร

☐ 1 ไม่ได้อ่านเลย	☐ 2 1-2 ชั่วโมง/วัน
☐ 3 3-4 ชั่วโมง/วัน	☐ 4 5-6 ชั่วโมง/วัน

4. ในปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านมา นักศึกษาได้เรียนรู้ตามกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (กรต.)

กี่ครั้ง (1 ภาคเรียนมี กรต. ไม่น้อยกว่า 18 ครั้ง)

☐ 1 ทุกครั้ง	☐ 2 16 ครั้งขึ้นไป
☐ 3 11-15 ครั้ง	☐ 4 6-10 ครั้ง
☐ 5 1-5 ครั้ง	

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่มวิชาภาษาไทย

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความว่าตรงกับระดับการปฏิบัติของครูภาษาไทยอย่างไร กำหนดให้ 4 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด 3 หมายถึง ปฏิบัติมาก 2 หมายถึง ปฏิบัติน้อย 1 หมายถึง ไม่ปฏิบัติเลย แล้วให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติมากที่สุด 4	ปฏิบัติมาก 3	ปฏิบัติน้อย 2	ไม่ปฏิบัติเลย 1
1	ในครั้งแรกของการพบกลุ่มวิชาภาษาไทยครูผู้สอนได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ทั่วไปและรายละเอียดของวิชาให้นักศึกษาทราบ				
2	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการเรียนวิชาภาษาไทย				
3	ครูผู้สอนแนะนำและบอกแหล่งของสื่อและแหล่งที่จะศึกษาเพิ่มเติมเพื่อใช้ประกอบการเรียนวิชาภาษาไทย				
4	ครูผู้สอนมีการเตรียมกระบวนการพบกลุ่มมาเป็นอย่างดี				
5	ครูผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาไทยเป็นอย่างดี				
6	ในการเรียนวิชาภาษาไทยครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาอภิปรายและแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่				
7	ในการพบกลุ่มครูผู้สอนใช้วิธีการสอนหลายๆแบบเพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้นอกเหนือจากการอธิบาย				
8	นักศึกษามีโอกาสซักถามปัญหาต่างๆเมื่อไม่เข้าใจบทเรียนโดยครูผู้สอนรับฟังอย่างตั้งใจ				
9	ครูผู้สอนสามารถอธิบายและยกตัวอย่างให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนได้อย่างดี				
10	ครูผู้สอนให้คำปรึกษาแนะนำนักศึกษาให้จัดกิจกรรมเป็นรายบุคคล กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนวิชาภาษาไทยในแต่ละครั้ง				

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติมากที่สุด 4	ปฏิบัติมาก 3	ปฏิบัติน้อย 2	ไม่ปฏิบัติเลย 1
11	ครูผู้สอนให้คำปรึกษาแนะนำนักศึกษาให้จัดกิจกรรมเป็นรายบุคคล กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนวิชาภาษาไทยในแต่ละครั้ง				
12	ครูผู้สอนให้เวลาออกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนเพื่ออธิบายเพิ่มเติมแก่นักศึกษาที่มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาไทย				
13	ครูผู้สอนโยงประสบการณ์ของนักศึกษามาใช้ประโยชน์ในการเรียนเนื้อหาวิชาภาษาไทย				
14	ครูผู้สอนใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนหลายอย่างตามความเหมาะสมของเนื้อหาที่เรียน				
15	ครูผู้สอนคอยติดตามความคืบหน้าในการทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดของนักศึกษา				
16	ครูผู้สอนชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงวิธีการประเมินผล				
17	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนของตนเอง				

ตอนที่ 3 แบบวัดทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาไทย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านที่มีต่อวิชาภาษาไทย

กำหนดให้ 4 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง 3 หมายถึง เห็นด้วย 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับข้อความที่ให้มา

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4	เห็นด้วย 3	ไม่เห็นด้วย 2	ไม่เห็น ด้วยอย่างยิ่ง 1
1	ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาภาษาไทยมากกว่าวิชาอื่น				
2	สังคมไทยจะขาดวิชาภาษาไทยไม่ได้				
3	ภาษาไทยเป็นวิชาที่มีความสำคัญต่อการดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชาติ				
4	ทุกครั้งที่มีการพบกลุ่มวิชาภาษาไทยข้าพเจ้าจะกระตือรือร้นที่จะเรียน				
5	คนไทยไม่จำเป็นต้องเรียนรู้วิชาภาษาไทยอีกก็ได้				
6	ภาษาไทยเป็นวิชาที่ยากและมีความซับซ้อนมาก				
7	ในขณะที่เรียนวิชาภาษาไทยข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อ				
8	ข้าพเจ้าคิดว่าไม่เป็นการลำบากเลยที่จะทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาภาษาไทย				
9	ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับวิชาภาษาไทยมาก				
10	การดำเนินชีวิตของข้าพเจ้าจำเป็นต้องอาศัยวิชาภาษาไทย				
11	ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนภาษาไทยไปใช้ในการทำงานได้				
12	ข้าพเจ้าพอใจที่จะอธิบายเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาไทยให้เพื่อนๆ ฟัง				
13	ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดใจเมื่อครูผู้สอนถามคำถามในระหว่างการพบกลุ่มวิชาภาษาไทย				

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4	เห็นด้วย 3	ไม่เห็นด้วย 2	ไม่เห็น ด้วยอย่างยิ่ง 1
14	การจัดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชากลุ่มหมวดพื้นฐานในหลักสูตรเป็นสิ่งที่เหมาะสมแล้ว				
15	ข้าพเจ้าชอบตอบคำถามของครูผู้สอนในระหว่างการพบกลุ่มวิชาภาษาไทย				
16	วิชาภาษาไทยให้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน				
17	ข้าพเจ้าคิดว่าควรลดเวลาเรียนวิชาภาษาไทยให้น้อยลงแล้วสอนวิชาอื่นแทน				
18	ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาไทยมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง				
19	ไม่ต้องเรียนวิชาภาษาไทยก็สามารถเรียนต่อในระดับสูงได้				
20	ข้าพเจ้าคิดว่าวิชาภาษาไทยมีความสำคัญกับคนไทยมากที่สุด				

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับลักษณะของท่านมากที่สุด หรือสิ่งที่ท่านปฏิบัติอยู่ กำหนดให้ 4 หมายถึง เป็นความจริงมากที่สุด 3 หมายถึง เป็นความจริงมาก 2 หมายถึง เป็นความจริงน้อย 1 หมายถึง ไม่เป็นความจริงเลย ตามข้อความที่ให้มานี้

ข้อ	ข้อความ	จริงมากที่สุด 4	จริงมาก 3	จริงน้อย 2	ไม่จริงเลย 1
1	เมื่อลงมือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วข้าพเจ้าจะทำให้เสร็จก่อนจึงจะหยุดพัก				
2	ข้าพเจ้าคิดว่างานจะสำเร็จลุล่วงได้ต้องขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นพยายาม				
3	เมื่อข้าพเจ้าประสบความล้มเหลวในการทำงานข้าพเจ้าจะยอมรับและพยายามทำงานนั้นให้ดีขึ้น				
4	ข้าพเจ้ามักจะเลือกทำงานที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเองและคิดว่าตนเองจะทำได้				
5	ข้าพเจ้ามีความอดทนในการทำงานยากๆได้เป็นเวลานาน				
6	ข้าพเจ้าชอบศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากในตำรา				
7	ข้าพเจ้าเชื่อว่าเมื่อพยายามเต็มที่แล้วจะไม่แพ้ใครง่ายๆ				
8	ข้าพเจ้าใฝ่ฝันที่จะมีอนาคตก้าวหน้าและเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง				
9	ข้าพเจ้าจะไม่ลังเลเมื่อต้องตัดสินใจเรื่องใดๆ				
10	ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า"ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น"				
11	ข้าพเจ้าจะเลือกทำงานกับผู้ที่มีความรู้ความสามารถ				
12	งานทุกอย่างที่ข้าพเจ้าทำจะต้องมีการวางแผนล่วงหน้าอย่างดีเพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้				

ข้อ	ข้อความ	จริงมากที่สุด 4	จริงมาก 3	จริงน้อย 2	ไม่จริงเลย 1
13	ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในความสามารถของตนเองว่าจะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผล				
14	ข้าพเจ้าพยายามสอบให้ได้คะแนนดีเพราะต้องการการยอมรับจากครูและเพื่อนร่วมกลุ่ม				
15	ข้าพเจ้าปรารถนาจะมีอาชีพที่ดีจึงพยายามตั้งใจเรียน				
16	เมื่อตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งลงไปแล้วข้าพเจ้าจะไม่นำมาคิดให้วุ่นวายใจอีก				
17	เมื่อได้รับมอบหมายงานใดๆข้าพเจ้าจะทำอย่างเต็มความสามารถ				
18	เมื่อมีการทำแบบฝึกหัดภาษาไทยข้าพเจ้าชอบทำข้อที่ยากๆมากกว่าข้อง่ายเพราะรู้สึกท้าทายความสามารถ				
19	ข้าพเจ้าคิดว่าอนาคตของตนเองจะรุ่งเรืองได้ นั่นขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการเรียน				
20	เมื่อนึกถึงความสำเร็จในอนาคตข้าพเจ้าจะพยายามเอาชนะอุปสรรคที่ขวางหน้าเพื่อไปสู่จุดมุ่งหมาย				

ส่วนที่ 3

แบบสอบถามเกี่ยวกับหมวดวิชาคณิตศาสตร์

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สื่อประกอบการเรียนและการใช้เวลาเพื่อการเรียนรู้
วิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง เกี่ยวกับตัวท่าน

1. นักศึกษาใช้สื่อประกอบการเรียนคณิตศาสตร์ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1 สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น แบบเรียน ชูติวิชา หนังสือ และเอกสารต่างๆ ฯลฯ
- 2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น วีดิทัศน์ แผ่นเสียง เทปเสียง วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ
- 3 สื่อคอมพิวเตอร์ เช่น ซีดีรอม ซีดีไอ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ
- 4 สื่อบุคคล เช่น ครู ผู้รู้ ผู้ชำนาญการ ภูมิปัญญา ปราชญ์ชาวบ้าน ฯลฯ
- 5 แหล่งการเรียนรู้ เช่น ศูนย์บริการสื่อการศึกษาออกโรงเรียน ห้องสมุดประชาชน หอสมุดแห่งชาติ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา พิพิธภัณฑ์ สถานประกอบการ แหล่งท่องเที่ยว สวนพฤกษชาติ ฯลฯ
- 6 อื่นๆ โปรดระบุ

2. ในปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านมา นักศึกษามาพบกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์กี่ครั้ง

(1 ภาคเรียนมีการพบกลุ่มไม่น้อยกว่า 18 ครั้ง)

- 1 ทุกครั้ง
- 2 16 ครั้งขึ้นไป
- 3 11-15 ครั้ง
- 4 6-10 ครั้ง
- 5 1-5 ครั้ง

3. นักศึกษาใช้เวลาในการอ่านหนังสือเพื่อทบทวนบทเรียนโดยเฉลี่ยอย่างไร

- 1 ไม่ได้อ่านเลย
- 2 1-2 ชั่วโมง/วัน
- 3 3-4 ชั่วโมง/วัน
- 4 5-6 ชั่วโมง/วัน

4. ในปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านมา นักศึกษาได้เรียนรู้ตามกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (กรต.)

กี่ครั้ง (1 ภาคเรียนมี กรต. ไม่น้อยกว่า 18 ครั้ง)

- 1 ทุกครั้ง
- 2 16 ครั้งขึ้นไป
- 3 11-15 ครั้ง
- 4 6-10 ครั้ง
- 5 1-5 ครั้ง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความ ว่าตรงกับระดับการปฏิบัติของครูคณิตศาสตร์อย่างไร กำหนดให้

4 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด 3 หมายถึง ปฏิบัติมาก 2 หมายถึง ปฏิบัติน้อย

1 หมายถึง ไม่ปฏิบัติเลย แล้วให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติมากที่สุด 4	ปฏิบัติมาก 3	ปฏิบัติน้อย 2	ไม่ปฏิบัติเลย 1
1	ในครั้งแรกของการพบกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ครูผู้สอนได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ทั่วไปและรายละเอียดของวิชาให้นักศึกษาทราบ				
2	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการเรียนวิชาคณิตศาสตร์				
3	ครูผู้สอนแนะนำและบอกแหล่งของสื่อและแหล่งที่จะศึกษาเพิ่มเติมเพื่อใช้ประกอบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์				
4	ครูผู้สอนมีการเตรียมกระบวนการพบกลุ่มมาเป็นอย่างดี				
5	ครูผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์เป็นอย่างดี				
6	ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาอภิปรายและแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่				
7	ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาอภิปรายและแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่				
8	นักศึกษามีโอกาสซักถามปัญหาต่างๆเมื่อไม่เข้าใจบทเรียนคณิตศาสตร์โดยครูผู้สอนรับฟังอย่างตั้งใจ				
9	ครูผู้สอนสามารถอธิบายและยกตัวอย่างให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนคณิตศาสตร์ได้อย่างดี				
10	ครูผู้สอนให้คำปรึกษาแนะนำนักศึกษาให้จัดกิจกรรมเป็นรายบุคคล กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ในแต่ละครั้ง				

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติมากที่สุด 4	ปฏิบัติมาก 3	ปฏิบัติน้อย 2	ไม่ปฏิบัติเลย 1
11	ครูผู้สอนให้เวลานอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนเพื่ออธิบายเพิ่มเติมแก่นักศึกษาที่มีปัญหาในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์				
12	ครูผู้สอนโยงประสบการณ์ของนักศึกษามาใช้ประโยชน์ในการเรียนเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์				
13	ครูผู้สอนใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนหลายอย่างตามความเหมาะสมของเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้ง				
14	ครูผู้สอนคอยติดตามความคืบหน้าในการทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดของนักศึกษา				
15	ครูผู้สอนได้พูดคุยและให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษาไม่เคร่งเครียดเกินไป				
16	ครูผู้สอนชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงวิธีการประเมินผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์				
17	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนคณิตศาสตร์ของตนเอง				

ตอนที่ 3 แบบวัดทัศนคติในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์

กำหนดให้ 4 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง 3 หมายถึง เห็นด้วย 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับข้อความที่ให้มา

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4	เห็นด้วย 3	ไม่เห็นด้วย 2	ไม่เห็น ด้วยอย่างยิ่ง 1
1	ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์มากกว่าวิชาอื่น				
2	สังคมไทยจะขาดวิชาคณิตศาสตร์ไม่ได้				
3	คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี				
4	ทุกครั้งที่มีการพบกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ข้าพเจ้าจะกระตือรือร้นที่จะเรียน				
5	คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่น่าเบื่อที่สุด				
6	ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดใจเมื่อครูผู้สอนถามคำถามในระหว่างการพบกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์				
7	ข้าพเจ้าคิดว่าคณิตศาสตร์นำไปใช้ประโยชน์ได้ยาก				
8	คณิตศาสตร์ฝึกให้คนมีเหตุผล				
9	เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์มีความซับซ้อนและยากต่อความเข้าใจ				
10	ข้าพเจ้าคิดว่าวิชาคณิตศาสตร์มีประโยชน์มาก				
11	ข้าพเจ้าชอบตอบคำถามของครูผู้สอนในระหว่างการพบกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์				
12	คณิตศาสตร์มีประโยชน์สำหรับบางอาชีพเท่านั้น				
13	คณิตศาสตร์มีประโยชน์ในด้านการคิดวิเคราะห์อย่างมีระบบ				
14	ไม่ต้องเรียนคณิตศาสตร์ก็สามารถเรียนต่อในระดับสูงได้				
15	วิชาคณิตศาสตร์เป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่น				

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4	เห็นด้วย 3	ไม่เห็นด้วย 2	ไม่เห็น ด้วยอย่างยิ่ง 1
16	ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับวิชาคณิตศาสตร์มาก				
17	คณิตศาสตร์ยากเกินไปสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น				
18	ข้าพเจ้าพอใจที่จะอธิบายเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา คณิตศาสตร์ให้เพื่อนๆฟัง				
19	ข้าพเจ้าคิดว่าไม่เป็นการยากลำบากเลยที่จะทำความเข้าใจกับเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์				
20	ไม่จำเป็นต้องเรียนคณิตศาสตร์ก็สามารถดำรงชีวิตอย่าง ปกติได้				

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับลักษณะของท่านมากที่สุด หรือสิ่งที่ท่านปฏิบัติอยู่ กำหนดให้ 4 หมายถึง เป็นความจริงมากที่สุด 3 หมายถึง เป็นความจริงมาก 2 หมายถึง เป็นความจริงน้อย 1 หมายถึง ไม่เป็นความจริงเลย ตามข้อความที่ให้มานี้

ข้อ	ข้อความ	จริงมากที่สุด 4	จริงมาก 3	จริงน้อย 2	ไม่จริงเลย 1
1	ข้าพเจ้าพยายามทำคะแนนให้สูงกว่าเพื่อนทุกคนในกลุ่ม				
2	เมื่อลงมือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วข้าพเจ้าจะทำให้เสร็จก่อนจึงจะหยุดพัก				
3	ข้าพเจ้าคิดว่างานจะสำเร็จลุล่วงได้ต้องขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นพยายาม				
4	เมื่อข้าพเจ้าประสบความล้มเหลวในการทำงานข้าพเจ้าจะยอมรับและพยายามทำงานนั้นให้ดีขึ้น				
5	ข้าพเจ้ามักจะเลือกทำงานที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเองและคิดว่าตนเองจะทำได้				
6	ข้าพเจ้ามีความอดทนในการทำงานยากๆ ได้เป็นเวลานาน				
7	ข้าพเจ้าชอบศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากในตำรา				
8	ข้าพเจ้าเชื่อว่าเมื่อพยายามเต็มที่แล้วจะไม่แพ้ใครง่ายๆ				
9	ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า "ทุกนาทีมีคุณค่า"				
10	ข้าพเจ้าจะไม่ลังเลเมื่อต้องตัดสินใจเรื่องใดๆ				
11	ข้าพเจ้าใฝ่ฝันที่จะมีอนาคตก้าวหน้าและเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง				
12	ข้าพเจ้าจะเลือกทำงานกับผู้ที่มีความรู้ความสามารถ				
13	ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า "ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น"				
14	ข้าพเจ้าจะวางแผนล่วงหน้าก่อนการทำงาน				

ข้อ	ข้อความ	จริงมากที่สุด 4	จริงมาก 3	จริงน้อย 2	ไม่จริงเลย 1
15	ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในความสามารถของตนเองว่าจะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จ				
16	ข้าพเจ้าพยายามสอบให้ได้คะแนนดีเพราะต้องการการยอมรับจากครูและเพื่อนร่วมกลุ่ม				
17	ข้าพเจ้าปรารถนาจะมีอาชีพที่ดีจึงพยายามตั้งใจเรียน				
18	เมื่อตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งลงไปแล้วข้าพเจ้าจะไม่นำมาคิดให้วุ่นวายใจอีก				
19	ข้าพเจ้าคิดว่าอนาคตของตนเองจะรุ่งเรืองได้นั้นขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการเรียน				
20	เมื่อนึกถึงความสำเร็จในอนาคตข้าพเจ้าจะพยายามเอาชนะอุปสรรคที่ขวางหน้าเพื่อไปสู่จุดมุ่งหมาย				

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 4

แบบสอบถามเกี่ยวกับหมวดวิชาวิทยาศาสตร์

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สื่อประกอบการเรียนและการใช้เวลาเพื่อการเรียน
วิชาวิทยาศาสตร์ของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง เกี่ยวกับตัวท่าน

1. นักศึกษาใช้สื่อประกอบการเรียนวิทยาศาสตร์ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1 สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น แบบเรียน ชุดวิชา หนังสือ และเอกสารต่างๆ ฯลฯ
- 2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น วีดิทัศน์ แผ่นเสียง เทปเสียง วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ
- 3 สื่อคอมพิวเตอร์ เช่น ซีดีรอม ซีดีไอ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ
- 4 สื่อบุคคล เช่น ครู ผู้รู้ ผู้ชำนาญการ ภูมิปัญญา ปราชญ์ชาวบ้าน ฯลฯ
- 5 แหล่งการเรียนรู้ เช่น ศูนย์บริการสื่อศึกษานอกโรงเรียน ห้องสมุดประชาชน หอสมุดแห่งชาติ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา พิพิธภัณฑ์ สถานประกอบการ แหล่งท่องเที่ยว สวนพฤกษชาติ ฯลฯ
- 6 อื่นๆ โปรดระบุ

2. ในปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านมา นักศึกษามาพบกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กี่ครั้ง

(1 ภาคเรียนมีการพบกลุ่มไม่น้อยกว่า 18 ครั้ง)

☐ 1 ทุกครั้ง	☐ 2 16 ครั้งขึ้นไป
☐ 3 11-15 ครั้ง	☐ 4 6-10 ครั้ง
☐ 5 1-5 ครั้ง	

3. นักศึกษาใช้เวลาในการอ่านหนังสือเพื่อทบทวนบทเรียนโดยเฉลี่ยอย่างไร

☐ 1 ไม่ได้อ่านเลย	☐ 2 1-2 ชั่วโมง/วัน
☐ 3 3-4 ชั่วโมง/วัน	☐ 4 5-6 ชั่วโมง/วัน

4. ในปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านมา นักศึกษาได้เรียนรู้ตามกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (กรต.)

กี่ครั้ง (1 ภาคเรียนมี กรต. ไม่น้อยกว่า 18 ครั้ง)

☐ 1 ทุกครั้ง	☐ 2 16 ครั้งขึ้นไป
☐ 3 11-15 ครั้ง	☐ 4 6-10 ครั้ง
☐ 5 1-5 ครั้ง	

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความ ว่าตรงกับระดับการปฏิบัติของครูวิทยาศาสตร์อย่างไร

กำหนดให้ 4 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด 3 หมายถึง ปฏิบัติมาก 2 หมายถึง ปฏิบัติน้อย

1 หมายถึง ไม่ปฏิบัติเลย แล้วให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติมากที่สุด 4	ปฏิบัติมาก 3	ปฏิบัติน้อย 2	ไม่ปฏิบัติเลย 1
1	ในครั้งแรกของการพบกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ครูผู้สอนได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ทั่วไปและรายละเอียดของวิชาให้นักศึกษาทราบ				
2	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์				
3	ครูผู้สอนมีการเตรียมกระบวนการพบกลุ่มมาเป็นอย่างดี				
4	ครูผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์เป็นอย่างดี				
5	ครูผู้สอนแนะนำและบอกแหล่งของสื่อและแหล่งที่จะศึกษาเพิ่มเติมเพื่อใช้ประกอบการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์				
6	ในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาอภิปรายและแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่				
7	นักศึกษามีโอกาสได้ทำกิจกรรมและทดลองตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ตามคำชี้แนะอย่างใกล้ชิดของครูผู้สอน				
8	นักศึกษามีโอกาสซักถามปัญหาต่างๆเมื่อไม่เข้าใจบทเรียนวิทยาศาสตร์โดยครูผู้สอนรับฟังอย่างตั้งใจ				
9	ครูผู้สอนให้คำปรึกษาแนะนำนักศึกษาให้จัดกิจกรรมเป็นรายบุคคล กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ในแต่ละครั้ง				
10	ครูผู้สอนโยงประสบการณ์ของนักศึกษามาใช้ประโยชน์ในการเรียนเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์				

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติมากที่สุด 4	ปฏิบัติมาก 3	ปฏิบัติน้อย 2	ไม่ปฏิบัติเลย 1
11	ครูผู้สอนใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนหลายอย่างตามความเหมาะสมของเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้ง				
12	ครูผู้สอนคอยติดตามความคืบหน้าในการทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดของนักศึกษา				
13	ครูผู้สอนได้พูดคุยและให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษาไม่เคร่งเครียดเกินไป				
14	ครูผู้สอนให้เวลานอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนเพื่อแนะนำการทำกิจกรรมและอธิบายเพิ่มเติมแก่นักศึกษาที่มีปัญหาในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์				
15	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนวิทยาศาสตร์ของตนเอง				
16	ครูผู้สอนชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงวิธีการประเมินผลการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์				
17	ครูผู้สอนแจ้งผลการประเมินวิชาวิทยาศาสตร์ให้นักศึกษาทราบทุกครั้ง				

ตอนที่ 3 แบบวัดทัศนคติในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านที่มีต่อวิชาวิทยาศาสตร์

กำหนดให้ 4 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง 3 หมายถึง เห็นด้วย 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับข้อความที่ให้มา

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4	เห็นด้วย 3	ไม่เห็นด้วย 2	ไม่เห็น ด้วยอย่างยิ่ง 1
1	วิชาวิทยาศาสตร์เป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบมากที่สุด				
2	วิทยาศาสตร์เป็นวิชาที่มีความสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี				
3	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำโครงการวิทยาศาสตร์เพราะต้องใช้เวลาในการทำงานและต้องค้นหาข้อมูลเป็นจำนวนมาก				
4	การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกห้องเรียนเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น การเอาใจใส่เฉพาะสิ่งที่ครูสอนก็เพียงพอแล้ว				
5	หากข้าพเจ้าทำการทดลองแล้วได้ผลไม่ตรงกับในหนังสือ ข้าพเจ้ามักจะรายงานผลให้ตรงกับผลที่อยู่ในหนังสือ				
6	ในขณะที่ทำการทดลองวิทยาศาสตร์ถ้าผลไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ข้าพเจ้าจะรู้สึกท้อแท้ใจและล้มเลิกการทดลองทันที				
7	ข้าพเจ้าเชื่อว่าเหตุการณ์ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นย่อมต้องมีสาเหตุมาก่อน				
8	การทำการทดลองวิทยาศาสตร์ที่ได้ผลถูกต้องที่สุดต้องทำซ้ำหลายๆ ครั้ง				
9	ในการทดลองเรื่องเดียวกันถ้าคนหนึ่งทำได้ผลออกมาแล้วคนอื่นๆ ก็ไม่จำเป็นต้องทำอีกให้เสียเวลา				
10	การรับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่นทำให้เรามีโอกาสปรับปรุงผลงานให้ดีขึ้น				

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4	เห็นด้วย 3	ไม่เห็นด้วย 2	ไม่เห็น ด้วยอย่างยิ่ง 1
11	ข้าพเจ้าพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงความคิดใหม่เมื่อผู้อื่นได้ แสดงเหตุผลและหลักฐานที่เชื่อถือได้มากกว่า				
12	ข้าพเจ้าไม่รู้สึกรำคาญเมื่อเพื่อนขอให้ครูอธิบาย เนื้อหาวิชาซ้ำอีกครั้ง				
13	เมื่อข้าพเจ้าพบข้อสงสัยหรือปัญหาแล้วคิดว่าไม่สามารถ แก้ข้อสงสัยหรือปัญหานั้นได้ข้าพเจ้าจะเลิกสนใจปัญหา นั้นเพราะเสียเวลา				
14	การรับฟังแนวคิดหรือความรู้นอกเหนือจากที่ตนมีอยู่เป็น สิ่งที่น่าสนใจ				
15	ถ้าเพื่อนบอกว่าความคิดเห็นของข้าพเจ้าไม่ถูกต้อง ข้าพเจ้าจะรู้สึกไม่พอใจและไม่อยากพูดคุยกับเพื่อนคน นั้น				
16	ข้าพเจ้าคิดว่าเนื้อหาวิทยาศาสตร์มีความซับซ้อนเกินไป				
17	ในขณะที่เรียนวิทยาศาสตร์ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อ				
18	ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดใจเมื่อครูผู้สอนถามคำถามในระหว่าง การพบกลุ่มวิทยาศาสตร์				
19	ข้าพเจ้าคิดว่าวิทยาศาสตร์เป็นวิชาที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง				
20	ข้าพเจ้าคิดว่าวิทยาศาสตร์นำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย				

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับลักษณะของท่านมากที่สุด หรือสิ่งที่ท่านปฏิบัติอยู่ กำหนดให้ 4 หมายถึง เป็นความจริงมากที่สุด 3 หมายถึง เป็นความจริงมาก 2 หมายถึง เป็นความจริงน้อย 1 หมายถึง ไม่เป็นความจริงเลย ตามข้อความที่ให้มานี้

ข้อ	ข้อความ	จริงมากที่สุด 4	จริงมาก 3	จริงน้อย 2	ไม่จริงเลย 1
1	ข้าพเจ้าพยายามทำคะแนนให้สูงกว่าเพื่อนทุกคนในกลุ่ม				
2	ข้าพเจ้าคิดว่างานจะสำเร็จลุล่วงได้ต้องขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นพยายาม				
3	เมื่อข้าพเจ้าประสบความล้มเหลวในการทำงานข้าพเจ้าจะยอมรับและพยายามทำงานนั้นให้ดีขึ้น				
4	ข้าพเจ้ามักจะเลือกทำงานที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเองและคิดว่าตนเองจะทำได้				
5	ข้าพเจ้ามีความอดทนในการทำงานยากๆ ได้เป็นเวลานาน				
6	ข้าพเจ้าชอบศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากในตำรา				
7	ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ทุกนามที่มีคุณค่า”				
8	ข้าพเจ้าใฝ่ฝันที่จะมีอนาคตก้าวหน้าและเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง				
9	ข้าพเจ้าจะไม่ลังเลเมื่อต้องตัดสินใจเรื่องใดๆ				
10	ข้าพเจ้าเชื่อว่าเมื่อพยายามเต็มที่แล้วจะไม่แพ้ใครง่ายๆ				
11	ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น”				
12	ข้าพเจ้าจะเลือกทำงานกับผู้ที่มีความรู้ความสามารถ				
13	ทุกอย่างที่ข้าพเจ้าทำจะต้องมีการวางแผนล่วงหน้าอย่างดีเพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย				

ข้อ	ข้อความ	จริงมากที่สุด 4	จริงมาก 3	จริงน้อย 2	ไม่จริงเลย 1
14	ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในความสามารถของตนเองว่าจะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จ				
15	ข้าพเจ้าพยายามสอบให้ได้คะแนนดีเพราะต้องการการยอมรับจากครูและเพื่อนร่วมกลุ่ม				
16	เมื่อลงมือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วข้าพเจ้าจะทำให้เสร็จก่อนจึงจะหยุดพัก				
17	ข้าพเจ้าปรารถนาจะมีอาชีพที่ดีจึงพยายามตั้งใจเรียน				
18	เมื่อตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งลงไปแล้วข้าพเจ้าจะไม่นำมาคิดให้วุ่นวายใจอีก				
19	ข้าพเจ้าคิดว่าอนาคตของตนเองจะรุ่งเรืองได้นั้นขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการเรียน				
20	เมื่อนึกถึงความสำเร็จในอนาคตข้าพเจ้าจะพยายามเอาชนะอุปสรรคที่ขวางหน้าเพื่อไปสู่จุดมุ่งหมาย				

ส่วนที่ 5

แบบสอบถามเกี่ยวกับหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สื่อประกอบการเรียนและการใช้เวลาเพื่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. นักศึกษาใช้สื่อประกอบการเรียนภาษาอังกฤษได้บ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - 1 สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น แบบเรียน ชุดวิชา หนังสือ และเอกสารต่างๆ ฯลฯ
 - 2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น วีดิทัศน์ แผ่นเสียง เทปเสียง วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ
 - 3 สื่อคอมพิวเตอร์ เช่น ซีดีรอม ซีดีไอ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ
 - 4 สื่อบุคคล เช่น ครู ผู้รู้ ผู้ชำนาญการ ภูมิปัญญา ปราชญ์ชาวบ้าน ฯลฯ
 - 5 แหล่งการเรียนรู้ เช่น ศูนย์บริการสื่อการศึกษาออกโรงเรียน ห้องสมุดประชาชน หอสมุดแห่งชาติ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา พิพิธภัณฑ์ สถานประกอบการ แหล่งท่องเที่ยว สวนพฤกษชาติ ฯลฯ
 - 6 อื่นๆ โปรดระบุ
2. ในปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านมา นักศึกษามาพบกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษกี่ครั้ง
(1 ภาคเรียนมีการพบกลุ่มไม่น้อยกว่า 18 ครั้ง)

☐ 1 ทุกครั้ง	☐ 2 16 ครั้งขึ้นไป
☐ 3 11-15 ครั้ง	☐ 4 6-10 ครั้ง
☐ 5 1-5 ครั้ง	
3. นักศึกษาใช้เวลาในการอ่านหนังสือเพื่อทบทวนบทเรียนโดยเฉลี่ยอย่างไร

☐ 1 ไม่ได้อ่านเลย	☐ 2 1-2 ชั่วโมง/วัน
☐ 3 3-4 ชั่วโมง/วัน	☐ 4 5-6 ชั่วโมง/วัน
4. ในปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านมา นักศึกษาได้เรียนรู้ตามกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (กรต.)
กี่ครั้ง (1 ภาคเรียนมี กรต. ไม่น้อยกว่า 18 ครั้ง)

☐ 1 ทุกครั้ง	☐ 2 16 ครั้งขึ้นไป
☐ 3 11-15 ครั้ง	☐ 4 6-10 ครั้ง
☐ 5 1-5 ครั้ง	

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการพบกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความ ว่าตรงกับระดับการปฏิบัติของครูภาษาอังกฤษอย่างไร

กำหนดให้ 4 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด 3 หมายถึง ปฏิบัติมาก 2 หมายถึง ปฏิบัติน้อย

1 หมายถึง ไม่ปฏิบัติเลย แล้วให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติมากที่สุด 4	ปฏิบัติมาก 3	ปฏิบัติน้อย 2	ไม่ปฏิบัติเลย 1
1	ในครั้งแรกของการพบกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษครูผู้สอนได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ทั่วไปและรายละเอียดของวิชาให้นักศึกษาทราบ				
2	ในครั้งแรกของการพบกลุ่มครูผู้สอนร่วมกับผู้เรียนในการวิเคราะห์เนื้อหา หลักสูตร เพื่อวางแผนจัดกระบวนการเรียนการสอน				
3	ครูผู้สอนแนะนำและบอกแหล่งของสื่อและแหล่งที่จะศึกษาเพิ่มเติมเพื่อใช้ประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ				
4	ครูผู้สอนมีการเตรียมกระบวนการพบกลุ่มมาเป็นอย่างดี				
5	ครูผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี				
6	ครูผู้สอนใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนหลายอย่างตามความเหมาะสมของเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้ง				
7	ครูผู้สอนโยงประสบการณ์ของนักศึกษามาใช้ประโยชน์ในการเรียนเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ				
8	ครูผู้สอนให้คำปรึกษาแนะนำนักศึกษาให้จัดกิจกรรมเป็นรายบุคคล กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในแต่ละครั้ง				
9	ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาอภิปรายและแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่				
10	ครูผู้สอนใช้วิธีการสอนหลายๆแบบเพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้นอกเหนือจากการอธิบาย				

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติมากที่สุด 4	ปฏิบัติมาก 3	ปฏิบัติน้อย 2	ไม่ปฏิบัติเลย 1
11	นักศึกษาได้ประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติด้วยตนเอง จึงเกิดความเข้าใจ สนุกสนานและจำบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น				
12	ในการเรียนภาษาอังกฤษมีทั้งการปฏิบัติจริงและการทำกิจกรรมร่วมกัน				
13	ครูผู้สอนสามารถอธิบาย และยกตัวอย่างให้นักศึกษา เข้าใจบทเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างดี				
14	ครูผู้สอนให้เวลานอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนเพื่อ แนะนำการทำกิจกรรมและอธิบายเพิ่มเติมแก่นักศึกษาที่มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ				
15	ครูผู้สอนชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงวิธีการประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ				
16	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง				
17	ครูผู้สอนแจ้งผลการประเมินการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ให้นักศึกษาทราบทุกครั้ง				

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 แบบวัดทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

กำหนดให้ 4 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง 3 หมายถึง เห็นด้วย 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับข้อความที่ให้มา

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4	เห็นด้วย 3	ไม่เห็นด้วย 2	ไม่เห็น ด้วยอย่างยิ่ง 1
1	ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าวิชาอื่น				
2	ในสังคมใดจะขาดภาษาอังกฤษไม่ได้				
3	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีความสำคัญต่อการสื่อสารเป็นอย่างมาก				
4	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยากมากที่สุด				
5	คนไทยไม่จำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษก็ได้				
6	การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้จากต่างประเทศได้ดีขึ้น				
7	ในขณะที่เรียนภาษาอังกฤษข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนาน				
8	เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษยากและมีความซับซ้อนมาก				
9	ข้าพเจ้าคิดว่าไม่เป็นการยากลำบากเลยที่จะทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ				
10	มีวิชาอื่นอีกมากในโรงเรียนที่สำคัญมากกว่าวิชาภาษาอังกฤษ				
11	การดำเนินชีวิตของข้าพเจ้าจำเป็นต้องอาศัยวิชาภาษาอังกฤษ				
12	ข้าพเจ้าเข้าใจสิ่งต่างๆรอบตัวมากยิ่งขึ้นจากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ				
13	ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดใจเมื่อครูผู้สอนถามคำถามในระหว่างการพบกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ				

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4	เห็นด้วย 3	ไม่เห็นด้วย 2	ไม่เห็น ด้วยอย่างยิ่ง 1
14	การจัดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชากลุ่มหมวดพื้นฐานในหลักสูตรเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว				
15	ข้าพเจ้าคิดว่าน่าจะเพิ่มเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้มากกว่านี้				
16	ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ไม่มีความสำคัญ				
17	ภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนหมดกำลังใจในการเรียน				
18	ข้าพเจ้าไม่ชอบร่วมกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ				
19	ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง				
20	การเรียนวิชาภาษาอังกฤษจะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพเมื่อเรียนจบแล้ว				

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับลักษณะของท่านมากที่สุด หรือสิ่งที่ท่านปฏิบัติอยู่ กำหนดให้ 4 หมายถึง เป็นความจริงมากที่สุด 3 หมายถึง เป็นความจริงมาก 2 หมายถึง เป็นความจริงน้อย 1 หมายถึง ไม่เป็นความจริงเลย ตามข้อความที่ให้มานี้

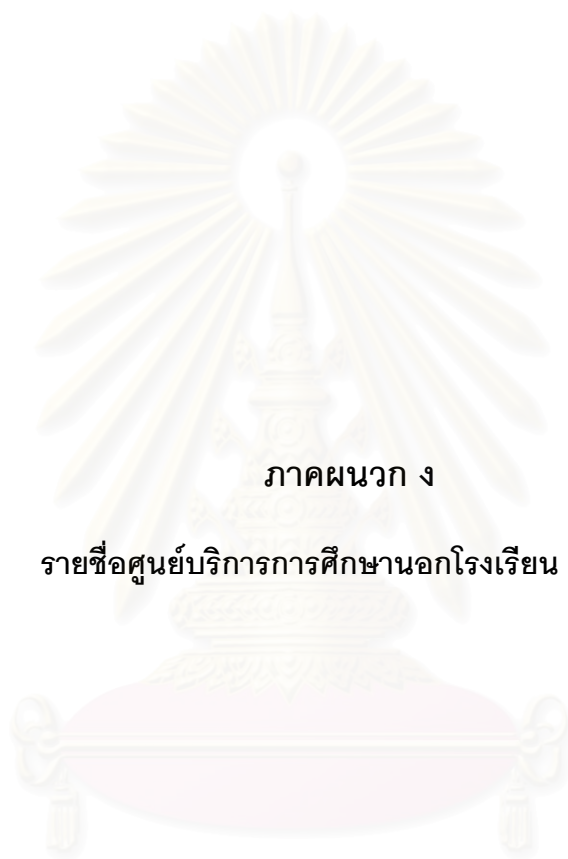
ข้อ	ข้อความ	จริงมากที่สุด 4	จริงมาก 3	จริงน้อย 2	ไม่จริงเลย 1
1	ข้าพเจ้าพยายามทำคะแนนวิชาภาษาอังกฤษให้สูงกว่าเพื่อนทุกคนในกลุ่ม				
2	เมื่อข้าพเจ้าประสบความล้มเหลวในการทำงานข้าพเจ้าจะยอมรับและพยายามทำงานนั้นให้ดีขึ้น				
3	ข้าพเจ้ามักจะเลือกทำงานที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเองและคิดว่าตนเองจะทำได้				
4	ข้าพเจ้าชอบศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากในตำรา				
5	ข้าพเจ้าใฝ่ฝันที่จะมีอนาคตก้าวหน้าและเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง				
6	ข้าพเจ้าจะไม่ลังเลเมื่อต้องตัดสินใจเรื่องใดๆ				
7	ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น”				
8	ข้าพเจ้าจะเลือกทำงานกับผู้ที่มีความรู้ความสามารถ				
9	ข้าพเจ้าเป็นคนขยันทำงานอย่างสม่ำเสมอ				
10	เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานใดๆข้าพเจ้าจะทำอย่างเต็มความสามารถ				
11	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจมากเมื่อมีคนรู้จักตนเองจากการทำงาน				
13	ข้าพเจ้าเชื่อว่าความอดทนเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในทุกสิ่ง				

ข้อ	ข้อความ	จริงมากที่สุด 4	จริงมาก 3	จริงน้อย 2	ไม่จริงเลย 1
14	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือเบาสมองมากกว่าหนังสือที่เป็นความรู้				
15	ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในความสามารถของตนเองว่าจะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จ				
16	ข้าพเจ้ามีความพยายามมากขึ้นเมื่อรู้ตัวว่ามีความรู้ด้อยกว่าเพื่อนๆ				
17	ข้าพเจ้าไม่อยากเป็นผู้นำ				
18	ข้าพเจ้าไม่ปรารถนารางวัลหรือชื่อเสียงมากไปกว่าความสำเร็จของตนเอง				
19	ข้าพเจ้าไม่ชอบที่จะต้องฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว				
20	เมื่อนึกถึงความสำเร็จในอนาคตข้าพเจ้าจะพยายามเอาชนะอุปสรรคที่ขวางหน้าเพื่อไปสู่จุดมุ่งหมาย				

●●●●●● ●●●●●● ●●●●●● ●●●●●● ●●●●●●

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

รายชื่อศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน 40 เขต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1, 2, 3 และ 4 ได้มีการแบ่งเขตหน้าที่รับผิดชอบ ประกอบด้วย 40 เขต ดังต่อไปนี้

ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขต 1 ประกอบด้วย 12 ศูนย์ ดังนี้

- 1) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตคลองสาน
- 2) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตจอมทอง
- 3) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตตลิ่งชัน
- 4) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตธนบุรี
- 5) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตบางกอกน้อย
- 6) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตบางกอกใหญ่
- 7) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตบางขุนเทียน
- 8) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตบางพลัด
- 9) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตภาษีเจริญ
- 10) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตราชบุรีบูรณะ
- 11) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตหนองแขม
- 12) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตบางแค

ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขต 2 ประกอบด้วย 11 ศูนย์ ดังนี้

- 1) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตดินแดง
- 2) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตดุสิต
- 3) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตบางซื่อ
- 4) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตปทุมวัน
- 5) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย
- 6) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตพญาไท
- 7) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตพระนคร
- 8) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตราชเทวี
- 9) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตสาทร
- 10) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตสัมพันธวงศ์
- 11) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตบางรัก

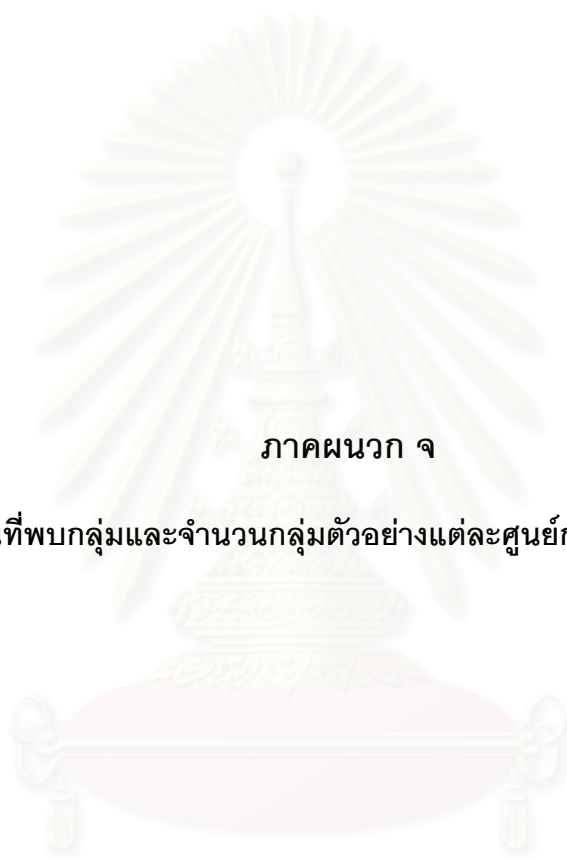
ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขต 3 ประกอบด้วย 11 ศูนย์ ดังนี้

- 1) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตพระโขนง
- 2) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตคลองเตย
- 3) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตสวนหลวง
- 4) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตประเวศ
- 5) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตยานนาวา
- 6) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตห้วยขวาง
- 7) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตบางกะปิ
- 8) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตบางคอแหลม
- 9) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตลาดพร้าว
- 10) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตจตุจักร
- 11) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตวัฒนา

ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขต 4 ประกอบด้วย 6 ศูนย์ ดังนี้

- 1) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตมีนบุรี
- 2) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตบึงกุ่ม
- 3) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตหนองจอก
- 4) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตลาดกระบัง
- 5) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตบางเขน
- 6) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตดอนเมือง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

สถานที่พบกลุ่มและจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละศูนย์การเรียนรู้ชุมชน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่พบกลุ่มของนักศึกษาและจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนแต่ละ ศูนย์บริการ
การศึกษานอกโรงเรียนเขต (ศบข.)

ลำดับที่	ศูนย์บริการการศึกษา นอกโรงเรียนเขต (ศบข.)	สถานที่พบกลุ่ม	จำนวนนักศึกษาที่ ตอบแบบสอบถาม (คน)
ศน.กทม. 1			
1	ศบข.คลองสาน	ศรช.ร.วัดเศวตฉัตร	14
2	ศบข.จอมทอง	ศรช.สำนักงานเขตจอมทอง	13
3	ศบข.ตลิ่งชัน	ศรช.ร.วัดตลิ่งชัน	13
4	ศบข.ธนบุรี	ศรช.ร.วัดนาคปรก	14
5	ศบข.บางกอกน้อย	ศรช.วัดพระยาทำ	13
6	ศบข.บางกอกใหญ่	ศรช.ร.วัดเจ้ามูล	14
7	ศบข.บางขุนเทียน	ศรช.วิบูลย์พัฒนกิจิตต์	13
8	ศบข.บางพลัด	ศรช.ร.วัดฉัตรแก้วจงกลนี้	13
9	ศบข.ภาษีเจริญ	ศรช.ร.วัดไชยฉิมพลีวิทยาคม	14
10	ศบข.ราษฎร์บูรณะ	ศรช.วัดราษฎร์บูรณะ	13
11	ศบข.หนองแขม	ศรช.วัดศรีนวล	13
12	ศบข.บางแค	ศรช.ศาลาแดง	13
ศน.กทม.2			
13	ศบข.ดุสิต	ศรช.วัดสุคันธาราม	5
14	ศบข.ดินแดง	ศรช.ร.พิบูลย์ประชาสรรค์	5
15	ศบข.บางรัก	ศรช.วัดม่วงแค	5
16	ศบข.บางซื่อ	ศรช.ร.วัดสร้อยทอง	5
17	ศบข.ปทุมวัน	ศรช.ร.วัดชัยมงคล	5
18	ศบข.ป้อมปราบศัตรูพ่าย	ศรช.ร.วัดสระเกศ	5
19	ศบข.พญาไท	ศรช.ร.วัดไผ่ตัน	5
20	ศบข.พระนคร	ศรช.ร.วัดอินทรวีหาร	5
21	ศบข.ราชเทวี	ศรช.ร.พาศิขการเจ้าพระยา	5

ลำดับที่	ศูนย์บริการการศึกษา นอกโรงเรียนเขต (ศบข.)	สถานที่พบกลุ่ม	จำนวนนักศึกษาที่ ตอบแบบสอบถาม (คน)
22	ศบข.สัมพันธวงศ์	ศรช.ร.ร.วัดจักรวรรดิราชาวาส	5
23	ศบข.สาทร	ศรช.ร.ร.นิพัทธ์วิทยา	4
ศน.กทม.3			
24	ศบข.พระโขนง	ศรช.ร.ร.ผ่องพลอยอนุสรณ์	11
25	ศบข.คลองเตย	ศรช.ร.ร.ปทุมคงคา	11
26	ศบข.สวนหลวง	ศรช.วัดปากท่อ	11
27	ศบข.ประเวศ	ศรช.ร.ร.สมโภชน์กรุงอนุสรณ์	11
28	ศบข.ยานนาวา	ศรช.วัดคลองภูมิ	11
29	ศบข.ห้วยขวาง	ศรช.วัดอุทัยธาราม	11
30	ศบข.บางกะปิ	ศรช.วัดเทพศิลา	11
31	ศบข.บางคอแหลม	ศรช.ร.ร.วัดราชสิงขร	11
32	ศบข.ลาดพร้าว	ศรช.ร.ร.พิบูลย์อุปถัมภ์	11
33	ศบข.จตุจักร	ศรช.วัดเสมียนนารี	11
34	ศบข.วัฒนา	ศรช.วัดธาตุดุทอง	10
ศน.กทม.4			
35	ศบข.มีนบุรี	ศรช.คูขาว	13
36	ศบข.บึงกุ่ม	ศรช.สุเหร่าอัสดาม	13
37	ศบข.หนองจอก	ศรช.ร.ร.ภักดีนรเศรษฐ์	13
38	ศบข.ลาดกระบัง	ศรช.วัดปลุกศรัทธา	13
39	ศบข.บางเขน	ศรช.ร.ร.วัดบางบัว	13
40	ศบข.ทุ่งสองห้อง	ศรช.ร.ร.ทุ่งสองห้อง	12
รวม			410

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวเพ็ญแข ดวงขวัญ สำเร็จการศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2544 เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ภาควิชา นโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2546

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย